

การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอ
รีไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ศิริเพชร มีไชโย

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอ
รีไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการรู้ ด้วยกลวิธีการ
เขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1"

ของ ศิริเพชร มีไชโย

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัมรจิต แปนศรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์พร สว่างเมฆ)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วย กลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	ศิริเพชร มีไชโย
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมจิตต์ แป้นศรี
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2566
คำสำคัญ	การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์, เทคนิคเมตาคอกนิชัน, การเขียนย่อ ความ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนย่อความแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชัน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชันกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านหนองปลาไหล ตำบล หนองปลาไหล อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนย่อความ และแบบประเมินความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ การทดสอบค่าที (t-test) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.67 คิดเป็นร้อยละ

ละ 75.57 และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กับคะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า คะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคognition ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($= 4.64$, $S.D. = 0.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($= 4.87$, $S.D. = 0.35$) รองลงมา คือ ด้านสื่อการเรียนรู้ ($= 4.73$, $S.D. = 0.46$) และ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ ($= 4.67$, $S.D. = 0.72$) ตามลำดับ

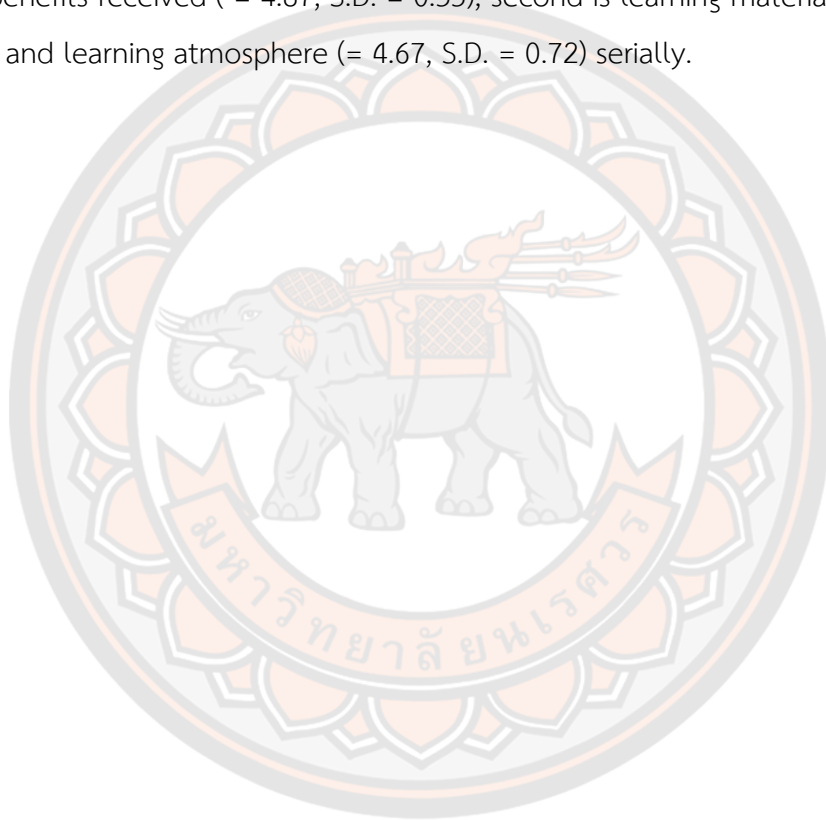
Title	STORYLINE WRITING TOGETHER WITH METABOLIC TECHNIQUES TO DEVELOP SKILLS IN WRITING WITH KNOWLEDGE MANAGEMENT OF GRADE 1 STUDENTS
Author	Siriphet Meechaiyo
Advisor	Assistant Professor Dr. Omthajit Pansri
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Thai Language, Naresuan University, 2023
Keywords	Storyline, Metacognition Technique, writing a summary

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to compare the summary writing skills of Mathayom 1 students between before and after using storyline writing combined with metacognition techniques 2) to compare the summary writing skills of Mathayom 1 students after taking learning management by using storyline writing combined with metacognition techniques with a criterion of 70 percent 3) to study satisfaction of Mathayom 1 students with teaching and learning management by using storyline writing combined with metacognition techniques. The sample of this research was 15 students in Mathayom 1, academic year 2023 of Nongplalai School located in Wangsaiphon District, Phichit Province chose by a simple random sampling (draw lots). The research tools included: the learning plans that had activities based on storyline writing combined with metacognition techniques, the test to measure academic achievement in summary writing skills, and learning management satisfaction assessment form. Statistical data were analyzed using t-test, average, and standard deviation.

The research results found that 1) Academic achievement comparison result found that students' academic achievement scores were significantly higher at the .05 level after taking learning management by using storyline writing combined with metacognition techniques 2) Academic achievement comparison result with a criterion of 70 percent found that the students' post-test scores had an average score

of 22.67 or 75.57 percent and when comparing the 70 percent criteria with the test scores after learning management, it was found that the post-test scores for learning management of Mathayom 1 students were higher than the criteria, with statistical significance at the .05 level. 3) Results of the study of satisfaction of Mathayom 1 students with the storyline writing combined with metacognition techniques, overall satisfaction was at the highest level ($= 4.64$, S.D. $= 0.21$). Considering each aspect, it was found that the aspect with the highest level of satisfaction is learning management and benefits received ($= 4.87$, S.D. $= 0.35$), second is learning materials ($= 4.73$, S.D. $= 0.46$), and learning atmosphere ($= 4.67$, S.D. $= 0.72$) serially.

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความเมตตาและกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัมมฤติ์ แป้นศรี อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระที่ได้กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำในการทำวิจัย ตลอดจนตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามอาภาวิชย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญาโสภี ใจกล้า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สอบการค้นคว้าอิสระที่กรุณาให้คำแนะนำในการทำวิจัยและช่วยชี้แนะแนวทางแก้ไขให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ งามอาภาวิชย์ รองศาสตราจารย์ ดร. ขวัญชนก นัยเจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภักธพล แสงเงิน อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม นางสาวณิภา หอมเจริญ ครูโรงเรียนเนินหัวโล้นหนองยางพิทยาคม และนางบุปผา สันตวาศูโรงเรียนพิจิตรพิทยาคม ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้คำแนะนำ แก้ไข และตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนทำให้การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีความสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดา ที่สนับสนุนและผลักดันให้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท ขอขอบพระคุณอาจารย์ประจำสาขาทุกท่าน หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย รวมถึงเพื่อนร่วมรุ่นที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำและมอบกำลังใจที่ดีให้กันเสมอมา และขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองปลาไหลที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ศิริเพชร มีไชโย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณูปการ	ซ
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญภาพ	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	8
ขอบเขตการวิจัย.....	8
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	8
ตัวแปรที่ศึกษา.....	8
ขอบเขตด้านเนื้อหา	9
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	9
สมมติฐานของการวิจัย	9
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้	
ภาษาไทย	12

1.1	สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย.....	12
1.2	คุณภาพผู้เรียน	13
1.3	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	13
2.	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ	14
2.1	ความหมายของการเขียนย่อความ	14
2.2	หลักการของการเขียนย่อความ	15
2.3	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ	17
3.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแบบสตอรี่ไลน์	19
3.1	ความหมายของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์.....	19
3.2	องค์ประกอบของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์	21
3.3	ประโยชน์ของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์.....	22
3.4	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแบบสตอรี่ไลน์	25
4.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเมตาคอกนิชัน	27
4.1	ความหมายของเมตาคอกนิชัน	27
4.2	ความสำคัญของเมตาคอกนิชัน.....	28
4.3	องค์ประกอบของเมตาคอกนิชัน	29
4.4	กลวิธีการอ่านแบบเมตาคอกนิชัน.....	33
4.5	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเมตาคอกนิชัน	35
5.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	37
5.1	ความหมายของความพึงพอใจ.....	37
5.2	การวัดความพึงพอใจ	38
5.3	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	39

กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	45
เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ	46
ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ	46
แบบแผนการวิจัย	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิเคราะห์	57
บทที่ 4 ผลการวิจัย	46
ผลการวิเคราะห์.....	46
บทที่ 5 บทสรุป.....	62
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	62
สรุปผลการวิจัย.....	62
อภิปรายผลการวิจัย	67
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	71
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	71
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก.....	77
ประวัติผู้วิจัย	203

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาตรฐาน ท 2.1 วิชาภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองปลาไหลสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานและนักเรียนทั่วประเทศปีการศึกษา 2560-2565.....	4
ตาราง 2 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน	13
ตาราง 3 ตารางการสังเคราะห์องค์ประกอบของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์.....	22
ตาราง 4 ตารางการสังเคราะห์องค์ประกอบของเทคนิคเมตาคอกนิชัน.....	32
ตาราง 5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน	41
ตาราง 6 การแสดงผลการเปรียบเทียบการทดสอบวัดทักษะการเรียนรู้และหลังเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้.....	62
ตาราง 7 แสดงผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอนด้วยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	62
ตาราง 8 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้	63
ตาราง 9 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (บทเรียนของโมฮา)การจัดการเรียนรู้การสอนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	89

ตาราง 10 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการ	91
ตาราง 11 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (ประกาศ แถลงการณ์ฯ) การจัดการเรียนรู้การสอนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	93
ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการ	95
ตาราง 13 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการ	97
ตาราง 14 แสดงผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนย่อความของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วย การจัดการเรียนรู้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน เวลาใช้ 10 ชั่วโมง โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	99
ตาราง 15 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้แบบทดสอบวัดทักษะการเรียนรู้เรื่อง การเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน	117
ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) แบบทดสอบวัดทักษะทางการเรียนรู้เรื่อง การเขียนย่อความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ข้อ	117
ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความโดยใช้กลวิธีแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิค เมตาคอกนิชันกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน	119
ตาราง 18 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน	124

ตาราง 19 แสดงค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนย่อความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน..... 126

ตาราง 20 แสดงค่าผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการเขียนย่อความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน 130

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	44
ภาพ 2 แสดงรายละเอียดและขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	49
ภาพ 3 แสดงรายละเอียดและขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ.....	52
ภาพ 4 แสดงรายละเอียดและขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ.....	55
ภาพ 5 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง.....	200
ภาพ 6 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง.....	200
ภาพ 7 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง.....	201
ภาพ 8 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง.....	201
ภาพ 9 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง.....	202
ภาพ 10 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง.....	202

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ภาษาไทย เป็นภาษาประจำชาติที่เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของคนไทยทั้งชาติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน เกิดความสะดวกในการสื่อสาร แสดงให้เห็นถึงความเป็นหนึ่งเดียว ความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และยังทำให้เกิดพลัง ที่เป็นวัฒนธรรมความภาคภูมิใจของคนในชาติ ควรค่าแก่การรักษาไว้ ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ตอนหนึ่งว่า

“...เรามีโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะในด้านรักษาภาษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือ ให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีใช้ หมายความว่า วิธีใช้คำมา ประกอบเป็นประโยค นับเป็นปัญหาที่สำคัญ ปัญหาที่สาม คือความร่ำรวยในคำของภาษาไทย ซึ่งพวก เรานี้กว่าไม่ร่ำรวยพอ จึงต้องมีการบัญญัติศัพท์ใหม่มาใช้...” (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2537)

ภาษาไทย เป็นวิชาที่ต้องใช้ทักษะ ซึ่งผู้เรียนต้องได้การฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและใน การฝึกวิชาภาษาไทยต้องฝึกทักษะพร้อมกันทั้งสี่ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น. 1) ได้กล่าวว่า ในบรรดาทักษะต่างๆ ทาง ภาษาไทย การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมากในการสื่อสารเพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่คงทน ถาวรยิ่งกว่าทักษะอื่นๆ ในการนำเสนอข้อมูลความรู้ ความคิด และประสบการณ์ ของผู้ส่งสารสู่ผู้รับ สาร ถ้าผู้ส่งสารบกพร่องด้านความรู้ ความคิดในการเขียน การสื่อสารบกพร่องด้วยคุณค่าตามไปด้วย ดังนั้น ผู้ส่งสารด้วยการเขียนจึงพึงตระหนักเสมอว่าผู้รับสารคือใคร รับสารแล้วจะเกิดผลอย่างไร

การเขียนเป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารผ่านตัวอักษร เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกรวมถึงประสบการณ์ของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน เพื่อให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์หรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการ สื่อสาร ดังที่ จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2555, น. 287) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการ เขียนไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะหนึ่งของการใช้ภาษาที่มีความจำเป็นต่อสังคมในปัจจุบันถ้าผู้เขียน สะกดผิดมากหรือเขียนไม่ชัดเจน อาจส่งผลให้ผู้อ่านหรือผู้รับสารเข้าใจผิด หรืออาจทำให้เกิดการ ผิดพลาด ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพ

ของผู้เรียนโดยกำหนดสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับสาระการเขียน คือ สื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจนใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญคำคมคำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณาคติพจน์สุนทรพจน์ชีวประวัติอัตชีวประวัติและประสบการณ์ต่างๆ เขียนย่อความจดหมายกิจวัตรแบบกรอกสมัครงานเขียนวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผลตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ (กรมวิชาการ, 2551 น. 2-5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า เป็นทักษะหนึ่งของการใช้ภาษาที่มีความจำเป็นต่อสังคมในปัจจุบัน การเขียน คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ของผู้เขียนผ่านตัวอักษรไปยังผู้รับสารเพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เขียนต้องเรียบเรียงเนื้อหาให้ถูกต้องเป็นระบบ เพื่อสื่อสารออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดสัมฤทธิ์ผลที่ดี ดังนั้นการจัดลำดับความคิดก่อนด้วยการวางโครงเรื่องจึงนับเป็นสิ่งสำคัญ เพราะโครงเรื่องคือการเรียบเรียงความคิดว่าจะเขียนเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับสิ่งใด ใจความสำคัญมีอะไร ได้เนื้อหาครบถ้วนหรือไม่ มีข้อมูลใดที่ต้องค้นคว้าเพิ่มเติม การวางโครงเรื่องก่อนลงมือเขียนจะช่วยทำให้งานเขียนสมบูรณ์ ไม่วกวนสับสน เพราะการวางโครงเรื่องจะช่วยรวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน การเลือกและการจัดแนวความคิด และการจัดลำดับความคิด ดังนั้นทักษะการเขียนต้องใช้ความนึกคิดว่าจะเขียนอย่างไร จึงจะถ่ายทอดความหมายได้ตรงกับความคิดของตนเอง สนิท ตั้งทวี (2536, น. 153) แสดงความคิดไว้ว่า “ทักษะการเขียนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากกว่าทักษะอื่นๆ เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง เช่น ผู้เขียนจะต้องนึกคิดก่อนว่าจะเขียนอย่างไร จึงจะมีความหมายตรงกับความคิดของตนเองที่ต้องการจะถ่ายทอด” ซึ่ง สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์ (2554, น. 70-71) ได้กล่าวถึงหลักการเขียนไว้ดังนี้ คือ การจัดการเรียนการสอนด้านการเขียนในวิชาภาษาไทยนั้นยังประสบปัญหาหลายอย่างถึงแม้ว่าหลักสูตรแกนกลางได้กำหนดมาตรฐานการเขียนและตัวชี้วัดในการเขียนเพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย แต่พบว่าทักษะการเขียนยังไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพราะนักเรียนมีผลการเรียนที่ต่ำเนื่องจากมีการใช้ภาษาไม่ถูกต้องเหมาะสม คือใช้คำและกลุ่มคำต่างระดับไม่เหมาะสมกับฐานะของบุคคลและกาลเทศะ ใช้ภาษาผิดความหมาย ไม่ชัดเจน ใช้คำกำกวม ใช้ประโยคไม่ต่อเนื่องคือใช้คำสันธานไม่เหมาะสม ภาษาไม่สละสลวย ใช้คำผิดหลักไวยากรณ์

จะเห็นได้ว่าการเขียนเป็นทักษะที่ใช้ภาษาที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันและเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะต้องอาศัยการฝึกฝนที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของการเขียนแต่ละประเภทอยู่เสมอ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีความสำคัญกับการเขียนย่อความ เพราะเป็นทักษะ

การสื่อสารทักษะหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ดังที่ สิทธา พินิจภูวนและคณะ (2520, น. 38) ได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของการย่อความต่อชีวิตประจำวัน สรุปได้ว่า การย่อความมีบทบาทเกี่ยวข้องอย่างสำคัญกับการดำเนินชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพของคนเป็นจำนวนมาก นักศึกษา นักวิทยาศาสตร์ นายแพทย์ นักหนังสือพิมพ์ ครูอาจารย์ ข้าราชการ ตลอดจนนักธุรกิจทุกแขนงย่อมต้องใช้วิชาย่อความในงานอาชีพของตนทั้งสิ้น นักศึกษาใช้วิชาย่อความในการฟังคำบรรยายของอาจารย์ ฟังให้เข้าใจจับประเด็นให้ได้แล้วนำเรื่องราวนั้นมาบันทึกลงไว้กันลืม นักวิทยาศาสตร์ทดลองสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ เพื่อศึกษาสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ บางครั้งการทดลองเพียงครั้งหนึ่งหรือสองครั้งไม่เพียงพอ ก็ต้องทำซ้ำแล้วซ้ำเล่า หลังการทดลองแต่ละครั้ง นักวิทยาศาสตร์จะจดผลการทดลองอย่างข้อๆ เอาไว้ เพื่อใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบและเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการทดลองครั้งต่อไป นักหนังสือพิมพ์ใช้วิชาย่อความในการเก็บข่าว สัมภาษณ์ บุคคลต่างๆ ครูอาจารย์ต้องค้นคว้าตำรับตำราเป็นจำนวนมาก เพื่อนำความรู้ต่างๆ มาสอนศิษย์ต้องใช้ข้อความในการจับใจความสำคัญจากหนังสือตำราต่างๆ มารวบรวมเรียบเรียงให้เป็นเรื่องราวต่อเนื่องกัน เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้กว้างขวางออกไป การที่ข้อความเข้าไปมีบทบาทเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของบุคคลทุกประเภท จึงควรที่จะเรียนรู้วิธีที่จะย่อความให้ได้ผล เพื่อ ช่วยให้เกิดการทำงานต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสนีย์ วิลาวรรณ (2547, น.188) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการย่อความ สรุปได้ว่า ข้อความมีความสำคัญกับการสื่อสารระหว่างกันทั้งในการพูดและการเขียน สำหรับผู้ส่งสารกรณีในเวลาจำกัดหรือรีบด่วนย่อมไม่อาจใช้ข้อความยืดยาวให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดได้ จำต้องรวบรัดหรือสรุปให้ได้ใจความหรือสาระสำคัญตรงตามที่ต้องการให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายและชัดเจนในการรับสารก็เช่นกัน การฟังหรือการอ่านเรื่องที่มีเนื้อความยืดยาวย่อมไม่อาจจดจำหรือบันทึกไว้ได้ครบถ้วน จำต้องพิจารณาตัดส่วนที่เป็นผลความออกไป กลั่นกรองให้เหลือแต่ใจความสำคัญแล้ว บันทึกลงไว้เตือนความจำของตนเองหรือเพื่อความสะดวกแก่ผู้อ่านในภายหลัง

แต่เมื่อมองถึงการปฏิบัติจริงผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีปัญหาในการเขียนความเรียงร้อยแก้วผิดคือ นักเรียนเขียนเรียบเรียงเรื่องราว หรือข้อความที่ครูกำหนดให้ไม่ได้ ขาดรายละเอียดของเนื้อหาที่ชัดเจน ซึ่งการเก็บใจความสำคัญของเรื่องจากข้อความที่อ่านหรือฟัง แล้วนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นด้วยภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ได้ความถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์มากหรือน้อยแล้วแต่ต้องการ เช่น การเขียนย่อเรื่องจากหนังสือทั้งเล่มให้เหลือเพียง 1-2 หน้า ย่อบทความที่มีความยาว 5 หน้าเหลือเพียงครึ่งหน้า เป็นต้น สิ่งที่น่ามาย่อความนั้น เป็นได้ทั้งงานเขียนประเภทต่างๆ เช่น ข้อเขียนในหนังสือ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ และข้อความที่ได้ฟังมา เช่น ข้อความที่ได้ฟังจากวิทยุ โทรทัศน์ และการอภิปราย ฯลฯ การย่อความจึงต้องมีคำนำ และที่มา เพื่ออธิบายประเภทของเรื่องที่น่ามาย่อ นั้น ซึ่งผู้ย่อความต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาเป็นอย่างดีมีความสามารถในการจับใจความ

สำคัญของเรื่องที่จะย่อ และมีศิลปะการเรียบเรียงถ้อยคำให้กระชับรัดกุมน่าอ่านและไม่เสียความเดิม ซึ่งเป็นสิ่งที่ของฝึกหัดจนเกิดความชำนาญจะเห็นได้ว่าการเขียนย่อความเป็นทักษะการใช้ภาษาที่มีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันและเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนดังที่ ยุพา สวัสดิ์ (2551, น. 87) ได้กล่าวไว้ว่า "นักเรียนยังเขียนย่อความได้ไม่ดี สรุปลใจความสำคัญไม่ครบถ้วน มักจะคัดลอกจากเรื่อง ไม่ใช่สำนวนตัวเอง" ซึ่งผู้เรียนจะต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างถูกต้องตามเกณฑ์อยู่เสมอ จึงจะทำให้การเขียนย่อความมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่เมื่อมอง กลับพบว่า การเขียนย่อความของผู้เรียนยังมีปัญหาอยู่มากทั้งนี้ยังส่งผลกระทบต่อการคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนของปีการศึกษา 2565 จากสถาบันภาษาไทยตามนโยบายโครงการและกิจกรรมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาไทย สารการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองปลาไหล เมื่อศึกษารายละเอียดจากผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบการอ่านระดับชาติที่สะท้อนปัญหาการเรียนการสอนเขียนสู่ระดับสถานศึกษา

โดยพิจารณาจากผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาไทยสารการเขียนที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าร้อยละ 50 อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 ถึงปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลของนักเรียนทั้งประเทศที่แสดงให้เห็นแนวโน้มของผลคะแนนความสามารถด้านการเขียนที่มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาตรฐาน ท 2.1 วิชาภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองปลาไหล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานและนักเรียนทั้งประเทศปีการศึกษา 2560-2565

ปีการศึกษา	นักเรียนโรงเรียนบ้านหนองปลาไหล		นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน		นักเรียนทั้งประเทศ	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
2560	41.67	13.82	49.46	20.07	49.04	20.20
2561	31.25	25.77	51.29	23.50	50.67	23.63
2562	41.67	21.25	49.83	23.30	48.92	23.22
2565	51.70	12.89	53.49	19.41	52.47	19.93

หมายเหตุ : รายงานผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ฉบับที่ 5 ค่าสถิติแยกตามสารการเรียนรู้สำหรับโรงเรียน โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ

(องค์การมหาชน), 2560, 2561, 2562, และ 2565 ระบบประกาศและรายงานผลสอบโอเน็ต ในปี 2563, 2564 ทางโรงเรียนบ้านหนองปลาไหลไม่ได้ทำการทดสอบการศึกษาระดับชาติเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงไม่ได้มีการบังคับการทดสอบการศึกษาระดับชาติ

จากการสะท้อนปัญหาข้างต้นเรื่องการเขียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองปลาไหล จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนบ้านหนองปลาไหล และโรงเรียนใกล้เคียง ได้ข้อสรุปว่า ครูผู้สอนควรแก้ไขและพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนให้เขียนย่อความได้ถูกต้อง แนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการเขียนย่อความมีหลายวิธี เช่น การใช้วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การนำนวัตกรรมที่เหมาะสมมาใช้ เช่น เทคนิคการสอน ชุดการสอน บทเรียนสำเร็จรูป ศูนย์การเรียนรู้ การใช้แบบฝึกหัด หรือประสบการณ์ที่น่าสนใจ เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียน สอดคล้องกับเสนีย์ วิลาวรรณ (2547, น. 188) ที่ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการเขียนย่อความ คือ การให้สำคัญกับการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน สำหรับผู้ส่งสารในกรณีที่มีเวลาจำกัดหรือรีบด่วน ย่อมไม่อาจใช้ภาษาหรือข้อความที่ยืดยาวได้ จึงต้องสรุปเนื้อหาที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดได้ การฟังหรือการอ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาตัดส่วนที่เป็นผลความออกไปก่อนกรองให้เหลือแต่ใจความสำคัญแล้วบันทึกไว้

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ไขปัญหาในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาทฤษฎี แนวคิดของนักวิชาการทางการศึกษาต่างๆ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยคำนึงถึงความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นหลัก จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามกลวิธีในการสอนคือ สตอรีไลน์ เป็นการเขียนที่มีการลำดับเหตุการณ์ และการกำหนดหัวข้อของเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับวลัย พานิช (2547, น. 36) ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวคิด สตอรีไลน์ มาจากคำว่า Story และ Line ซึ่งหมายถึง เส้นทางของเรื่องหรือแนวของเรื่อง เป็นการดำเนินเรื่องที่เรียงติดต่อกันเป็นลำดับจุดเส้นเชือก การสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์หรืออาจเรียกว่า Storyline Approach หรือ Storyline Method เป็นวิธีการที่ได้รับการคิดค้นและพัฒนาในสกอตแลนด์ โดย Professor Steve Bell และ Sallie Harkness ซึ่งท่านทั้งสองเรียกว่าเป็น The Origination of Scottich Storyline Method (Jeff Creswell, 1977) ทั้งสองได้ร่วมกันพัฒนาวิธีสอนนี้กับเพื่อนร่วมงานอีกท่านคือ Fred Rendell ทั้งสามท่านทำงานที่ Inservice Department ของ Jordanhill College of Education เมืองกลาสโกว์ สกอตแลนด์ การพัฒนาวิธีการสอนนี้โดยนักการศึกษาชาว สก๊อตทำให้ Storyline ได้ชื่อว่าเป็น Scottich Method อีกชื่อหนึ่ง สตอรีไลน์ เป็นวิธีสอนที่นิยมแพร่หลายต่อมาในหลายประเทศในยุโรปและอเมริกาเพราะการสอนของ สตอรีไลน์ เกี่ยวข้องกับการสอน คือ 1. เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน 2. เน้นการปฏิบัติและการเสริมแรง 3. เน้นการเรียนการสอนที่เป็นบูรณา

การ 4. เน้นการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพในการเรียนรู้ 5. เน้นการเรียนรู้ร่วมกัน และ 6. เน้นเรื่องการตั้งคำถามของผู้สอน ดังนั้น สutori โลกจึงมีแก่นที่สำคัญด้วยการให้ประสบการณ์ต่างๆ แก่ผู้เรียน ซึ่งเกิดจากการลงมือทำกิจกรรมจึงทำให้ความรู้หรือข้อมูลต่างๆ ที่เขาได้มีความหมายนั่นคือการให้การศึกษา (Education) ได้บรรลุจุดประสงค์ อีกส่วนหนึ่งก็คือผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาในชีวิตได้หรือทำได้จริง ถ้านักเรียนรู้จักคิด รู้จักวิเคราะห์เชื่อว่าเมื่อเติบโตขึ้นก็จะรู้จักคิดอย่างมีเหตุผล เผชิญกับปัญหาอุปสรรคต่างๆ ได้รู้จักแก้ปัญหาโดยใช้สมองมากกว่าอารมณ์

เมื่อนักเรียนมีข้อมูลและรู้หลักการเขียนแบบสutori โลกแล้ว ยังมีเทคนิคเมตาคognition ซึ่ง เป็นเทคนิคในการอ่านที่อยู่บนพื้นฐานความคิดตามความเข้าใจของนักเรียน ที่จะช่วยฝึกการอ่านเรื่องราวของนักเรียน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนสร้างความเข้าใจด้วยตนเอง เมตาคognition (Metacognition) เป็นแนวคิดของนักจิตวิทยาพุทธิปัญญานิยม ที่เชื่อว่าผู้เรียน เป็นผู้ที่มีความสำคัญในการเรียนรู้มากที่สุด โดยเป็นผู้ควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเอง (Self-Regulation) สอดคล้องกับวราวรรณ จันทรวงศ์ และกิงฟ้า สินธุวงศ์(2557,น. 100) ที่เขียนถึงเป้าหมายของ MetaCognition คือ ให้ผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการคิดของตนเองเพื่อใช้ในการแก้ปัญหา โดยมีกลวิธี 1. การฝึกให้ผู้เรียนรู้จักวางแผน 2. การฝึกให้ผู้เรียนสามารถควบคุมและตรวจสอบความคิดของตนเอง 3. การฝึกให้ผู้เรียนสามารถประเมินการคิดของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมเจตน์ พันธุ์พรม (2560, น. 35) ได้ให้ความสำคัญของเมตาคognition ไว้ว่าเมตาคognition ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีเป็นสิ่งที่ช่วยให้แต่ละคนควบคุมกระบวนการทางปัญญาของตนเองในการขับเคลื่อนพฤติกรรมเป้าหมายที่ตอบสนองต่อแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตน การตัดสินใจในการประเมินสถานการณ์สู่การแก้ปัญหากระบวนการที่การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสแห่งการเรียนรู้ในการปรับเปลี่ยนความคิดและเสริมสร้างแนวทางการตระหนักรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสแห่งการเรียนรู้ในการปรับเปลี่ยนความคิดและเสริมสร้างแนวทางการตระหนักรู้ กระบวนการรู้คิด และควบคุมเมตาคognition ของตนและสามารถอธิบายความรู้นั้นได้ดีกว่า ซึ่งการเรียนรู้ที่ดีและเหมาะสม พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการสอนที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยให้พึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ และตรวจสอบ กำกับความคิดของตนเองได้ การพัฒนาการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จส่วนหนึ่งของผู้เรียนคือ การใช้ข้อมูลเพื่อประเมินตนเองได้ เมตาคognition สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านได้จริง กล่าวคือ มีข้อมูลงานวิจัยหลายๆเรื่อง พบว่า เมตาคognition กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กัน และในวิชาการอ่าน (Reading) พาสนา จุลรัตน์ (2556, น.145) พบว่า นักเรียนมีคะแนนต่างกัน คือ นักเรียนที่ได้คะแนนสูงจะใช้เทคนิคของเมตาคognition ซึ่งแตกต่างกับนักเรียนที่อ่านตามปกติ โครงการประเมินระดับนานาชาติ PISA ที่พัฒนาโดยโครงการ OECD มีความสนใจที่จะวัด Metacognition เพื่อให้ได้ข้อมูล

สำหรับผู้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ และที่สำคัญคือ Metacognition เป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้ดี สำหรับการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนไทย แล้ว การพัฒนาการอ่านด้วยเครื่องมือของ Metacognition จะเป็นการพัฒนาคุณภาพของแนวการสอนที่ลงทุนไม่มาก แต่มีความเป็นไปได้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่สูงขึ้นให้กับนักเรียน การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบกลวิธีเมตาคอกนิชันเป็นแนวทางจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งประยุกต์ความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนแบบเทคนิคเมตาคอกนิชัน ร่วมกับการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่จะนำมาช่วยในการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความให้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการเขียน มีประสบการณ์ที่จะนำไปสร้างงานเขียนที่ถูกต้องได้อย่างเต็มศักยภาพ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดเชิงเมตาคอกนิชัน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนสามารถคิดอย่างมีระบบ มีลำดับขั้นตอนในการคิดแก้ปัญหา ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกตามลำดับขั้นตอนของการแก้ปัญหา ลงในแบบบันทึกกระบวนการคิดเชิงเมตาคอกนิชัน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นทำความเข้าใจปัญหา ขั้นสร้างตัวแทนปัญหา ขั้นวางแผนแก้ปัญหา ขั้นดำเนินการแก้ปัญหา และขั้นประเมินผลการแก้ปัญหา ในแต่ละขั้นตอนนั้นจะมีการฝึกให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดเชิงเมตาคอกนิชัน ซึ่งเป็นการบันทึกการคิดด้วยการเขียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ฝึกฝนและกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยใช้คำถามนำเพื่อให้นักเรียนเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความสนใจใคร่รู้ และเป็นการกระตุ้นจินตนาการของ ผู้เรียน ทำให้มีโน้ตทัศน์ของนักเรียนมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของทิสนาแฉมณี และคณะ (2544, น. 105-110) ที่กล่าวว่า การใช้เมตาคอกนิชันในการแก้ปัญหการเขียนย่อความจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการคิดอย่างเป็นขั้นตอน โดยเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ แล้วเลือกยุทธวิธีในการคิด วางแผน กำกับหรือตรวจสอบ และประเมินกระบวนการคิด ซึ่งเป็นการคิดที่ต้องดำเนินการไปเป็นลำดับขั้นตอนที่จะช่วยให้การคิดนั้นประสบความสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายของการคิดนั้นๆ ซึ่งในแต่ละลำดับขั้นตอนอาจต้องอาศัยทักษะการคิด หรือลักษณะการ คิดจำนวนมาก

จากแนวคิดข้างต้นนั้น ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกระบวนการคิดเชิงเมตาคอกนิชัน หรือ การรู้คิด ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหการเขียนย่อความ ความตระหนักในการรู้คิด และการกำกับตนเองในการเรียน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงพัฒนาการจัดการเรียนรู้การเขียนย่อความที่เน้นกระบวนการ คิดเชิงเมตาคอกนิชัน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ โดยฝึกให้ผู้เรียนได้รู้เกี่ยวกับกระบวนการคิดของตนเองในการแก้ปัญหการเขียนย่อความ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนรู้การเขียนย่อความเกิดประสิทธิผล และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ตลอดจนมีการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา ความตระหนักในการรู้คิดของนักเรียน และการกำกับตนเองในการเรียนด้วย

ดังนั้น ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงตระหนักถึงสภาพปัญหาและเห็นความจำเป็นที่จะพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ ด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชัน
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชันกับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในเครือข่ายกลุ่มหนองปลาไหล จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลวังทรายพูน โรงเรียนเนินหัวโล้นหนองยางพิทยาคม โรงเรียนบ้านหนองพระ โรงเรียนบ้านหนองปลาไหล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 57 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองปลาไหล อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียน 15 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นกลุ่มที่พบปัญหาการเขียนมากที่สุด

ตัวแปรที่ศึกษา

1.1 ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์ ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชัน

1.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่

1. ทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการเขียนสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการเขียนย่อความ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐานการเรียนรู้ ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ เขียนย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระการเรียนรู้แกนกลาง การเขียนย่อความ โดยนำข้อความจากข่าว นิทาน พระบรมราโชวาท หนังสือราชการ และบทร้อยกรอง ซึ่งสอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแกนกลาง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 5 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนย่อความ	
ประเภทนิทาน	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนย่อความ	
ประเภทพระบรมราโชวาท	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนย่อความ	
ประเภททางวิชาการ ข่าว	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การเขียนย่อความ	
ประเภทบทหนังสือราชการ	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การเขียนย่อความ	
ประเภทบทร้อยกรอง	จำนวน 2 ชั่วโมง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมด 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการเขียนสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน มีทักษะการเขียนย่อความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการเขียนสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน มีทักษะการเขียนย่อความสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการเขียนสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันอยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สตอรี่ไลน์** หมายถึง การใช้เรื่องราวที่สร้างขึ้นมาดำเนินเรื่องโดยอาศัยเส้นทางการดำเนินเรื่อง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์และมโนทัศน์ต่างๆ โดยผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันกำหนดฉาก ตัวละคร แนวทางการดำเนินเรื่องอย่างเป็นลำดับขั้นตอนโดยมีคำถามชี้นำ 4 คำถามคือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินเรื่อง และเหตุการณ์

2. **เมตาคอกนิชัน** หรือพุทธิปัญญา หมายถึง บุคคลที่รู้ถึงการคิดของตน และสามารถควบคุมการคิดเป็นกระบวนการทางสมองที่เกิดจากการเรียนรู้ เข้าใจด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และประสบความสำเร็จในการเรียน และใช้ความรู้นั้นในการควบคุมหรือปรับการกระทำของตนเองซึ่งครอบคลุมถึงการวางแผน การควบคุมกำกับกับการกระทำของตนเองการตรวจสอบความก้าวหน้าและการประเมินผล

3. **การจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน** คือ การใช้เรื่องราวที่สร้างขึ้นมาดำเนินเรื่องโดยอาศัยเส้นทางการดำเนินเรื่อง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ ผู้เรียนต้องใช้กระบวนการทางสมองที่เกิดจากการเรียนรู้ เข้าใจด้วยตนเอง เพื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และวิเคราะห์เรื่องเพื่อมาสรุปประเด็นของเรื่องโดยใช้คำถามชี้นำจากหลักการเขียนสตอรี่ไลน์ 4 คำถามคือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินเรื่อง และเหตุการณ์

4. **ทักษะการเขียนย่อความ** คือ เป็นทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวัน ซึ่งทักษะการย่อความเป็นการย่อเรื่องจากสารที่รับมาแล้วมาจับใจความสำคัญใหม่ เฉพาะส่วนที่สำคัญโดยการสรุปใจความจากเนื้อความที่สั้นกว่าเดิมแต่ยังคงเนื้อความเดิม เพื่อถ่ายทอดออกมาได้อย่างถูกต้อง สามารถใช้ในทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

5. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธีเมตาคอกนิชัน ร่วมกับเทคนิคการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ โดยวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจ แบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีแนวคิดทฤษฎี การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานและเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยมีสาระสำคัญเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.1 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.2 คุณภาพของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ
 - 2.1 ความหมายของการเขียนย่อความ
 - 2.2 หลักการเขียนย่อความ
 - 2.3 ทักษะในการเขียนย่อความ
 - 2.4 ประโยชน์ของการเขียนย่อความ
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแบบสตอรี่ไลน์
 - 3.1 ความหมายของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์
 - 3.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแบบสตอรี่ไลน์
 - 3.3 องค์ประกอบของสตอรี่ไลน์
 - 3.4 ประโยชน์ของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์
 - 3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสตอรี่ไลน์
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเมตาคอกนิชัน
 - 4.1 ความหมายของเมตาคอกนิชัน
 - 4.2 ความสำคัญของเมตาคอกนิชัน
 - 4.3 องค์ประกอบของเมตาคอกนิชัน
 - 4.4 กลวิธีการอ่านแบบเมตาคอกนิชัน

- 4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเมตาคอนิกซ์
- 5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 5.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 5.2 การวัดความพึงพอใจ
 - 5.3 องค์ประกอบความพึงพอใจ
 - 5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
- 6. กรอบแนวคิด

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 4) ได้กล่าวถึง ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันนอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสื่อสารให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

เนื้อหาสาระเกี่ยวกับ “การเขียนย่อความ” ปรากฏในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 คุณภาพผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้มีทักษะในการคัดลายมือด้วยบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และมีมารยาทในการเขียนศึกษาบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง ใจความสำคัญจากเรื่องต่างๆ คำเปรียบเทียบ คำที่มีหลายความหมายคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น การอ่านงานเขียนอย่างหลากหลาย รูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนสื่อสาร การบรรยายประสบการณ์ รูปแบบเรียงความ ย่อความ ลักษณะของเสียงในภาษาไทย การสร้างคำในภาษาไทย ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ความแตกต่างของภาษาพูดภาษาเขียนรวมทั้งภาษาถิ่น สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต คุณค่า ความรู้ และข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมและบทอาขยาน

1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 23) ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.2	1. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนา เรื่องเล่า ประสบการณ์
	2. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่างๆ เช่น บทความ หนังสืออ่านนอกเวลา ข่าวและ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		เหตุการณ์ประจำวัน เหตุการณ์สำคัญ ต่างๆ
3. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย		เขียนสื่อสารเรื่องราวจากสื่อต่างๆ ได้ อย่างเหมาะสม ใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องหลัก ไวยากรณ์
4. มีมารยาทในการเขียน		มีมารยาทในการเขียน

จากการการศึกษาหลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญในการเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการเขียนเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ พัฒนาความคิด โดยจะช่วยให้ผู้เรียนต่อยอดไปสู่กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆได้ การเขียนเป็นการบันทึกเรื่องราวและวัฒนธรรม องค์ความรู้ที่กว้างขวางมากกว่าการพูด การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ได้แก่ นวนิยาย พงศาวดาร สารคดี บทความคำสอน พระบรมราโชวาท พระราชดำรัส วิชาการ ข่าวและบทร้อยกรอง ในบทเรียน

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ จากอดีตจนถึงปัจจุบันนักวิชาการได้คิดค้นวิธีการสอนดังกล่าวเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพในการเขียนย่อความ ดังนี้

2.1 ความหมายของการเขียนย่อความ

ชนกพร อังสุวิริยะ (2560, น. 18) ให้ความหมายของการเขียนย่อความ คือ การสรุปใจความสำคัญของเรื่องหรือเนื้อหาที่ได้รับให้มีลักษณะสั้น กระชับ เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ ใช้ภาษาของคนเขียนย่อความเองโดยความหมายไม่เปลี่ยนไปจากเดิม

จิราพร เดียวตระกูล (2560, น. 54) ได้ให้ความหมาย การย่อความ หมายถึง การเก็บสาระสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านหรือฟังมา แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ให้สั้น เข้าใจง่าย และได้ใจความสำคัญครบถ้วน

สมถวิล วิเศษสมบัติ (2558, น. 86) ได้ให้ความหมาย การย่อความ หมายถึง การสรุปใจความหรือสาระสำคัญของข้อความยาวๆ การย่อความไม่ใช่ลอกเอาตอนใดตอนหนึ่งของข้อความมา แต่ต้องอ่านเรื่องให้เข้าใจโดยตลอด แล้วเขียนใจความสำคัญของเรื่องด้วยสำนวนของนักเรียนเอง

อภิรดี สาริกา (2555, น. 26) ได้ให้ความหมาย การย่อความ คือ การจับประเด็นสำคัญ หรือสรุปใจความสำคัญของเรื่องต่างๆ แล้วนำมาเรียบเรียงขึ้นใหม่เป็นข้อความที่กระชับรัดกุมด้วย สำนวนภาษาของผู้ย่อเอง โดยความหมายของเรื่องจะไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและจะต้องย่อความ ได้ถูกต้องตามรูปแบบของการย่อความ

นภดล จันทรเพ็ญ (2557, น. 159) ได้ให้ความหมาย การย่อความ คือ การเก็บใจความ สำคัญของเรื่องต่างๆ แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่แต่เพียงย่อๆ เพื่อให้อ่านเข้าใจเรื่องได้ครบบริบูรณ์ รวดเร็ว แล้วนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

บุษยพรรณ พรหมวาทย (2563, น. 5) ได้ให้ความหมาย การเขียนสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง ตามรูปแบบของการย่อความ โดยนำข้อความที่ยังไม่ได้จัดระเบียบมาเรียบเรียงให้สั้นลงด้วยสำนวน ภาษาของนักเรียนเอง

จากการศึกษาความหมายของการย่อความผู้วิจัยได้สรุป ความหมายของการย่อความได้ว่า เป็นการจับประเด็นความสำคัญของเรื่องแล้วนำมาเรียบเรียงเป็นคำพูดของตนเอง โดยใช้หลักการของ ข้อความแต่ละประเภทให้ถูกต้อง

2.2 หลักการของการเขียนย่อความ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้ว พบว่ามีผู้กล่าวถึงหลักของการย่อความจากอดีต จนถึงปัจจุบันไว้ดังนี้

ปราณี บุญชุ่ม และ ภาสกร เกิดอ่อน (2553, น. 106) ได้กล่าวถึง หลักของการย่อความ ไว้ว่าดังนี้

1. เขียนคำนำตามประเภทของเรื่อง
2. อ่านเรื่องทั้งหมดอย่างละเอียด อาจจะอ่านถึง 2-3 เที่ยว เพื่อให้เข้าใจเรื่องโดยตลอด
3. ทำความเข้าใจศัพท์ สำนวนโวหารในเรื่อง
4. ถ้าเรื่องที่จะย่อเป็นร้อยกรองต้องถอดคำประพันธ์เป็นร้อยแก้วก่อนจึงย่อ
5. สังเกตใจความสำคัญแล้วแยกออกเป็นตอน ๆ
6. สรรพนามบุรุษที่ 1, 2 ต้องเปลี่ยนเป็นสรรพนามบุรุษที่ 3 หรือเอ่ยชื่อ
7. ถ้าคำเดิมเป็นคำราชาศัพท์ให้คงไว้
8. ข้อความที่เป็นคำพูดในเครื่องหมายอัญประกาศต้องเขียนใหม่ซึ่งเรียกว่าเปลี่ยนเลขใน เป็นเลข
9. เรื่องที่ย่อถ้าไม่มีชื่อเรื่อง ผู้ย่อต้องตั้งชื่อเรื่องเอง

นภดล จันทรเพ็ญ (2557, น. 159) ได้กล่าวถึงหลักของการย่อความ ไว้ว่า ดังนี้

1. ควรอ่านเรื่องที่ย่ออย่างน้อย 2 เที่ยว เที่ยวแรกให้รู้อย่างคร่าวๆ ว่าเรื่องอะไร ใครทำ อะไร ที่ไหน ทำอย่างไร เที่ยวที่สองอย่าจับใจความอย่างละเอียด

2. พิจารณาเนื้อเรื่องทั้งหมดว่าอะไรเป็นสาระสำคัญ อะไรเป็นส่วนประกอบหรือพลความ อะไรเป็นส่วนเสริมแต่ง หรือเป็นเพียงกลวิธี ให้ตัดพลความหรือส่วนต่างๆ ออก เอาไว้แต่สำคัญ สรุปเป็นข้อความใหม่โดยใช้ถ้อยคำของเราเอง การย่อไม่มีเกณฑ์กำหนดว่าต้องย่อให้เหลือกี่ส่วนจากข้อความเดิม ถ้าพลความมากก็ย่อให้เหลือน้อย

3. การเลือกใช้คำที่เหมาะสม ชัดเจน บางที่อาจใช้วลีแทนประโยคหรือใช้คำแทนวลีได้ เช่น คำว่า บริษัทที่ แทน ภิคุ ภิคุณิ อุบาสก อุบาสิกา เหล่านี้เป็นต้น

4. หากมีคำพูดโต้ตอบของบุคคล ให้เก็บใจความสำคัญย่อรวมกันไป ไม่แยกกล่าวหรือขึ้นบรรทัดใหม่ ไม่ใช่เครื่องหมายใดๆ เรื่องที่ย่อเป็นเรื่องที่ผู้อื่นพูดกัน ผู้ย่อทำหน้าที่นำมาเล่าต่ออย่างย่อ จึงใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 ทั้งหมด

5. หากในเรื่องเดิมที่ราชาศัพท์เป็นความสำคัญ เมื่อย่อแล้วก็ต้องใช้ราชาศัพท์ด้วย

6. การย่อความไม่จำเป็นต้องย่อคำหรือใช้อักษรย่อเขียนใจความที่ย่อได้แล้วต่อเนื่องกันไป โดยไม่ต้องย่อหน้าเว้นแต่ความไม่สัมพันธ์กันให้แยกเป็นตอนๆ

7. ถ้าข้อความเดิมเป็นบทร้อยกรองให้ย่อเป็นร้อยแล้ว

8. รูปแบบของการย่อความขึ้นอยู่กับประเภทของเรื่องที่จะนำมาย่อ

วราภรณ์ แสนคุ้มและ เด่นดาว ชลวิทย์ (2562, น. 57) ได้กล่าวถึงหลักของการย่อความ ไว้ว่า การย่อความหากเรื่องที่จะย่อเป็นบทร้อยแก้วเราสามารถย่อความได้เลยแต่หากเป็นบทร้อยกรองให้ถอดความหรือเปลี่ยนเป็นร้อยแก้วก่อน ซึ่งหลักเกณฑ์การย่อความแบ่งออกได้เป็นขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. อ่านหรือฟังให้ละเอียด ก่อนการย่อความจะต้องอ่านหรือฟังเรื่องราวที่จะย่ออย่างละเอียดอย่างน้อย 2 รอบ เพื่อทำความเข้าใจเรื่องนั้นๆ

2. ตั้งคำถามนำทางจากเรื่องที่อ่าน ในขั้นตอนนี้ให้อ่านทบทวนเนื้อเรื่องอีกครั้งเพื่อหาคำตอบนำทางในการย่อความว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไรและผลเป็นอย่างไร แล้วนำคำตอบที่ได้จากคำถามมาจดบันทึกไว้

3. อ่านเนื้อเรื่องในแต่ละย่อหน้าที่ละย่อหน้าเพื่อหาใจความสำคัญ และให้ตัดในส่วนข้อความประกอบทิ้ง

4. นำสาระสำคัญที่ได้จากข้อ 2-3 มาเรียบเรียงใหม่ให้เนื้อความเชื่อมต่อเป็นเนื้อเรื่องเดียวกันโดยใช้คำสันธานเชื่อม ในการนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่มีหลักการที่สำคัญ คือ

4.1 ใช้สำนวนภาษาที่เป็นของตนเอง ไม่ควรนำแต่ละข้อความมาเรียงต่อกันหรือดึงข้อความมาทั้งหมด

4.2 ข้อความที่ได้จากการย่อความแล้วจะต้องใช้สรรพนามบุรุษที่ 3 เท่านั้น ไม่ควรใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และสรรพนามบุรุษที่ 2 ปะปน หากจำเป็นต้องกล่าวถึงตัวผู้เกี่ยวข้องในเรื่องให้ใช้ชื่อโดยตรงของบุคคลนั้นแทน

4.3 การลำดับความเรื่องที่ย่อ สามารถเรียบเรียงใหม่ให้อ่านเข้าใจง่ายที่สุด แต่ยังคงเค้าเรื่องเดิมและใจความสำคัญไว้

4.4 ถ้าข้อความเดิมเป็นคำราชาศัพท์ให้คงคำราชาศัพท์นั้นไว้ เปลี่ยนเป็นภาษาร้อยแก้วธรรมดาไม่ได้ รวมถึงต้องใช้ให้ถูกต้องตามชั้นบุคคลด้วย

4.5 ในการย่อความไม่ควรใช้อักษรย่อ นอกจากคำที่ใช้กันแพร่หลาย เช่น พ.ศ. กทม. ส.ค.ศ. ส่วนคำที่ยาวมากจนไม่ควรนำมากล่าวบ่อยๆ ก็ควรใช้คำย่อแทน เช่น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ใช้ กยศ. แทน เป็นต้น แต่คำย่อประเภท ตจว. (ต่างจังหวัด) ไม่ควรใช้

4.6 หากมีคำศัพท์ยาก คำศัพท์วิชาการ ให้เปลี่ยนเป็นคำสามัญที่คนทั่วไปเข้าใจได้

4.7 หากเรื่องที่จะย่อความไม่มีชื่อเรื่องให้ตั้งชื่อเรื่องด้วย

5. อ่านเนื้อความที่ย่อแล้วอีกครั้ง เพื่อทบทวนและตรวจสอบดูว่าสิ่งที่ย่อนั้นมีเนื้อความสำคัญครบถ้วนและตรงกับเรื่องเดิมหรือไม่ ทั้งนี้ข้อความที่ย่อแล้วจะมีขนาดที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับเรื่องที่ย่อว่ามีใจความสำคัญและเนื้อความประกอบมากน้อยเพียงใดนั่นเอง

จากการศึกษาหลักการการเขียนย่อความ ผู้วิจัยได้สรุปได้ดังนี้

1. อ่านเรื่องที่ย่ออย่างน้อย 2 เที่ยว เพื่อเป็นการดูคร่าวๆ ว่า เรื่องอะไร ตัวละครมีใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร แล้วจึงมาอ่านอย่างละเอียดอีกหนึ่งรอบ
2. พิจารณาว่าเป็นบทความประเภทใด เพื่อจะได้รู้ว่าควรใช้รูปแบบใดมาใช้ในการย่อความ
3. พิจารณาเนื้อเรื่องทั้งหมดว่าอะไรเป็นสาระสำคัญ อะไรเป็นส่วนประกอบหรือพลความ อะไรเป็นส่วนเติมเต็มหรือเป็นเพียงกลวิธี
4. การย่อความไม่มีเกณฑ์กำหนดตายตัวว่าต้องย่อให้เหลือกี่ส่วนจากข้อความเดิม แต่ควรนำแต่สาระสำคัญมาสรุปเป็นคำพูดของผู้ย่อความเอง โดยให้ภาษามีความกระชับ ชัดเจน เรียบง่าย และครอบคลุมทุกประเด็น
5. ถ้าหากในบทความมีคำราชาศัพท์ เมื่อย่อความแล้วให้ใช้คำราชาศัพท์ไว้คงเดิม

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อความ

อังสุมา คำโชติ, วิลาวรรณ คงสิบและอมรา ศรีแก้ว (2561) การพัฒนาการเขียนย่อความโดยใช้ผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทรงามพิทยาคมบทความวิจัยนี้นำเสนอผลการศึกษากการพัฒนาการเขียนย่อความโดยใช้ผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทรงามพิทยาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนย่อความหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังความคิดตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนย่อความหลังเรียนสูงกว่าก่อนการ

จัดการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนย่อความโดยใช้ผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทรงามพิทยาคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบฝึกทักษะ จำนวน 4 แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ (P) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (t) ผลการศึกษา ค้นคว้าพบว่า (1). ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนย่อความหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังความคิดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ตามที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 (2). นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทรงามพิทยาคม มีความสามารถในการเขียนย่อความหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังความคิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังความคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามที่ตั้งไว้ (3). ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนย่อความโดยใช้ผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทรงามพิทยาคมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 มีความพึงพอใจในระดับ มาก

วรารณ แสนคูนและเด่นดาว ชลวิทย์ (2562)การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร นี่เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโพธิสัมพันธ์พิทยาคาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบสุ่มกลางภาควิชาภาษาไทย จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนย่อความ จำนวน 4 แผน ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ จำนวน 4 ชุดและแบบทดสอบการเขียนย่อความแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อสถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ E1/E2 และการทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.72/84.55 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นฤมล ศิริธีรกุล (2566) การวิจัยเชิงปฏิบัติการการจัดการเรียนการสอนพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด 19) โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนย่อความ วัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อ

พัฒนาการจัดการเรียนการสอน ในการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การเขียนย่อความ และ 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง สำนักการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 โรงเรียนเทศบาลวัดกลาง สำนักการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนย่อความ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนย่อความและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนย่อความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ เกณฑ์ประสิทธิภาพมาตรฐาน 80/80 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t - test แบบ dependent การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ ผลการวิจัย แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนย่อความของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนย่อความของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.20/84.78 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ สามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ผลการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนพัฒนาทักษะการเขียนย่อความของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบทักษะการเขียนย่อความได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 83.87 ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 80 นอกจากนี้ยังพบว่า สำหรับผู้เรียนบางคนที่ยื่นย่อความได้ช้า เมื่อผู้สอนให้เวลากับผู้เรียนกลุ่มนี้มากขึ้นและคอยให้กำลังใจ คอยเสริมแรงให้มีความสนใจในการอ่านและการเขียนย่อความมากขึ้น และด้านความคิดเห็นของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนย่อความ พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านเนื้อหาและด้านกิจกรรม

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการเขียนแบบสตอรี่ไลน์

ผู้วิจัยได้ศึกษาความเป็นมาของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์โดยมีนักวิชาการได้คิดค้นวิธีการสอนดังกล่าวเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพในการเขียนย่อความ ดังนี้

3.1 ความหมายของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยพบว่า มีผู้กล่าวถึงความหมายของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ไว้ดังนี้

ธนีนวราภรณ์ ญัตติชนะกุล(2560, น. 23) ได้กล่าวถึง ความหมายของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ไว้ว่า เป็นการเรียนรู้อย่างมีลำดับขั้นตอนและมีความหมาย เช่น มีคำถามหลักโดยมีเส้นทางเดินเรื่องโดยเกี่ยวข้องกับฉากสถานที่เวลาตัวละครหรือบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องมีเหตุการณ์สถานการณ์รวมทั้งการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์เป็นการสอนวิธีหนึ่งที่ฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับชีวิตจริงที่ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ไตร่ตรองรวมทั้งกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพื่อจะเป็นแนวทางในการตัดสินใจว่าควรทำ ไม่ควรทำ ควรเชื่อไม่ควรเชื่อ อันจะนำไปสู่การตัดสินใจการแก้ปัญหาตลอดจนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งดีสิ่งที่เป็นประโยชน์เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยการใช้หลักสูตรบูรณาการเป็นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเองซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้คุณค่าและสร้างผลงานได้ผลการเรียนรู้มีความคงทนเป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองนอกจากนี้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์นั้นเป็นวิธีที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะมีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องที่เรียกว่า กำหนดเส้นทางเดินเรื่องโดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำสู่การให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างหลากหลายเพื่อสร้างความรู้ด้วยตนเองเป็นการเรียนตามสภาพจริง

ปาริชาติ ประกอบมาศ (2564, น. 65) ได้กล่าวถึง ความหมายของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ไว้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมโดยใช้คำถามหลักกับการดำเนินเรื่องให้เป็นไปตามเส้นทางเดินเรื่องอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ฉาก หมายถึง การระบุสถานที่ และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของเรื่องราวที่สร้างขึ้นการกำหนดฉากตามเรื่องราวนั้น เป็นการสร้างบรรยากาศและนำเข้าสู่เรื่องราวที่จะเรียนรู้ 2) ตัวละคร หมายถึง ผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในฉากนั้น ๆ อาจเป็นคน สัตว์ พืช หรือสิ่งที่ไม่มีชีวิต 3) การดำเนินชีวิต หมายถึง การดำเนินชีวิตของตัวละคร 4) เหตุการณ์สำคัญ หมายถึง เหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสร้างสถานการณ์ขึ้นมา ซึ่งตัวละครต้องเผชิญในแต่ละเรื่องราว

อภิรักษ์ บุญนะ (2565, น. 29) ได้กล่าวถึง ความหมายของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง โดยบูรณาการความรู้จากประสบการณ์จริงของผู้เรียนกับองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา คิดอย่างสร้างสรรค์ และคิดจินตนาการในการสร้างความรู้ให้กับตนเอง

จากการศึกษาความหมายของการเขียนสตอรี่ไลน์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การตั้งคำถามในการดำเนินเรื่องโดยเกี่ยวข้องกับฉากสถานที่เวลาตัวละครหรือบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องมีเหตุการณ์ บูรณาการความรู้จากประสบการณ์จริงของผู้เรียนกับองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา คิดอย่างสร้างสรรค์ และคิดจินตนาการในการสร้างความรู้ให้กับตนเอง

3.2 องค์ประกอบของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์

ผู้วิจัยได้ศึกษาความเป็นมาขององค์ประกอบของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์โดยมีนักวิชาการได้คิดค้นวิธีการสอนดังกล่าวเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพในการเขียนย่อความ ดังนี้

อรรถพล อนันตวรสกุล (2545, น. 21-22) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ไว้ว่าเป็นการดำเนินเรื่องหรือผูกเรื่องที่มีความต่อเนื่องประดุจเส้นเชือก โดยมีคำถามหลักเป็นตัวเชื่อมการดำเนินเรื่องหรือตัวเปิดประเด็นในการดำเนินเรื่อง องค์ประกอบสำคัญของเรื่องที่จะทำให้เกิดเป็นสตอรี่ไลน์ได้นั้น จะต้อง มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การจัดฉาก (Setting the scene) เป็นการระบุเวลา สถานที่ สิ่งแวดล้อมต่างๆ
2. มีตัวละคร (Character) ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับฉากหรือเหตุการณ์ในข้อ 1
3. การดำเนินชีวิต (A way of life) เป็นการดำเนินชีวิตหรือเป็นเรื่องราวของตัวละครในข้อ 2 มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น หรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข (Events, incidents, or real problems to be solved)

สุนทร สีนรพานนท์และคณะ (2554, น. 132) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของ สตอรี่ไลน์ ไว้ว่าดังนี้

1. ฉาก ได้แก่ สถานที่เกิดเหตุการณ์ต่างๆ สถานที่อยู่อาศัยของตัวละคร โดยมีการระบุวัน เวลา เช่น เวลาในปัจจุบัน เวลาในยุคประวัติศาสตร์
2. ตัวละคร ได้แก่ คนหรือสัตว์ในเรื่อง ซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในข้อที่ 1 โดยผู้เรียนจะเข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในเรื่องนั้นเป็นตัวละครของเรื่องโดยจะสร้างเป็นสัญลักษณ์ ตุ๊กตาหรือหุ่นแทนก็ได้ ตัวละครนั้นจะมีบทบาทดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
3. วิถีชีวิตหรือการดำเนินชีวิต ได้แก่ เรื่องราวในการดำรงชีวิตของตัวละคร เป็นกิจวัตรประจำวันของตัวละคร ในข้อที่ 2
4. เหตุการณ์ ได้แก่ เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น หรือปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญต้องแก้ไข หรือเป็นการสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อผู้เรียนตระหนักและฝึกแก้ไขปัญหา ซึ่งผู้สอนต้องรู้จักใช้คำถามอย่างเหมาะสม เป็นการฝึกทักษะการคิดให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนแต่ละคนจะแลกเปลี่ยนถ่ายทอดประสบการณ์ระหว่างกัน ผู้เรียนแต่ละคนจะได้พัฒนาความสามารถได้เต็มตามศักยภาพ

เกวลิน กาญจนาวรรณ (2564, น. 67) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนแบบ สตอรี่ไลน์ไว้ว่า เป็นการสร้างเรื่องในสตอรี่ไลน์เป็นการดำเนินเรื่องที่ต่อเนื่อง ประดุจเส้นเชือก โดยมีคำถามหลักเป็นตัวดำเนินการ องค์ประกอบที่สำคัญในการสอนสตอรี่ไลน์ คือ

1. ตัวละคร หมายถึง บุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่ผูกขึ้นมา
2. ฉาก หมายถึง การระบุลักษณะของสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่ปรากฏ ตามหัวเรื่อง
3. การดำเนินชีวิต หมายถึง การดำเนินชีวิตของตัวละคร ว่า ใครทำอะไรบ้าง

4. เหตุการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น หมายถึง เหตุการณ์ที่ดำเนินชีวิตของละคร

ตาราง 3 ตารางการสังเคราะห์องค์ประกอบของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์

องค์การของเขียนแบบสตอรี่ไลน์	แหล่งข้อมูล			ความถี่
	อรรถพล อนันตวรฤกษ์ (2545)	สุคนธ์ ลิขิตพานิชและคณะ (2554)	เกวณีน กาญจนพรหม (2564)	
1. การจัดฉาก (Setting the scene)	✓	✓	✓	3
2. มีตัวละคร (Character)	✓	✓	✓	3
3. การดำเนินชีวิต (A way of life)	✓	✓	✓	3
4. เหตุการณ์		✓	✓	2

จากตาราง 2 ผู้วิจัยจึงสรุปองค์ประกอบของสตอรี่ไลน์ ได้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ฉาก (Setting the scene) ช่วงเวลาหรือสถานที่ที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับตัวละคร
2. ตัวละคร (Character) ตัวดำเนินเรื่องอาจเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตที่เป็นบุคคลวัต ที่ดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
3. วิถีชีวิตหรือการดำเนินชีวิต (A way of life) เหตุการณ์ที่ทำให้ตัวละครดำเนินเรื่อง หรือการกระทำของตัวละคร
4. มีเหตุการณ์ (Events) สิ่งที่ทำให้ตัวละครจะต้องเผชิญและแก้ไขเหตุการณ์ให้กลับมาเป็นปกติสุข

3.3 ประโยชน์ของการเขียนแบบสตอรี่ไลน์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ของสตอรี่ไลน์ โดยมีนักวิชาการได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับประโยชน์ของสตอรี่ไลน์ ไว้ดังนี้

David Narran Saxes (อ้างถึงใน อรรถพล อนันตวรฤกษ์, 2545 น.32-34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของ Storyline ไว้ดังนี้

1. การสื่อสาร (Communication) เด็กทุกคนต้องการพูดคุยและรับฟังสตอรี่ไลน์ เน้นการปรึกษาหารือพูดคุยร่วมวางแผน ผู้เรียนต่างรับฟังกันและกัน และเสนอความคิดเห็นด้วยกัน

2. การสร้างหรือลงมือทำด้วยตนเอง (Building/Construction) โดยธรรมชาติเด็กทุกคนต้องการสร้างสิ่งต่างๆ ด้วยการใช้มือของตนเอง หรือสร้างด้วยปัญญาของเขา เช่น สร้างแนวคิดที่เป็นนามธรรมและรูปธรรมใน Storyline การสร้างเป็นการใช้จินตนาการ การวางแผน จัดหาข้อมูล สร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเองเป็นการผลิตงานที่ได้จากความสามารถโดยมิได้เน้นการจำข้อมูล

3. การคิดและลงมือปฏิบัติ (Thought and action) โดยธรรมชาติเด็กทุกคนรู้จักถามคำถามและต้องการรับฟังคำตอบในสิ่งที่ตนอยากรู้อยากทราบ ในสตอรี่ไลน์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำ ได้คิด อย่างอิสระในทุกขั้นตอน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ค้นพบ สืบค้น สร้างการทำทนายให้ คิดสำรวจและสร้างจินตนาการ ผู้เรียนได้ฝึกฝนแก้ปัญหาและตัดสินใจ อาจสรุปได้ว่าการสอนด้วยวิธี Storyline นับเป็นวิธีที่สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดและฝึกปฏิบัติตามความสามารถในเรื่องต่อไป

4. ความต้องการให้ยอมรับว่าตนมีค่าสามารถแสดงความรู้สึก (Self-expression) โดยธรรมชาติรู้เด็กทุกคนต้องการมีความรู้สึกที่ตนเองมีค่า ได้รับยกย่องเกี่ยวกับงานหรือความคิดเห็นของตนในสตอรี่ไลน์ กิจกรรมทุกอย่างแสดงให้เห็นถึงการมีคุณค่าของผู้เรียน ผู้เรียนได้สร้างงานและผู้สอนยอมรับในคุณค่าของงานนั้น

อรรถย มุลคำ (อ้างถึงในธนวิราภรณ์ ญัญญุชชะกุล, 2560 น. 26-27) ได้กล่าวถึงถึงประโยชน์ที่เกิดจากการใช้วิธีสตอรี่ไลน์ว่ามีได้เกิดขึ้นแก่ผู้สอนหรือผู้เรียนฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแต่เพียงฝ่ายเดียวและสามารถพิจารณาได้เป็นกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากผู้เรียน

1.1 ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้เพราะการทำงานกับหัวข้อหรือประเด็นที่ผู้เรียนได้รับมอบหมายตามความสนใจซึ่งเป็นการฝึกฝนทักษะด้านต่างๆได้อย่างหลากหลายโดยผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อ

1.2 วิธีการนี้เป็นวิธีการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพราะความรู้สึกที่อยู่ในสมองของผู้เรียนเองเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

1.3 วิธีการนี้ทำให้เกิดรูปแบบของการแก้ปัญหาที่ยากหรือซับซ้อนนอกเหนือจากในหลักสูตรของการเรียนเพราะผู้เรียนจะเกิดความคิดสร้างสรรค์สิ่งแปลกๆ โดยจินตนาการของตน

1.4 วิธีการที่เป็นรูปแบบการสอนการเรียนรู้ที่สามารถทบทวนไปมาได้จากมวล

1.5 ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน การทบทวนฝึกทักษะบ่อยๆจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่

คงทนถาวร

1.6 วิธีการนี้เป็นวิธีการที่มีชีวิตชีวา เนื้อหาที่ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสร้างขึ้นโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะในการสำรวจสิ่งแวดล้อม และการอธิบายความคิดได้อย่างเต็มที่

1.7 วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้สอนสามารถเชื่อมต่อระดับความการยากง่ายของความรู้ให้แก่ผู้เรียนในห้องได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนจะเพลิดเพลินกับการสร้างสรรค์งานเขาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมทักษะต่าง ๆ ของตนเอง

2. ประโยชน์ที่เกิดขึ้นแก่ผู้สอน

2.1 วิธีการนี้เปลี่ยนทัศนคติของผู้สอนหลายคนที่เห็นว่าเทคโนโลยีเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นและเปล่าประโยชน์สำหรับการจัดการเรียนการสอนเพราะแท้ที่จริงและเทคโนโลยีที่เปรียบเสมือนชุมทรัพย์สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนและผู้เสนอได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสร้างเรื่องราวและจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ได้ผู้สอนจะเกิดความประทับใจในความสามารถของการเรียนรู้และการเลียนแบบของเด็กที่มีต่อเทคโนโลยีต่าง ๆ อีกด้วย

2.2 วิธีการนี้เป็นการสร้างแรงจูงใจได้ในระดับสูงสม่ำเสมอผู้เรียนจะรู้สึกมั่นใจและมีเสรีภาพในการที่จะเรียนรู้ผ่านโครงเรื่องที่เขามีส่วนร่วมในการสร้างขึ้น ผู้สอนจะสนุกสนานไปกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในบรรยากาศที่เป็นมิตรและอบอุ่นด้วยเวลาที่ผ่านไปโดยไม่รู้ตัว

2.3 เป็นวิธีการที่ผู้สอนไม่ต้องเหนื่อยเหมือนกับการสอนปกติที่จะต้องบรรยายทั้งวันเพียงแต่ผู้สอนจะต้องเตรียมการสอนเพิ่มมากขึ้น ด้วยการใช้ความคิดในการออกแบบกิจกรรมจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์สำหรับให้ผู้เรียนจัดทำสื่อเพื่อใช้เป็นเครื่องมือนำไปสู่การเรียนรู้สิ่งใหม่และให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคลมากขึ้น

3. ประโยชน์ที่เกิดขึ้นร่วมกันทั้งแก่ผู้เรียนและผู้สอน

3.1 เป็นวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนซึ่งการที่จะทำให้ได้ประโยชน์สูงสุดนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงจำนวนผู้เรียนกับงานในแต่ละชิ้นเสมอ

3.2 เป็นวิธีการที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในช่วงท้ายสุดได้ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจให้เพิ่มขึ้นทั้งสองฝ่าย จากประสบการณ์ทำงานผู้เรียนจะเกิดการยอมรับส่วนผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมในโครงเรื่องโดยอาศัยพื้นฐานจากเรื่องที่ผู้เรียนคิดขึ้นมา

จากการศึกษาประโยชน์ของสตอรีไลน์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ได้ดังนี้

1. การเรียนรู้ที่วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน
2. ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการคิด การใช้จินตนาการร่วมถึงการตั้งประสบการณ์ส่วนตัวเข้ามา
3. ผู้เรียนได้เรียนรู้เหตุการณ์ของเรื่องราวได้อย่างมีเหตุผล
4. ผู้สอนไม่ต้องเหนื่อยเหมือนกับการสอนปกติเพราะสตอรีไลน์เป็นวิธีการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพียงแค่ผู้สอนเป็นผู้ช่วยและให้นักเรียนได้คิดหาคำตอบเอง

5.ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสิ่งต่างๆ รอบตัว เพราะเรื่องราวที่นำมาสอนจะเป็นเรื่องที่ไม่ไกลตัวผู้เรียนนัก

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแบบสตอรี่ไลน์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสตอรี่ไลน์ โดยมีนักวิชาการได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับสตอรี่ไลน์ ดังนี้

ธนวิราภานต์ ญักษ์ชนะกุล (2560) การพัฒนาสื่อแอนิเมชันโดยใช้เทคนิคการนำเสนอแบบสตอรี่ไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่อง ศิล 5 สำหรับเด็กประถมศึกษาปีที่ 6 การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบบูรณาการโดยนำหลักการของการสร้างสื่อแอนิเมชัน 2 มิติผนวกเข้ากับการนำเสนอแบบสตอรี่ไลน์เพื่อให้เกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น มีวัตถุประสงค์ดังนี้ เพื่อศึกษารูปแบบของสื่อแอนิเมชัน 2 มิติที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาสื่อแอนิเมชัน ตามรูปแบบสตอรี่ไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อประเมินผลการเรียนรู้เรื่องศิลป 5 จากสื่อต้นแบบ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาวิจัยเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการด้านองค์ประกอบของสื่อต้นแบบ สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน 2 มิติเรื่องศิลป 5 แบบประเมินผลการเรียนรู้และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินการเรียนรู้สื่อแอนิเมชัน 2 มิติเรื่องศิลป 5 พบว่า นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถคิดวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับศิลป 5 หลังจากได้รับชมสื่อต้นแบบ โดยส่วนใหญ่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้/คิดวิเคราะห์อยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งได้คะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ 80 –100 จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 ของนักเรียนทั้งหมด

กิตติพงษ์ เสนาะสรรพ, ศุภานัน สิริพิเลิศ (2561) ผู้วิจัยได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้รูปแบบ Storyline Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย- ราชภัฏสวนสุนันทา เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2 เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อน และ

หลังเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสตอรี่ไลน์ โดยการใช้การทดสอบค่าวิกฤต (t-test) แบบ Dependent Sample ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบ Storyline Model ในภาพรวม นักเรียนมีความก้าวหน้าในการสื่อสารภาษาจีนแสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนสรุปว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้

เพียรอรุณ พลนาคนพมณี เชื้อวัชรินทร์, และเชษฐ ศิริสวัสดิ์ (2561) ผู้วิจัยได้ศึกษา การศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาชีพวิทยาของ ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับ สตอรี่ไลน์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน และเจตคติต่อวิชาชีพวิทยาของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบ เสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับสตอรี่ไลน์ โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้เรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนพนัสพิทยาคาร จังหวัดชลบุรี จำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับสตอรี่ไลน์ มีคะแนนพัฒนาการอยู่ในระดับสูง เท่ากับร้อยละ 60.26 และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาชีพวิทยาหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น (5E) ร่วมกับสตอรี่ไลน์ คะแนนพัฒนาการอยู่ในระดับสูง เท่ากับร้อยละ 61.01

ศศิธร พิสิก, ไพลิน อินคำ (2565) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลง สุภาษิตอศปิปรกรณาโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอศปิปรกรณา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์โดยศึกษาจากประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา มีนักเรียนทั้งสิ้น 101 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการอ่านจับใจความสำคัญ จากโคลงสุภาษิตอศปิปรกรณา วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ไม่เป็นอิสระ ต่อกัน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอศปิปรกรณา หลัง การเรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์ แล้ว มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน $\bar{x}=17.93$ ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=1.693$ สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน $\bar{x}=10.36$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=2.564$ ซึ่งค่าเฉลี่ยดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเมตาคอกนิชัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายการอ่านเมตาคอกนิชัน โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

4.1 ความหมายของเมตาคอกนิชัน

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2559, น. 377) ได้กล่าวถึงความหมายของ เมตาคอกนิชัน (Metacognition) ไว้ว่า เป็นความรู้หรือเป็นการตระหนักรู้ของบุคคลเกี่ยวกับการบวนการคิดของตนเอง โดยบุคคลสามารถควบคุมกระบวนการคิด การวางแผน การจัดระบบความคิด การตรวจสอบการคิดของตนเองและประเมินตนเองหลังทำกิจกรรมนั้นๆ ได้

สมเจตน์ พันธุ์พรม (2560, น. 33) ได้กล่าวถึงความหมายของ เมตาคอกนิชัน (Metacognition) ไว้ว่า ความสามารถของบุคคลในการรู้คิดในตนเองที่สามารถประเมินการคิดของตนเองในการทำงาน โดยมีการตระหนักรู้มาเป็นตัวกำกับพื้นฐานสำคัญในการตรวจสอบความสามารถในการคิดของตนเอง การควบคุมกระบวนการรู้คิด การกำกับกระบวนการ และสถานการณ์ปัญหา การตระหนักรู้ทางปัญญา และกลไกของการนำไปใช้ เมตาคอกนิชันที่สัมพันธ์กัน ดังนั้นการสร้างให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ และกำกับตนเองได้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญของเมตาคอกนิชัน

ประภัทร์ กุดหอม (2562, น. 74) ได้กล่าวถึงความหมายของ เมตาคอกนิชัน (Metacognition) ไว้ว่า ความสามารถของบุคคลที่มีต่อกระบวนการคิดของตนเอง รู้สิ่งที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองจนสามารถเลือกกลวิธีในการวางแผน กำกับควบคุม และประเมินการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้การเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นางสาวจิรภัทร ธิปัญญา (2563, น. 38) ได้กล่าวถึงความหมายของ เมตาคอกนิชัน (Metacognition) ไว้ว่าการที่บุคคลตระหนักรู้เกี่ยวกับความรู้ และความสามารถของตน เป็นการรับรู้ของบุคคลในขณะใดขณะหนึ่งว่าตนเองมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากน้อยเพียงใด และสามารถควบคุมตนเองและตรวจสอบตนเอง รวมถึงมีกระบวนการในการวางแผนและประเมินความสำเร็จ

สาวิตรี จิตบรรจง (2564, น. 16) ได้กล่าวถึงความหมายของ เมตาคอกนิชัน (Metacognition) ไว้ว่า เป็นความสามารถ ของบุคคลในการเรียนรู้ที่มีการตระหนักถึงความคิดของตนเองที่เป็นระบบเริ่มตั้งแต่การวางแผน กำหนดวิธีการ กำหนดขั้นตอนและควบคุมตรวจสอบและประเมินผลของกระบวนการดังกล่าวว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

พัชญา สาทา (2564, น. 17) ได้กล่าวถึงความหมายของ เมตาคอกนิชัน (Metacognition) ไว้ว่า เป็นความสามารถทางปัญญาของบุคคลในการตระหนักรู้เกี่ยวกับความคิดของตนเอง สามารถวางแผนกระบวนการคิดของตนเอง มีการกำกับตรวจสอบตนเองและมีการประเมินผลตนเองอันนำไปสู่ความสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย

จากการศึกษา ความหมายของเมตาคอกนิชัน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เป็นการคิดอกนิชันเพื่อกระตุ้นควบคุม ตระหนักรู้และการประเมินกระบวนการคิดของตนเอง เพื่อเตรียมความพร้อมในการแก้ปัญหาสถานการณ์อย่างเป็นขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การตระหนักรู้ และการประเมินผลของตนเอง

4.2 ความสำคัญของเมตาคอกนิชัน

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยพบว่า มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของเมตาคอกนิชันจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ไว้ดังนี้

สมเจตน์ พันธุ์พรม (2560, น. 35) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเมตาคอกนิชัน ไว้ว่า เมตาคอกนิชันส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีเป็นสิ่งที่ช่วยให้แต่ละคนควบคุมกระบวนการทางปัญญาของตนเองในการขับเคลื่อนพฤติกรรมเป้าหมายที่ตอบสนองต่อแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตน การตัดสินใจในการประเมินสถานการณ์สู่การแก้ปัญหากระบวนการที่การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสแห่งการเรียนรู้ในการปรับเปลี่ยนความคิดและเสริมสร้างแนวทางการตระหนักรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสแห่งการเรียนรู้ในการปรับเปลี่ยนความคิดและเสริมสร้างแนวทางการตระหนักรู้ กระบวนการรู้คิด และควบคุมเมตาคอกนิชันของตนเองและสามารถอธิบายความรู้ที่ได้นั้นได้ดีกว่า ซึ่งการเรียนรู้ที่ดี และเหมาะสม พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการสอนที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยให้พึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ และตรวจสอบ กำกับความคิดของตนเองได้

สาวิตรี จิตบรรจง (2564, น. 17) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเมตาคอกนิชัน ไว้ว่า เมตาคอกนิชันมีความสำคัญต่อทักษะการอ่านและการคิดของผู้เรียนเป็นอย่างมากเนื่องจากผู้เรียนจะมีเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถวางแผน กำกับ ควบคุม และประเมินตนเองในการอ่านเชิงวิเคราะห์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพตามศักยภาพของตนเอง

พัชญา สาทา (2564, น. 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเมตาคอกนิชัน ไว้ว่า เมตาคอกนิชันนั้นมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ ถ้านักเรียนมีเมตาคอกนิชันในตนเองสูงจะทำให้ให้นักเรียนนั้นมีความสามารถในการวางแผนกำกับตรวจสอบและประเมินความคิดของตนเองได้เป็นอย่างดี ซึ่งพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีนั้นจะเกิดจากการได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด เน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันอีกทั้งหากครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาให้นักเรียนมีเมตาคอกนิชันในตนเองสูงขึ้นนักเรียนจะสามารถนำความสามารถนี้มาประยุกต์ใช้ในการอ่านของตนได้ นักเรียนจะมีการวางแผนการอ่าน เลือกยุทธวิธีวิธีการอ่านที่

เหมาะสมกับตนเองได้ มีการตรวจสอบตนเองในขณะที่อ่านประเมินตนเองหลังการอ่าน ส่งผลทำให้การอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษา ความสำคัญของเมตาคอกนิชัน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า คือ การให้ความสำคัญกับทักษะกระบวนการคิดของมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการตอบสนองต่อสถานการณ์หรือการสร้างองค์ความรู้ที่ถูกต้อง และเป็นระบบ เทคนิคเมตาคอกนิชันมีความสำคัญทั้งในการจัดการเรียนการสอนและการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

4.3 องค์ประกอบของเมตาคอกนิชัน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้วิจัยพบว่ามีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของเมตาคอกนิชันจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ไว้ดังนี้

เบเกอร์และบราว (อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ 2558, น. 377-378) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเมตาคอกนิชัน ไว้ว่า คือ การตระหนักรู้แล้วความสามารถในการควบคุมตนเองซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญ คือ

1. การตระหนักรู้ (Awareness) เป็นการรู้ถึงทักษะ กลวิธี และแหล่งข้อมูลที่จำเป็นต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และรู้ว่าต้องทำอะไร
2. ความสามารถในการควบคุมตนเอง (Self-regulation) เป็นการรู้ว่าจะทำงานนั้นเมื่อไร ซึ่งรวมไปถึงการวางแผนการประเมินและการตรวจสอบวิธีการที่ใช้การคาดคะเนคำตอบไว้ล่วงหน้า การปรับเปลี่ยนเพื่อใช้กลวิธีแก้ปัญหาให้ได้ รวมถึงความสามารถในการกำกับตนเองในการใช้เวลาและความสามารถที่ตนมีอยู่ในขณะที่กำลังแก้ปัญหา

Woolfolk (อ้างถึงใน สาวิตรี จิตบรรจง, 2564, น. 67) กล่าวถึงองค์ประกอบ ของเมตาคอกนิชัน ไว้ว่า เป็นการตระหนัก (Awareness) เป็นการตระหนักรู้ถึงทักษะ กลวิธี และแหล่งข้อมูลที่จำเป็นต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเรื่องของการที่บุคคลรู้ถึงสิ่งที่ตนเองคิดและสอดคล้องกับสถานการณ์การเรียนรู้ เป็นทักษะที่ทำให้บุคคลมีการทำงานอย่างมีแบบแผนเนื่องจากจะทำให้รู้ว่าจะงานนั้น ๆ จะต้องประกอบด้วยสิ่งใดบ้างที่จะทำให้การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพและเป็นการกำกับตนเอง (Self -Regulation) เป็นการรู้ว่าจะทำงานนั้นอย่างไร เมื่อใดจึงจะทำให้สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จ เป็นกลวิธีในการกำกับตนเองในขณะที่กำลังคิดแก้ปัญหา รวมถึงการพิจารณาว่ามีความเข้าใจในสิ่งนั้นหรือไม่ เป็นการประเมินความพยายามในการทำงานวางแผน และขั้นตอนในการทำงาน

สมเจตน์ พันธุ์พรหม (2560, น. 48) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเมตาคอกนิชัน ไว้ว่าเป็นขั้นตอน 3 ขั้นตอนหลัก ในแต่ละขั้นตอนประกอบด้วยขั้นย่อยๆ ดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) คือ การกระตุ้นความรู้เดิม การวางแผนการอ่านและเป็นการตั้งวัตถุประสงค์

2. **ชั้นขณะอ่าน (While-reading)** คือ การติดตามและตรวจสอบความเข้าใจ เพื่อ
บูรณาการเชื่อมโยง

3. **ชั้นกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading)** คือ สรุปผลการอ่านเพื่อประเมินค่า และนำไป
ประยุกต์ใช้ความคิดจากสิ่งที่อ่าน

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (อัสถึงใน ประภัทร์ กุดหอม 2562, น. 74-76) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเมตาคอกนิชัน ไว้ว่า เป็นรูปธรรมสามารถนำไปใช้กับการเรียน การสอนคณิตศาสตร์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งคล้ายกับ Daimler Chrysler Nation Training Center ว่า องค์ประกอบของเมตาคอกนิชันมี 3 องค์ประกอบ คือ

1. **ความรู้** เป็นความสามารถของผู้เรียนเกี่ยวกับการรู้กระบวนการคิดของตนเองในการ เรียนรู้หรือปฏิบัติงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับ 3 ด้าน

1.1 **ความรู้เกี่ยวกับลักษณะงานที่ทำ** เป็นความรู้ว่างานนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องใดในด้าน ข้อเท็จจริง คำศัพท์และคำนิยาม

1.2 **ความรู้ในวิธีการ** เป็นความรู้เกี่ยวกับวิธีการหรือกระบวนการต่างๆ ที่สามารถนำมา ประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้

1.3 **ความรู้ที่ใช้เพื่อการตัดสินใจ** เป็นความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ลักษณะของวิธีการ ปฏิบัติงาน เพื่อตัดสินใจเลือกใช้วิธีที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. **การควบคุมตนเอง** เป็นความสามารถของผู้เรียนในการควบคุมตนเองให้เรียนรู้หรือ ปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการควบคุมตนเอง 3 ด้าน ดังนี้

2.1 **การวางแผน** เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนของการเรียนรู้หรือการ ปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 **การกำกับกับการควบคุม** เป็นการตรวจสอบและคิดทบทวนเกี่ยวกับความเหมาะสม และความถูกต้องของวิธีการที่เลือกใช้ในการเรียนรู้หรือปฏิบัติงาน

2.3 **การประเมิน** เป็นการตรวจสอบผลที่ได้จากการเรียนรู้หรือปฏิบัติงานซึ่งจะทำให้ผล ที่ได้มีความถูกต้อง และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้

3. **ความตระหนักต่อกระบวนการคิด** เป็นความสามารถของผู้เรียนเกี่ยวกับการรู้ปัจจัยที่ จำเป็นที่ทำให้การเรียนรู้ หรือการปฏิบัติงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถอธิบายสิ่งที่ ตนเองรู้ ให้ผู้อื่นฟังได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการอธิบายเหตุผลใน 3 ด้าน ดังนี้

3.1 **การสนับสนุนความคิดหรือวิธีการที่ถูกต้องของตนเอง**

3.2 **การยอมรับความคิดเห็นหรือวิธีการอื่นที่ถูกต้อง**

เพ็ญญา หมีโต (2563, น. 14) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเมตาคอกนิชันที่ต่างกันและ บางองค์ประกอบคล้ายกัน ในการศึกษาความสามารถและการพัฒนาในเมตาคอกนิชันจำเป็นต้อง

ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบเมตาคอกนิชัน ในงานวิจัยนี้ได้ให้นิยามของเมตาคอกนิชันคือการตระหนักรู้ความสามารถในการรับรู้กระบวนการเรียนรู้ของตนเองตามทัศนะของ Flavell ซึ่งมีองค์ประกอบ 2 องค์ประกอบ คือ ความรู้ในเมตาคอกนิชัน (Metacognitive Knowledge) และประสบการณ์ในเมตาคอกนิชัน (Metacognitive Experience) ซึ่งแต่ละองค์ประกอบของเมตาคอกนิชันต่างมีองค์ประกอบภายในดังนี้

1.ความรู้ในเมตาคอกนิชัน (Metacognitive Knowledge) คือความรู้ความเชื่อทั้งหมดเกี่ยวกับความคิดของแต่ละบุคคลที่สะสมไว้รับรู้ได้ว่าตนเองรับรู้อะไรมีความเห็น และคิดถึงเป้าหมายในการทำให้บรรลุผลอย่างไร ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้มี 3 องค์ประกอบ คือ บุคคล (Person), งาน (Task) และกลวิธี (Strategy)

บุคคล (Person) การที่บุคคลรับรู้ถึงระดับความสามารถทางปัญญาการเรียนรู้ในการทำงานของตนเอง เช่นรับรู้ได้ว่าตนเองมีความสามารถในการเรียนรู้ในระดับใดรู้ได้ว่าตนเองมีวิธีการเรียนรู้ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้อย่างไร รวมไปถึงการรับรู้ถึงความแตกต่างในการเรียนรู้ของบุคคลอื่นกับตนเอง

งาน (Task) ความรู้เกี่ยวกับงานที่ต้องรับรู้ได้ถึงระดับความยากง่ายของงาน ขอบข่ายของงานรวมถึงรับรู้ได้ถึงปัญหาและอุปสรรคของงาน

กลวิธี (Strategy) ความรู้ของบุคคลเกี่ยวกับกลวิธีที่เหมาะสมที่จะใช้ในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย สามารถปรับและเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับสถานการณ์ซึ่งเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจระบบ การวางแผน การลงมือปฏิบัติและการประเมินผล 0 จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบของความรู้ในเมตาคอกนิชัน เป็นสิ่งสำคัญหากต้องเรียนรู้เรื่องใดๆ ให้บรรลุเป้าหมาย ผู้เรียนจะต้องรับรู้ว่าคุณมีความรู้จากประสบการณ์เดิมมากน้อยเพียงใด ผู้เรียนต้องรับรู้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่เจอมีระดับความยากเพียงใด และสามารถเลือกใช้กลวิธีลำดับขั้นตอนในการแก้ปัญหา

2.ประสบการณ์ในเมตาคอกนิชัน (Metacognitive Experience) ความคิดหรือความรู้สึกที่มีต่อการแก้ปัญหาของบุคคล ซึ่งมีความสำคัญต่อการกำกับตนเอง (Self-regulation) ในกระบวนการคิดตั้งแต่เริ่มไปจนถึงการบรรลุเป้าหมายประสบการณ์ในเมตาคอกนิชันเป็นกระบวนการประกอบด้วย การวางแผน (Planning), การตรวจสอบ (Monitoring) และการประเมิน (Evaluating)

การวางแผน (Planning) เป็นการรู้ว่าคุณคิดเห็นและหาแนวทางว่าจะทำงานนั้นอย่างไร ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมายจนถึงการเลือกหาวิธีปฏิบัติงานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลที่มีอยู่ รับรู้ได้ถึงปัญหาและอุปสรรคของงานสามารถระบุวิธีการแก้ปัญหาและคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นได้

การตรวจสอบ (Monitoring) เป็นการตรวจสอบการคิดเกี่ยวกับแผนที่วางไว้ความเหมาะสมของลำดับขั้นตอน ความถูกต้องของวิธีการที่เลือกใช้และการเลือกวิธีการทำกับตนเอง (Self-Monitoring)

การประเมิน (Evaluating) เป็นการประเมินการวางแผนวิธีการตรวจสอบและผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นว่ามีความถูกต้องเหมาะสมเพียงใด

Flavell (อ้างถึงใน พัชญา สาทา 2564, น. 19) กล่าวถึงองค์ประกอบ ของเมตาคอกนิชัน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ตามแนวคิดของฟลาวเวลกับเบเยอร์ คือ ด้านการวางแผน ด้านการตรวจสอบ และด้านการประเมิน เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธวิธีพื้นฐานของเมตาคอกนิชันและมีความเหมาะสมต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในเรื่องการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนจะได้มีการวางแผน กระบวนการทำงานของตนเอง มีการกำกับควบคุมตนเองให้งานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ มีการตรวจสอบตนเองระหว่างการทำงานเพื่อทบทวนกระบวนการในการทำกิจกรรม และการประเมินผลทางการคิดของตนเองได้เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย นักเรียนจะสามารถสร้างให้เกิดเป็นความรู้ใหม่และช่วยให้การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ง่ายขึ้น

ตาราง 4 ตารางการสังเคราะห์องค์ประกอบของเทคนิคเมตาคอกนิชัน

การสังเคราะห์องค์ประกอบของเทคนิคเมตาคอกนิชัน	แหล่งข้อมูล					ความถี่
	(2558) เบเกอร์และบราร์ว	สมเจตน์ พันธุ์พรม(2560)	(2564) Woolfolk	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เพ็ญนภา หมีโต(2563)	(2564) Flavell
1. การตระหนักรู้	✓	✓	✓	✓	✓	5
2. การควบคุมตนเอง	✓	✓	✓	✓		✓
3. กระบวนการคิด/ประสบการณ์				✓	✓	
4. การติดตาม/ตรวจสอบ						✓
5. สรุปผล		✓				✓

จากตาราง 4 จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบของเมตาคอกนิชัน ที่นักวิชาการและนักการศึกษา ทั้ง 3 ท่านได้กล่าวมา มีความคล้ายกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์มาเป็นการ จัดการเรียนรู้ด้วยองค์ประกอบของเมตาคอกนิชัน ที่จะใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นคือ 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ของบุคคลที่นำมาใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งต้องมีความรู้ในเรื่อง ของลักษณะงาน ความรู้เรื่องบุคคลและองค์กร เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ 2. การควบคุม ตนเอง คือ กระบวนการที่ใช้ควบคุมตนเอง ซึ่งประกอบด้วยการควบคุมการวางแผน การควบคุมการ ตรวจสอบ และการควบคุมการประเมิน เพื่อใช้เป็นกลวิธีในการแก้ไขปัญหา

4.4 กลวิธีการอ่านแบบเมตาคอกนิชัน

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่าผู้กล่าวถึงการการอ่านแบบ เมตาคอกนิชันจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ไว้ดังนี้

ศุภลักษณ์ สินธนา (2545, น. 26-37) ได้กล่าวถึง การอ่านแบบเมตาคอกนิชัน ไว้ว่า เป็นการอ่านเพื่อคิด เป็นอภิมานซึ่งในปัจจุบันจะใช้วิธีการรายงานตนเอง (Self - report) ซึ่งประกอบด้วย

1. รายงานตนเองด้วยคำพูดในขณะที่ปฏิบัติงาน เป็นการให้บุคคลรายงานความคิดของ ตนเองออกมาโดยการพูดในขณะที่กำลังเกิดความคิดนั้น ซึ่งเป็นช่วงขณะที่กำลังปฏิบัติงานอยู่
2. การรายงานตนเองด้วยคำพูดภายหลังปฏิบัติงาน เป็นการให้บุคคลระลึกถึงความคิด ของตนเองในขณะที่ปฏิบัติงาน แล้วรายงานออกมาโดยการพูด เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติงานแล้ว วิธีนี้อาจ ทำให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงเบนไปจากความจริงบ้าง
3. การรายงานตนเองด้วยการเขียน เป็นการให้บุคคลรายงานความคิดของตนเองโดยการ เขียน ด้วยการตอบคำถามภายหลังปฏิบัติงาน
4. การรายงานตนเองโดยการประมาณค่า เป็นการให้บุคคลทำการประมาณค่าผลการ ปฏิบัติงานของตนว่าอยู่ในระดับใด ทั้งก่อนและหลังปฏิบัติงาน วิธีนี้เป็นการวัดเพียงบางองค์ประกอบ ของการคิด Metacognition เท่านั้น

เพ็ญภา ภูมิโต (2563, น. 20) ได้กล่าวถึง การอ่านแบบเมตาคอกนิชัน ไว้ว่า เป็นการอ่าน ที่ไม่ได้วัดเพียงความรู้ของผู้เรียนหลังจากจบบทเรียน แต่เป็นการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญ ถึงกระบวนการเรียนรู้ของตนเองและสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ของตนเองได้ในการวัด เมตาคอกนิชันเป็นการวัดกระบวนการทางความคิดและจำเป็นต้องอาศัยสิ่งเข้าไปกระตุ้นเพื่อให้สมอง ปฏิบัติการคิดการเลือกสิ่งที่เข้าไปกระตุ้นสมองให้คิดในเรื่องที่ต้องการวัด จะต้องมีความสัมพันธ์กับ เมตาคอกนิชันของบุคคลนั้นด้วย

โมโฮลิก (อ้างถึงใน คมกริบ ธีรานุรักษ์, 2552 น. 59) ได้กล่าวถึงการอ่านแบบ เมตาคอกนิชัน ไว้ว่า เป็นการนำมาใช้ในการวัดประเมินพื้นฐานของนักเรียน ในการอ่านมากหรือน้อยเพียงใด โดยการอ่านเป็นการวัดนักเรียนด้วยข้อถามปรนัยเพียง 10 ข้อเท่านั้น ถามเกี่ยวกับกระบวนการคิดในกิจกรรมการอ่าน

Cartwright-Hatton (อ้างถึงใน จิรภัทร์ ธิปัญญา, 2563 น. 43) ได้กล่าวถึง การวัดเมตาคอกนิชัน ไว้ว่ามียอดประกอบ 5 องค์ประกอบ คือ

- 1) ความเชื่อทางบวกเกี่ยวกับความกังวล (positive belief about worry)
- 2) ความเชื่อมั่นทางกระบวนการคิด (cognitive confidence)
- 3) ความเชื่อทางลบเกี่ยวกับโชคลาง การลงโทษและความรับผิดชอบ (negative belief concerning superstition, punishment and responsibility: SPR)
- 4) การมีสติในกระบวนการคิด (cognitive self-consciousness)
- 5) ความเชื่อ ในทางลบเกี่ยวกับความกังวลในสิ่งไม่สามารถควบคุมได้และอันตราย (Uncontrollability and danger)

การ์เนอร์ (อ้างถึงใน พัชญา สาทา 2564 น. 28-29) ได้กล่าวถึง การอ่านเมตาคอกนิชัน ไว้ว่าเป็นอ่านเรื่องที่เกี่ยวกับการคิด ในการอ่านหรือล่องลึกในความคิดแบบเมตาคอกนิชันจึงสามารถทำได้หลายวิธีได้แก่ 1.การสัมภาษณ์ 2. การพูดสิ่งที่ตนคิดออกมา หรือ 3.การใช้แบบวัด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การสัมภาษณ์เป็นวิธีที่ทำให้ผู้ตอบได้คิดย้อนหลัง เป็นการตั้งคำถามเพื่อให้ผู้ตอบได้พูดทบทวนความคิดของตนเอง หลังจากที่ได้ลงมือปฏิบัติงานที่ได้ใช้กระบวนการคิดไปแล้ว โดยคำตอบที่ได้จากการสัมภาษณ์นั้น ผู้ตอบอาจไม่ได้เตรียมลำดับความคิดไว้ล่วงหน้าไว้และเพื่อข้อมูลที่ถูกต้องตามที่เรากำลังต้องการ การใช้วิธีสัมภาษณ์ควรเกิดขึ้นหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมทางความคิดให้เร็วที่สุด เพราะถ้าหากการสัมภาษณ์ช้าเกินไปอาจจะทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์นั้น หลงลืมรายละเอียดไม่สามารถจดจำรายละเอียดต่าง ๆ ของกิจกรรมได้ครบถ้วน เป็นสาเหตุให้ข้อมูลผิดพลาดได้นอกจากนี้ยังมีข้อควรระวังบางประการ เช่น ผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีอายุมากกว่าก็จะมีความรู้ที่เกี่ยวกับเมตาคอกนิชันมากกว่าเด็กหรือคนที่มีอายุน้อย รวมไปถึงความสามารถในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดอีกด้วย

2. วิธีกาพูดสิ่งที่ตนคิดออกมา หรือเรียกว่าการคิดแบบออกเสียงจะเป็นวิธีการรายงานความคิดของผู้รายงาน พูดถึงสิ่งที่ตนคิดออกมาตามลำดับขั้นตอนความคิดความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ โดยสื่อสารข้อมูลถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด วิธีนี้จะทำให้ผู้เก็บข้อมูลสามารถตรวจสอบระบบการคิดของผู้พูดได้เป็นอย่างดีโดยสามารถสื่อออกมาได้ทั้งในรูปแบบของการรายงานคำพูดของตนเองตามความคิดของตนเอง หรือจะใช้วิธีการอธิบายความคิดของตนเองที่ผ่านการคิดสังเคราะห์มาเป็นอย่างดีแล้ว

3. การใช้แบบวัด เป็นวิธีการวัดด้วยการทดสอบ โดยแบบวัดนั้นสามารถใช้ได้ทั้งข้อคำถามแบบอัตนัยแบบปลายเปิดและข้อคำถามแบบปรนัยเลือกตอบ รวมไปถึงแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่าเพื่อวัดเมตาคอกนิชันของบุคคลได้

ชนาธิป (อ้างถึงใน พัชญา สาทา 2564, น. 30) ได้กล่าวถึง การอ่านแบบเมตาคอกนิชันไว้ว่า เป็นความสามารถทางการคิดซึ่งสามารถวัดด้วยวิธีการคิดแบบออกเสียงได้ ซึ่งการคิดแบบออกเสียงนี้จะทำให้ความคิดของบุคคลได้ถ่ายทอดออกมาในขณะที่กำลังคิดอยู่ ซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสียสำหรับการวัดด้วยวิธีนี้ ดังนี้

ข้อดีของการวัดรูปแบบนี้จะทำให้บุคคลเกิดความระมัดระวังการคิดของตนมากขึ้นสามารถควบคุมการคิดของตนเองได้ อีกทั้งยังเห็นข้อบกพร่องที่ตนต้องพัฒนาเกี่ยวกับการคิดได้ทำให้สามารถพัฒนาความละเอียดรอบคอบของบุคคลได้ด้วย

ข้อเสียของการวัดรูปแบบนี้ไม่เหมาะสมในการใช้วัดเด็กที่มีอายุน้อยเกินไปรวมถึงผู้พิการและผู้มีปัญหาทางการเรียน เพราะคนกลุ่มนี้จะไม่สามารถอธิบายความคิดของตนเองออกมาได้ตามที่ควรจะเป็นด้วยข้อจำกัดของการใช้ภาษาในการสื่อสาร และหากเรื่องที่คิดมีความซับซ้อนมากเกินไปก็จะทำให้กระบวนการคิดซับซ้อนมากขึ้นไปอีกอาจทำให้ไม่สามารถสื่อสารให้คนฟังเข้าใจได้

พัชญา สาทา (2564, น. 31) ได้กล่าวถึง แนวทางการวัดเมตาคอกนิชัน ไว้ว่า แต่ละวิธีการจะมีข้อดีและข้อจำกัดแตกต่างกันออกไป หากเป็นแบบวัดที่แสดงออกด้วยคำพูดก็จะมีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลา อายุ และความสามารถในการสื่อสาร แต่ถ้าเป็นข้อสอบปรนัยก็อาจจะต้องระมัดระวังเรื่องของข้อคำถามให้มาก โดยเฉพาะการวัดในเด็กดังนั้นเพื่อการวัดเมตาคอกนิชันให้ได้กลุ่มเล็กและหลายแง่มุม รวมไปถึงควบคุมข้อจำกัดต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการวัดเมตาคอกนิชันทั้งสองแง่มุม โดยจะมีการพัฒนาข้อสอบปรนัยเพื่อทำเป็นแบบวัดเมตาคอกนิชันเพื่อเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และมีการสร้างข้อคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อการสนทนากลุ่มเพื่อเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ แล้วนำมาตีความร่วมกัน

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่าการอ่านแบบเมตาคอกนิชัน เป็นการอ่านเพื่อลงลึกกับเรื่องราวเพื่อทำความเข้าใจแก่นของสารที่ต้องการจะสื่อ โดยอาจใช้การตั้งคำถามกับตัวเองเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านของตนเอง โดยอาจเริ่มต้นด้วยคำถามที่ง่าย ไปยากเพื่อให้ตนเองได้เข้าใจสิ่งที่อ่านให้ได้มากที่สุด

4.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเมตาคอกนิชัน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเทคนิคเมตาคอกนิชันโดยมีนักวิชาการได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน โดยมีนักวิชาการได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ดังนี้

ปริณุต ไชยนิชัย (2555) ได้ศึกษาการส่งเสริมความตระหนักรู้ในอาชีพด้วยพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความบกพร่องทางการเห็น พบว่า ครูและนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าพอดคาสต์ที่ใช้กลยุทธ์เมตาคอกนิชันสามารถช่วยกระตุ้นให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นเกิดความตระหนักรู้ในอาชีพเพิ่มขึ้นได้จริง ช่วยทำให้บุคคลระบุบุคลิกภาพ ความสนใจและความสามารถของตนเองได้ ทั้งยังช่วยให้บุคคลได้สำรวจและเปรียบเทียบระหว่างทักษะของตนเองและสถานการณ์ในอาชีพการทำงานเพื่อจะได้รู้คุณค่าของการรู้ความแตกต่างระหว่างชีวิตและสถานการณ์ในอาชีพการทำงาน ทั้งยังช่วยสร้างแรงบันดาลใจและความมั่นใจในการเลือกอาชีพในอนาคตได้ด้วย

สีสะหวาด ไชยสมบัติ (2560) ได้ทำการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ช่วงยนต์โดยใช้ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิสซึมผสมผสานแนวคิดเมตาคอกนิชันสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นกลาง ความสามารถด้านเมตาคอกนิชันของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

จิรภัทร์ ธิปัญญา (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการใช้กิจกรรมแนะแนวตามกลวิธีเมตาคอกนิชันเพื่อเสริมสร้างการรับรู้ความสามารถของตนเองและทักษะการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถตนเองของนักเรียน ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามกลวิธีเมตาคอกนิชัน และเปรียบเทียบทักษะการตัดสินใจของนักเรียน ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามกลวิธีเมตาคอกนิชัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ 1) แผนหน่วยการจัดกิจกรรมแนะแนวตามกลวิธีเมตาคอกนิชันจำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ 2) แบบประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเอง 3) แบบวัดทักษะการตัดสินใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t -test dependent) ผลการวิจัยสรุปว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามกลวิธีเมตาคอกนิชันสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทักษะการตัดสินใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวตามกลวิธีเมตาคอกนิชันสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัชญา สาทา (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการพัฒนาเมตาคอกนิชันและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเปรียบเทียบเมตาคอกนิชันและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการ

เรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และศึกษากระบวนการเปลี่ยนแปลงเมตาคognition และความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองมีผลของการพัฒนาเมตาคognition และความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงเมตาคognition และความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

5.1 ความหมายของความพึงพอใจ

Kolter (อ้างถึงในศุภกร แก้วละเอียดและเจนจิรา มีบุญ 2558, น. 6) ความพึงพอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นผลมาจากภาพลักษณ์ของสิ่งนั้นๆ โดยภาพลักษณ์เกิดมาจากความเชื่อ ความคิดเห็น และความทรงจำ เป็นต้น

เกวลี ผังดีและพิมพ์รดา ครองยุติ (2556, น. 13) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นทัศนคติอย่างหนึ่ง ที่เป็นนามธรรมเป็นความรู้สึกส่วนตัวทั้งทางด้านบวกและลบขึ้นอยู่กับ การได้รับการตอบสนองเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรม ในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

น้ำลิน เทียมแก้ว (2560, น. 7) ได้สรุปความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความรู้สึกชอบ หรือพอใจที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจ ส่งผลให้มีทัศนคติที่ดีเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการของตนเอง

สรายุทธ ศรีภา (2560, น. 40) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพความรู้สึกที่ดีทางจิตใจของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และความพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้นั้นก็ต่อเมื่อได้รับการตอบสนองต่อความต้องการตามจุดมุ่งหมาย

วัชรารัตนศรี (2561, น. 40) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หมายถึง ความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกชอบ พอใจ หรือยินดี เมื่อสิ่งที่ตนต้องการได้รับการตอบสนอง เป็นสุขอย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถกระตุ้นหรือส่งเสริมให้มีความปลื้มใจในการทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่นั้นๆต่อไป

ประกายดาว ไคร้มา (2561, น. 8) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกยอมรับ พอใจ เจตคติที่ดี ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองตามที่ตนเองต้องการ

จากการศึกษาความพึงพอใจ สรุปได้ว่า การแสดงความรู้สึกหรือการตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แสดงออกมาได้หลายทาง เช่น พฤติกรรม สีหน้าท่าทาง การตอบแบบสอบถาม เป็นต้น เพื่อกระตุ้นหรือส่งเสริมให้บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หน่วยองค์กรใดองค์กรหนึ่งให้ทราบผล

5.2 การวัดความพึงพอใจ

ทักษพร แจ่มศรี (2564, น. 47) การวัดความพึงพอใจ สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถทำได้หลายวิธี ได้แก่ การวัดจากการสังเกต การวัดจากการสัมภาษณ์การวัดจากการสอบถาม การใช้แบบสอบถามความคิดเห็น หรือจะใช้แบบสำรวจความรู้สึก ในการวัดความพึงพอใจก็สามารถทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้วัดที่จะวัดและประเมินผลที่ต้องเลือกวิธีการวัดความพึงพอใจให้เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลในการวัดที่ถูกต้อง ต้องตามความต้องการของผู้วัดและประเมิน

ปริญญ์ จเรรัชต์และคณะ (อ้างถึงในเกวลี ผังดีและพิมพ์รดา ครอบยุดิ, 2556, น. 15) กล่าวว่ามาตรวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถามโดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระคำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆเช่นการบริการการบริหารและเงื่อนไขต่างๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่งซึ่งต้องอาศัยเทคนิค และวิธีการที่ดีที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกตเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพฤติกรรมาทำทางวิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

โยธิน แสงวดี. (2551, น. 9) กล่าวว่า มาตรวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยให้กลุ่มบุคคลที่ต้องการวัดแสดงความคิดเห็นลงในแบบสอบถามที่กำหนด เพื่อต้องการทราบความคิดเห็น ซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ เช่น การบริหารและการควบคุมงาน และเงื่อนไขต่างๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์และวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ผู้ตอบคำถามตอบตามข้อเท็จจริง ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

ภณิดา ชัยปัญญา (2561, น. 11) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตรส่วนแบบลิเคิร์ท ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุย โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กิริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน จากการศึกษาการวัดความพึงพอใจ สรุปได้ว่าการวัดความพึงพอใจเป็นการบอกถึงความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามความคิดเห็น การใช้แบบสำรวจความรู้สึก

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

พรศักดิ์ หอมสุวรรณและคณะ (2560) ศึกษาระดับความพึงพอใจระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมภายในวิทยาลัยเทคนิคอุตสาหกรรมยานยนต์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ผ่านกูเกิ้ลคลาสรูม เพื่อหาระดับความพึงพอใจที่มีต่อการใช้งานระบบการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมทั้ง 3 บทบาท ประกอบด้วย ผู้เรียน จำนวน 50 คน ผู้สอนจำนวน 10 ท่าน และผู้บริหาร 5 ท่าน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยแบบประเมินความพึงพอใจระบบการจัดการเรียน การสอนแบบออนไลน์ผ่านกูเกิ้ลคลาสรูม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. = 0.63) ผู้สอนมีความพึงพอใจในการจัดการ

เรียนการสอนผ่านกูเกิ้ล คลาสรูมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.61$, S.D.= 0.55) และผู้บริหารมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนผ่านกูเกิ้ลคลาสรูมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.65)

ประกายดาว ไคร้มา (2561) รายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2561 มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อการปฏิบัติงานและคุณลักษณะของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2561 และเปิดโอกาสให้ผู้บัณฑิตทั้งหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ได้แสดงความคิดเห็น และสะท้อนความต้องการให้มหาวิทยาลัยได้รับรู้ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ใช้บัณฑิต ได้แก่ นายจ้าง ผู้ประกอบการ หัวหน้าส่วนงานเจ้าของสถานประกอบการ หรือผู้ที่บัณฑิตทำงานเกี่ยวข้องด้วย ที่มีผู้ได้บังคับบัญชาเป็นบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 3,905 คน ซึ่งเป็นบัณฑิตที่มีงานทำแล้ว จำนวน 2,434 คน แบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ (สมศ.) ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ(TQF) และตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ดำเนินการรวบรวมข้อมูลความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตจากคณะภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยบัณฑิตที่ได้รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 1,609 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20 ของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด จำแนกเป็น บัณฑิตระดับปริญญาตรีจำนวน 1,584 คน คิดเป็นร้อยละ 40.56 ของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด บัณฑิตระดับปริญญาโท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 0.59ของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อบัณฑิตระดับปริญญาเอก จำนวน 6คน คิดเป็นร้อยละ 0.15 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ บัณฑิตที่ได้รับการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตทั้งหมด 1,609 เป็น บัณฑิตสังกัดคณะครุศาสตร์ มากที่สุด ร้อยละ 36.15 รองลงมา สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ร้อยละ25.08 คณะวิทยาการจัดการ ร้อยละ 21.20 และ คณะวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 12.45 ตามลำดับ

สาวตรี สิงหาและคณะ (2561) ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลต่อการจัดการเรียนการสอนผ่าน Google Classroom ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางการพยาบาลการวิจัยเชิงทดลองนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน จากการเรียนผ่านGoogle Classroom เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจากการจัดการเรียนการสอนผ่าน Google Classroomโดยการเลือกตัวอย่างแบบ เจาจง คือนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ลงทะเบียน เรียนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางการพยาบาล จำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนรายวิชา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักศึกษาพยาบาลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยวิธีการที (paired samples t-test) ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลหลังเรียนโดยใช้ Google Classroom เป็น เครื่องมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และความพึงพอใจของนักศึกษา พยาบาลจากการเรียนโดยใช้ Google Classroom เป็นเครื่องมืออยู่ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยค้นคว้าจากหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของสมองซีกซ้ายและซีกขวาไปพร้อมกันอย่างสมดุลร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่าน และการค้นคว้าด้วยตนเอง

จากทฤษฎีและแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการจัดการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน พัฒนาทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนซึ่งมี ขั้นตอนดังนี้

ตาราง 5 ขั้นตอนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน

วิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์	เทคนิคเมตาคอกนิชัน	การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน
<u>1.ขั้นตั้งคำถาม</u>	<u>ขั้นวางแผน</u>	<u>ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม</u>
การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้มีคำถามหลักหรือคำถามสำคัญ (Key Questions) คำถามหลักเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก จะทำหน้าที่ดำเนินเรื่องที่จะเชื่อมโยงแต่ละตอนให้ต่อเนื่องกัน คำถามหลักจะเชื่อมโยงเนื้อหาและกิจกรรมเข้าด้วยกัน	เป็นการวางแผนก่อนอ่าน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้อ่านจากความรู้เดิมของผู้อ่าน เช่น การอ่านชื่อเรื่องการดูภาพประกอบ หัวข้อหลัก หรือหัวข้อรอง เพื่อให้เข้าใจภาพรวมของบทอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านข้อมูลทั่วไปของบทอ่าน รวมถึงโครงสร้างของบทอ่านนั้นๆด้วย หรือแม้แต่	ครูแจกคำถามที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับเรื่องที่ครูจะสอน โดยครูใช้คำถามเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนจากความรู้เดิมของนักเรียน ขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะของคำถามเพื่อให้รู้จุดประสงค์ และจะได้วางแผนการเชื่อมโยงกับเนื้อหา

วิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์	เทคนิคเมตาคอกนิชัน	การจัดการเรียนการสอนแบบ สตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิค เมตาคอกนิชัน
	ผู้เรียนจะต้องดูถึงโครงสร้าง ของบทอ่านนั้นที่เกี่ยวข้องกับ ที่มาของการเขียน การตั้ง คำถาม การตอบ และการ เปรียบเทียบให้เห็นความต่าง นอกจากนั้น ผู้เรียนจะต้องตั้ง จุดประสงค์ของการอ่าน เพื่อที่จะได้วางแผนการอ่าน ของตนเอง	
<u>2. การจัดรูปแบบการสอน</u> <u>โดยใช้เส้นทางเดินเรื่อง</u> เป็นขั้นที่นักเรียนจะดำเนิน กิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การ ตอบคำถาม และปฏิบัติ กิจกรรมต่างๆตาม องค์ประกอบของการจัดการ เรียนรู้ โดยจะแบ่งเป็น ตอนๆ 4 องค์ประกอบ นักเรียนจะมีการวางแผน เพื่อตอบคำถามนำ และการ สร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ตาม จินตนาการที่แบ่งเป็นลำดับ ขั้นตอน ดังนี้ <u>ตอนที่ 1</u> การสร้างฉาก ใช้ คำถามนำ อันก่อให้เกิดการ สะท้อนภาพเกี่ยวกับ เรื่องราวที่เกิดขึ้นที่ไหน ถือ	<u>ขั้นตระหนักรู้/ตรวจสอบ</u> เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการ อ่าน เช่น ตรวจสอบความ เข้าใจในคำศัพท์ หรือคำยาก ในบทอ่านนั้น การตั้งคำถาม ด้วยตนเอง เพื่อตรวจสอบ ความเข้าใจขณะอ่าน การสรุป และการเข้าใจถึงใจความสำคัญ ของบทอ่านของแต่ละย่อหน้า ผู้อ่านมักจะต้องจำแนกคำ สำคัญที่จะนำไปสู่ข้อมูลสำคัญ ในบทอ่าน นอกจากนี้ยังมีการ ตรวจสอบและกำหนดในแต่ละ ส่วนว่าข้อความใดควรจะเน้น ข้อความใดควรจะปล่อยผ่าน จากการตั้งจุดประสงค์ของการ อ่านตั้งแต่เริ่ม	<u>ขั้นที่ 2 ขั้นที่ 2 การจัดการสอน</u> <u>โดยใช้เส้นทางเดินเรื่อง (Topic</u> <u>line)</u> ครูให้นักเรียนวางแผนเพื่อตอบ คำถามนำ เช่น ชื่อเรื่อง ตัวละคร ทำอะไร อย่างไร นอกจากนี้ยังมี การตรวจสอบและกำหนดในแต่ละ ส่วนว่าข้อความใดควรจะเน้น ข้อความใดควรจะปล่อยผ่านจาก การตั้งจุดประสงค์ของการอ่าน ตั้งแต่เริ่มโดยครูแบ่งเป็นลำดับ ขั้นตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 การสร้างฉาก ตอนที่ 2 การสร้างตัวละคร ตอนที่ 3 การกำหนดวิธีการ ดำรงชีวิต ตอนที่ 4 เหตุการณ์และการ แก้ปัญหา

ว่าเป็นการเริ่มต้นให้
นักเรียนทราบว่ากำลังมี
ประสบการณ์ใหม่เกิดขึ้น
เป็นการเริ่มเข้าสู่บทเรียน
หรือเปิดตัวเรื่องในฉากเป็น
การระบุสถานที่ เวลา และ
สิ่งแวดล้อมต่างๆ

ตอนที่ 2 การสร้างตัว

ละคร คือการใช้คำถามที่จะ
ก่อให้เกิดการผูกเรื่องที่เป็
นคนหรือสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับ
เรื่องราวที่ผูกขึ้นมา

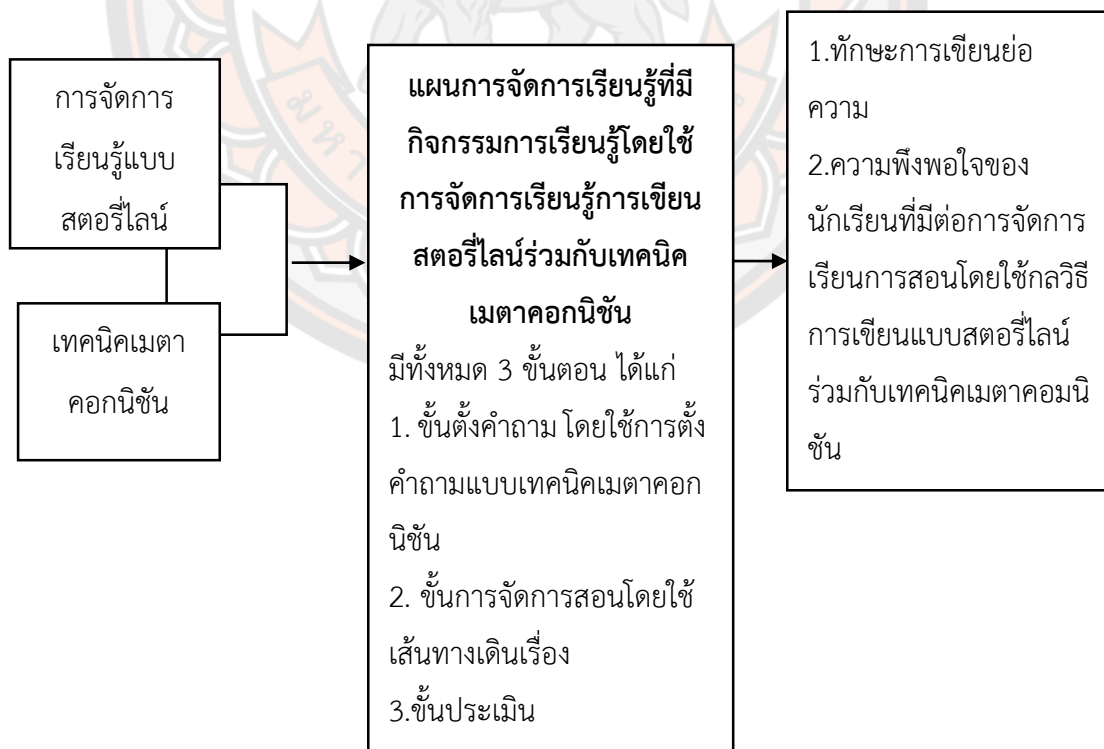
ตอนที่ 3 การกำหนดวิถี

การดำรงชีวิต ใช้คำถามนำ
ให้นักเรียนเสนอเรื่องราวที่
เกี่ยวกับกิจกรรมของ ตัว
ละคร คำถามว่าตัวละคร
เหล่านี้ทำอะไร ซึ่งเป็นการ
ดำเนินชีวิต หรือสะท้อน
ชีวิตของ
ตัวละคร

ตอนที่ 4 เหตุการณ์และ

การแก้ปัญหา ต้องมีคำถาม
นำว่า มีอะไรสำคัญเกิด
ขึ้นกับตัวละคร คือการมี
เหตุการณ์และปัญหาที่ต้อง
แก้ไข

วิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์	เทคนิคเมตาคอกนิชัน	การจัดการเรียนการสอนแบบ สตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิค เมตาคอกนิชัน
<u>3. ขั้นประเมินผล</u> ประเมินจากการปฏิบัติ กิจกรรมในทุกขั้นตอน คือ การตอบคำถามนำการ ปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละตอน ผลงานการสร้างสรรค์ และ จากการนำเสนอผลงานกลุ่ม	<u>ขั้นประเมิน</u> ขั้นประเมินเป็นกลวิธีที่อยู่ หลังจากการอ่าน เช่น หลังจาก การอ่านบทอ่านแล้วผู้เรียน จะต้องคิดว่าสิ่งที่อ่านนั้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์อื่นๆได้อย่างไร ซึ่ง สามารถอาจจะแยกได้จากผู้ แต่ง การเล่าเรื่อง หรือแม้แต่ ลักษณะสำคัญของตัวละครใน เรื่อง ซึ่งจะให้มุมมองที่แตกต่าง มากกว่าจากหนังสือที่ได้อ่าน	<u>ขั้นที่ 3 ประเมิน</u> ประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรม ในทุกขั้นตอน โดยครูจะทำ หลังจากเขียนย่อความแล้ว นักเรียนจะต้องคิดว่าสิ่งที่ เรียนรู้นั้นสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นๆได้ อย่างไร

ภาพ 1กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการรู้ ด้วย กลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัย ได้ดำเนินการศึกษาตามกระบวนการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. ระยะเวลาในการวิจัย
4. แบบแผนการวิจัย
5. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในเครือข่ายกลุ่ม หนองปลาไหล จำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนอนุบาลวังทรายพูน โรงเรียนเนินหัวโล้นหนองยาง พิตยาคม โรงเรียนบ้านหนองพระ โรงเรียนบ้านหนองปลาไหล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 57 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองปลา ไหล อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ในภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียน 15 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น (Independent variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ แบบเมตาคอกนิชัน ร่วมกับการเขียนแบบสตอรี่ไลน์

ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่

1. ทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1

ระยะเวลาในการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยสอนในชั่วโมงปกติ 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือทั้ง 3 ชนิดในการดำเนินการวิจัย ได้แก่

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง โดยไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- 2) แบบทดสอบการวัดทักษะ เรื่อง การย่อความ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 15 คะแนน รวมทั้งสิ้น 30 คะแนน มีลักษณะเป็นข้อสอบที่วัดจุดประสงค์เดียวกันใช้ทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
- 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ 4 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดการเรียนรู้ 2) ด้านสื่อการเรียนรู้ 3) ด้านบรรยากาศในการเรียน 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง โดยไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองปลาไหล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 2 การเขียน รวมทั้งศึกษา เอกสาร ตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การเขียนย่อความ

2. ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำข้อมูลสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยวิธีสอน สร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนย่อความ โดยการใช้จัดการเรียนการสอนแบบกลวิธีเมตาคอกนิชันร่วมกับเทคนิคการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง โดยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนย่อความ	
ประเภทนิทาน	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนย่อความ	
ประเภทพระบรมราโชวาท	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนย่อความ	
ประเภทข่าว	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การเขียนย่อความ	
ประเภทหนังสือราชการ	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 การเขียนย่อความ	
ประเภทบทร้อยกรอง	จำนวน 2 ชั่วโมง

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นทั้ง 5 แผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาและการใช้ภาษา

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
- 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

5. นำผลที่ได้จากการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดให้มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 ขึ้นไป จึงจะสามารถใช้ได้ ซึ่งเกณฑ์ในการแปลความหมายมีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 100)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

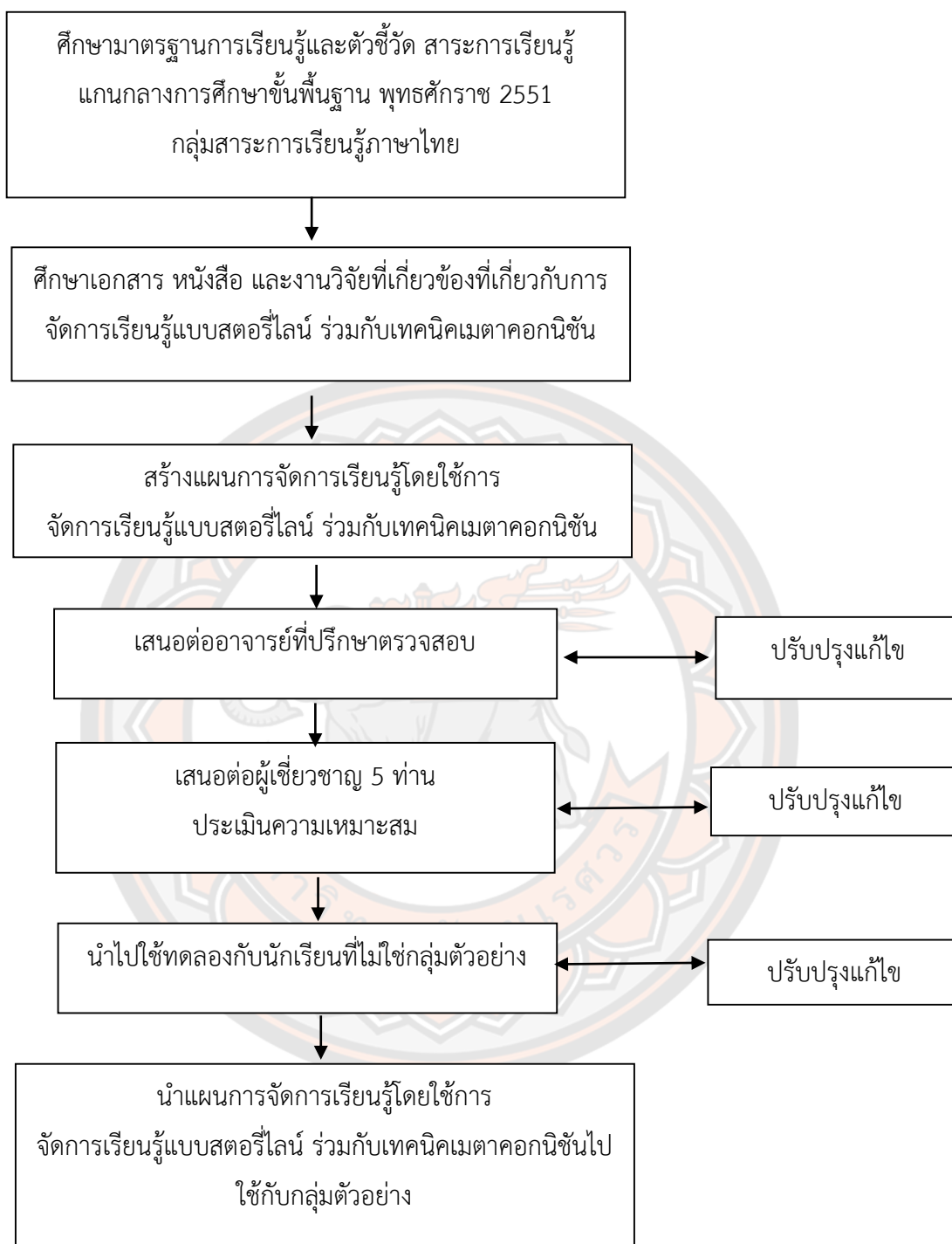
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ คือ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ซึ่งผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พบว่า ผลรวมการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีผลรวมการพิจารณาความเหมาะสม ระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.68, S.D. = 0.8)

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้ปรับปรุงขึ้นกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นที่ 1 ขึ้นเตรียมความพร้อม โดยให้เพิ่มรายละเอียดกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้ชัดเจนเห็นภาพมากยิ่งขึ้น และให้ปรับตารางการวัดและประเมินผลให้วิธีการวัดผลและเครื่องมือการวัดผลมีความถูกต้อง ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้เกิดความสมบูรณ์ หลังจากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเนินหัวโล้นหนองยางพิทยาคม ตำบลหนองยางเนินหัวโล้น อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร จำนวน 15 คน ซึ่งไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนที่จะนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

7. จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนจัดการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และนำแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 คน โรงเรียนบ้านหนองปลาไหล ตำบลหนองปลาไหล อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1

ภาพ 2 แสดงรายละเอียดและขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2. แบบทดสอบวัดทักษะ เรื่อง การย่อความ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 15 คะแนน รวมทั้งสิ้น 30 คะแนน มีลักษณะเป็นข้อสอบที่วัดจุดประสงค์เดียวกันใช้ทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลัง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ศึกษาวิธีการสร้างและเขียนแบบทดสอบวัดทักษะเรื่อง การย่อความ เป็นแบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ

3. นำข้อมูลสาระสำคัญที่ได้จากการศึกษาทั้งในด้านทฤษฎีและแนวคิดมาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนย่อความ

4. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

5. นำแบบทดสอบวัดทักษะ เรื่อง การเขียนย่อความ ที่สร้างขึ้นและเกณฑ์การตรวจให้คะแนน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้องปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและการใช้ภาษาและความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ประเด็น ดังนี้

1. ความถูกต้อง คะแนนเต็ม 3 คะแนน
2. ความครบถ้วน คะแนนเต็ม 3 คะแนน
3. การใช้ภาษา คะแนนเต็ม 3 คะแนน
4. มีมารยาทในการอ่าน คะแนนเต็ม 3 คะแนน
5. การแยกใจความสำคัญออกจากพลความ คะแนนเต็ม 3 คะแนน

6. นำแบบทดสอบวัดทักษะ เรื่อง การเขียนย่อความ ที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความตรงของเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งกำหนดเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	แน่ใจข้อสอบข้อนี้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนี้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อสอบข้อนี้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

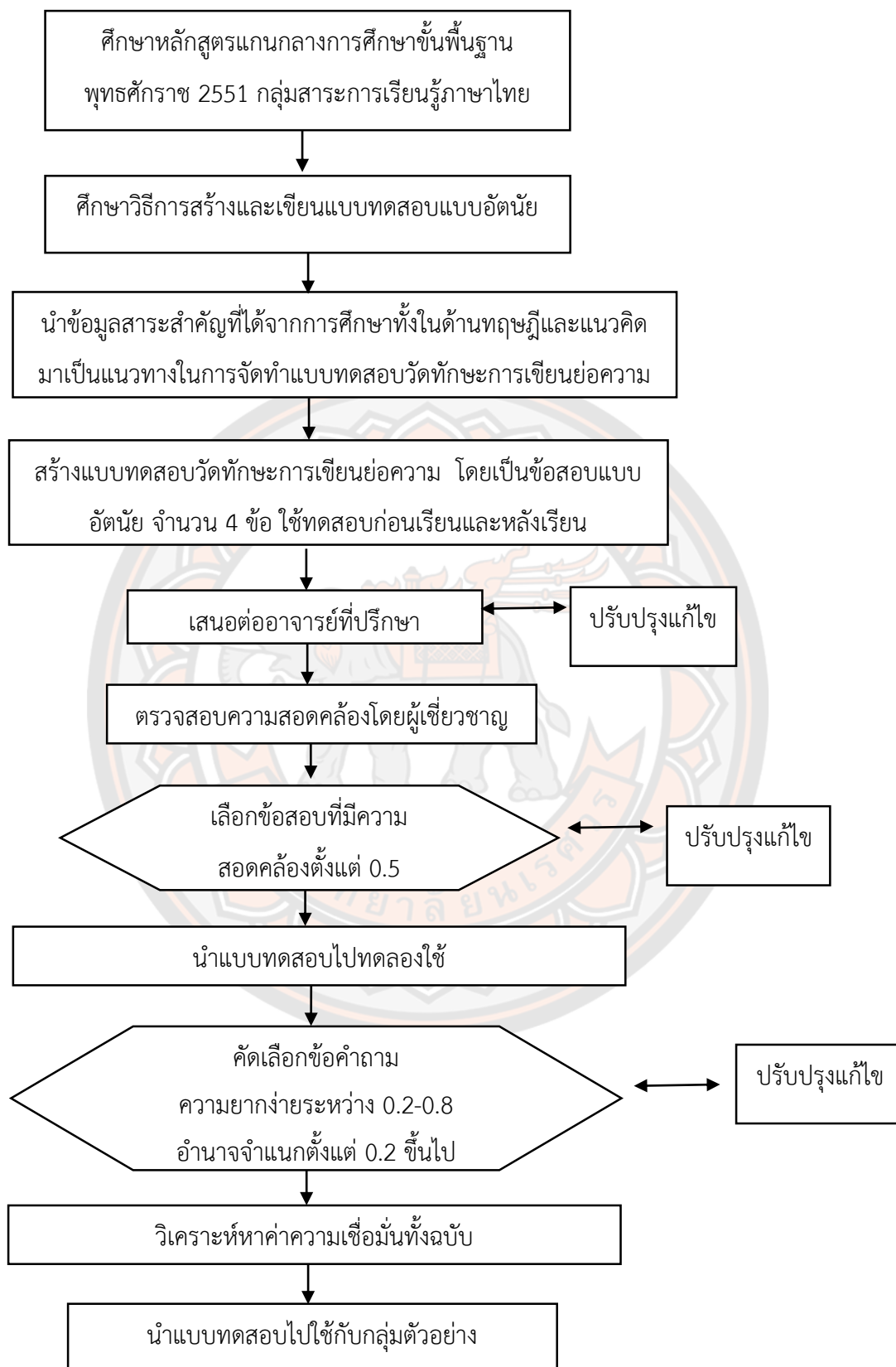
ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อให้แบบทดสอบวัดทักษะมีความถูกต้องสมบูรณ์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยข้อสอบจะต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนย่อความ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง

0.80 ถึง 1.00 จำนวน 2 ข้อ จากแบบทดสอบวัดทักษะเรื่องการเขียนย่อความ ทั้งหมด 4 ข้อ ซึ่งแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนย่อความใช้ได้ทุกข้อแบบทดสอบวัดทักษะใช้ได้ทุกข้อ และผู้วิจัยปรับปรุงข้อสอบให้มีความถูกต้อง

7. นำแบบทดสอบแบบปรนัยที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเนินหัวโล้นหนองยางพิทยาคม ตำบลเนินหัวโล้นหนองยาง อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร จำนวน 15 คน ที่เคยเรียนเรื่องการเขียนย่อความ เพื่อนำไปวิเคราะห์ คุณภาพหาค่าความยากง่ายของข้อสอบอัตนัย (p) ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบอัตนัย (r) ตามสูตรของวิทนีและซาเบอร์ส และค่าความเชื่อมั่นตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ค

8. นำผลการทดสอบแบบอัตนัยมาตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์ทางสถิติวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยพิจารณาจากเกณฑ์ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และพิจารณาจากเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งแบบทดสอบวัดทักษะ เรื่อง การเขียนย่อความ ผ่านเกณฑ์ มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.71 ถึง 0.75 และมีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.31 และความเชื่อมั่นตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76

9. นำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนย่อความ ที่ได้รับการปรับปรุงตามปรังแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 คน โรงเรียนบ้านหนองปลาไหล ตำบลหนองปลาไหล อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1

ภาพ 3 แสดงรายละเอียดและขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ

3.แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เป็นแบบสอบถามแบบ มาตรการส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อยและระดับน้อยที่สุด จำนวน 20 ข้อ 4 ด้านซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่เกี่ยวข้องชนิดมาตรการส่วนประมาณค่า และเกณฑ์การแปลผลของบุญชม ศรีสะอาด (2545, น. 69-71)
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการประเมินและกำหนดขอบข่ายของข้อคำถามที่จะสร้างแบบประเมินให้ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการประเมิน
3. ดำเนินการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตรการส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้ 2) ด้านสื่อการเรียนรู้ 3) ด้านบรรยากาศในการเรียน 4) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ
 - ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 - ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 - ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 - ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
 - ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจที่น้อยที่สุด
4. นำแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ มากำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้
 - ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
 - ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 - ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
 - ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด
5. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่สร้างเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบประเมิน
6. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องมาคำนวณหาค่าดัชนี (IOC) ตามเกณฑ์ 0.50 ขึ้นไปพบว่า แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

สตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 สามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

7. นำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบประเมินความพึงพอใจมีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันทั้งฉบับ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.59

8. นำแบบประเมินความพึงพอใจจำนวน 20 ข้อ ที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งและจัดพิมพ์เป็นแบบประเมินความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 คน โรงเรียนบ้านหนองปลาไหล ตำบลหนองปลาไหล อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1

ภาพ 4 แสดงรายละเอียดและขั้นตอนในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (The one-group pretest-posttest design) ในการวัดทักษะเรื่องการเขียนย่อความ

การทดสอบก่อนเรียน	การจัดทำ	การทดสอบหลังเรียน
T_1	X	T_2

เมื่อ T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบการเขียน
สตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน

X หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์ ร่วมกับ
เทคนิค เมตาคอกนิชัน

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นการทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ การจัดการเรียนรู้ 10 คาบ และการทดสอบหลังเรียน 1 คาบ รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง ระหว่างเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบการวัดความสามารถ เรื่อง การย่อความ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 15 คะแนน รวมทั้งสิ้น 30 คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 1 ชั่วโมง แล้วตรวจให้คะแนน

2. จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนการสอนโดย ใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมงทั้งนี้ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2 ชั่วโมง

3. หลังทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบการวัดทักษะ เรื่อง การย่อความ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 15 คะแนน รวมทั้งสิ้น 30 คะแนน ใช้เวลาในการทำข้อสอบ 1 ชั่วโมง

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนการสอนโดย ใช้การเขียนแบบ สตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน

5. ให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชันโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชันกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม โดยใช้ t – test one samples

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชันโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น. 228)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น. 228) โดยมีสูตร ดังต่อไปนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
-------	--------	-----	----------------------

Σx^2	แทน	ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
$(\Sigma x)^2$	แทน	กำลังสองของคะแนนผลรวม
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น. 173)

โดยมีสูตร ดังต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ
จุดประสงค์

ΣR	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น. 166)

โดยมีสูตร ดังต่อไปนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P	แทน	ค่าความยากง่ายของข้อคำถามแต่ละข้อ
R	แทน	จำนวนผู้ที่ตอบข้อคำถามนั้นถูก
N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

การแปลความหมาย หากค่า P มีค่าตั้งแต่ 0.20 – 0.80 ถือว่าข้อสอบนั้นมีความยาก

พอเหมาะ

2.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น. 167)

โดยมีสูตร ดังต่อไปนี้

$$D = \frac{U}{N_u} - \frac{L}{N_L}$$

เมื่อ D	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
U	แทน	จำนวนผู้สอบที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง
L	แทน	จำนวนผู้สอบที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนต่ำ
N_U	แทน	จำนวนผู้สอบทั้งหมดที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง

N_L แทน จำนวนผู้สอบทั้งหมดที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนต่ำ
การแปลความหมาย หากค่า D มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ถือว่าข้อสอบนั้นสามารถจำแนกคนได้มาก

2.4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson (ปกรณัม ประจันบาน, 2552, น. 170) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบ
	s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	p	แทน	สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนย่อความ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้เขียนแบบสตอรี่ไลน์
ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน โดยใช้สถิติ t-test dependent ใช้สูตรดังนี้ (ปกรณัม ประจันบาน,
2552, น. 239)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \quad df = n - 1$$

เมื่อ	$\sum D^2$	แทน	กำลังสองของผลต่างระหว่างข้อมูลแต่ละคู่
	t	แทน	ค่าสถิติที
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนคู่ของข้อมูล
	df	แทน	องศาหรือขั้นความเป็นอิสระ

3.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์คะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ ใช้สถิติทดสอบทีแบบกลุ่ม
เดียว (t – test one samples) ใช้สูตรดังนี้ (ปกรณัม ประจันบาน, 2552, น. 238)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu}{\frac{s_x}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ	μ	แทน	เกณฑ์ที่กำหนด
	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มทดลอง
	s_x	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มทดลอง
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการทดสอบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอนด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิเคราะห์

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการทดสอบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบการทดสอบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏดังตารางที่ 3 ดังนี้

ตาราง 6 การแสดงผลการเปรียบเทียบการทดสอบวัดทักษะการเรียนรู้และหลังเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	D	S.D.	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	15	11.87	1.92	10.80	2.54	16.46*	0.000
หลังเรียน	15	22.67	2.38				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.87 คะแนน และ 22.67 คะแนน ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 6 ผลการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอนด้วยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

การวิเคราะห์ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอนด้วยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการทดสอบค่าที (t-test One-Sample) ปรากฏผลมีรายละเอียด ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตาราง 7 แสดงผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์เขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอนด้วยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ร้อยละ 70	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	Sig. (1-tailed)
หลังเรียน	15	30	21	22.67	2.38	75.57	2.71*	0.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิ ถึงเกณฑ์ร้อยละ 70 เทียบเท่ากับ 21 คะแนน ผลการทดสอบ พบว่า คะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 22.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.57 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนการทดสอบของ นักเรียนหลังเรียน พบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่า เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏดังตารางที่ 5 ดังนี้

ตาราง 8 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1.1	การจัดการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.73	0.46	มากที่สุด
1.2	การจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบชัดเจน	4.40	0.63	มาก
1.3	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกตั้งคำถาม และอยากคำตอบคำถาม	4.47	0.64	มาก
1.4	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนย่อความได้เป็นอย่างดี	4.87	0.35	มากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึง พอใจ
	1.5 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนรวมพลังฝึก ประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ที่สอดคล้องกับ สภาพสังคมปัจจุบัน	4.80	0.41	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.65	0.30	มากที่สุด
2. ด้านสื่อการเรียนรู้				
	2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสอดคล้องกับ เนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	4.73	0.46	มากที่สุด
	2.2 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีเนื้อหาและ กิจกรรมฝึกที่หลากหลาย เหมาะสมสำหรับฝึกฝนการ เขียนย่อความ	4.47	0.64	มาก
	2.3 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ สามารถเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน น่าสนใจ	4.67	0.49	มากที่สุด
	2.4 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีรูปแบบและ ขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมอ่านง่าย	4.67	0.72	มากที่สุด
	2.5 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ช่วยให้นักเรียนมี ความสามารถเขียนย่อความได้ดียิ่งขึ้น	4.67	0.62	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.64	0.39	มากที่สุด
3. ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการเรียน				
	3.1 ครูจัดการเรียนรู้ได้แปลกใหม่ น่าสนใจ ทำให้ นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้	4.73	0.46	มากที่สุด
	3.2 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการ ทำกิจกรรม	4.60	0.63	มากที่สุด
	3.3 นักเรียนมีบทบาทในการกล้าคิด กล้าทำ และมี อิสระในการสร้างสรรค์งานเขียน	4.67	0.62	มากที่สุด
	3.4 ครูคอยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	4.53	0.83	มากที่สุด

ที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความพึง พอใจ
3.5	ครูกระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียนเพื่อให้ทำงานได้สำเร็จ	4.60	0.74	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.63	0.26	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
4.1	การจัดการเรียนรู้โดยทำให้นักเรียนรู้ เข้าใจ และเขียนย่อความได้ดียิ่งขึ้น	4.67	0.62	มากที่สุด
4.2	การจัดการเรียนรู้โดยทำให้นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	4.87	0.35	มากที่สุด
4.3	นักเรียนมีทักษะการวิเคราะห์ อภิปราย สังเคราะห์ ข้อมูล และมีทักษะการสื่อสาร	4.53	0.83	มากที่สุด
4.4	นักเรียนได้รับความรู้จากมวลประสบการณ์ที่ได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้	4.53	0.74	มากที่สุด
4.5	นักเรียนได้เห็นความสำคัญของการเขียนย่อความ	4.67	0.62	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ย	4.65	0.35	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.64	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมมีคุณภาพระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณารายการแต่ละด้าน พบว่า รายการประเมินด้านประโยชน์ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.35) รายการประเมินด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.30) รายการประเมินเรื่องการจัดการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.39) และรายการประเมินด้านด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียน พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.26)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 70
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการทดสอบวัดความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.87 คะแนน และ 22.67 คะแนน ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการทดสอบการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 เทียบเท่ากับ 21 คะแนน ผลการทดสอบ พบว่า คะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 22.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.57 และเมื่อ

เปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนการทดสอบของ นักเรียนหลังเรียน พบว่า คะแนนการทดสอบ หลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่า เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมมีคุณภาพระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณารายการแต่ละด้าน พบว่า รายการประเมินด้านประโยชน์ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.35) รายการประเมินด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.30) รายการประเมินสื่อการจัดการเรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.39) และรายการประเมินด้านด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในห้องเรียน พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.26)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานของงานวิจัยที่ตั้งไว้ทั้งนี้เพราะว่า นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จริงทั้งความรู้ การลงมือปฏิบัติ บรรยากาศ นำมาเขียนย่อความซึ่งร่วมกับการตั้งคำถามด้วยเทคนิคเมตาคอกนิชัน ได้เป็นอย่างดี นำไปสู่การแก้ปัญหา ด้านเนื้อหา เพราะถึงแม้เนื้อหาจะมีมาก เวลาในการเรียนมีอย่างจำกัด แต่เมื่อผู้เรียนมีแนวทางจากประสบการณ์และเขียนตามขั้นตอนตามเทคนิคสตอรี่ไลน์ ทำให้การเขียนเรื่องใช้เวลาน้อยลง ส่งผลให้นักเรียนเห็นว่าการเขียนย่อความเป็นเรื่องที่ไม่น่าเบื่ออีกต่อไปซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของสาวตรี จิตบรรจง (2564) ได้ศึกษาเรื่องเมตาคอกนิชันกับการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า การนำเมตาคอกนิชันมาใช้ในการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถแก้ปัญหาการอ่านและช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนได้ เนื่องจากผู้เรียนจะเกิดการตระหนักรู้ในตนเอง(Awareness) ตั้งแต่การวางแผนการอ่าน การเลือกวิธีการที่เหมาะสมสำหรับตนเอง การตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน และประเมินผลการอ่านของ

ตนเอง รวมทั้งสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการอื่น ๆ ไปใช้ในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญและฝึกให้ผู้เรียนได้พัฒนาเมตาคอกนิชันของตนเองอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยต้องคำนึงถึงพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้สอนต้อง คำนึงถึงเป็นประการแรกสำหรับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ถ้าผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาเม ตาคอกนิชันอย่างต่อเนื่อง จะสามารถพัฒนาความสามารถในการคิดของผู้เรียนให้เป็นผู้คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น รู้วิธีการเรียนรู้ และรู้จักการควบคุมการรู้คิดของตนเอง ซึ่งถือเป็นเป้าหมายในการจัด การศึกษาที่สอดคล้องกับบริบททางสังคมในปัจจุบัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวิจัยของรมณี ไชยคำมิ่ง(2561) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบ Storyline ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบ Story line มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.06/86.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบ Storyline มีค่า 0.8086 แสดงว่านักเรียนมี ความก้าวหน้าในการเรียนคิด เป็นร้อยละ 80.86 3) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ด้วยการ เรียนรู้แบบ Storyline ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนกับหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อน เรียน เท่ากับ 11.14 และหลังเรียน เท่ากับ 34.48 พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้การอ่านจับใจความ ด้วยการ เรียนรู้แบบ Storyline มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ และยังสอดคล้องกับ พัชญา สาทา(2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการพัฒนา เมตาคอกนิชันและความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง เพื่อเปรียบเทียบเมตาคอกนิชันและความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนกลุ่ม ทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับทฤษฎีการสร้าง ความรู้ด้วยตนเองและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และศึกษากระบวนการ เปลี่ยนแปลงเมตาคอกนิชันและความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังจากที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับ ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองมีผลของการพัฒนาเมตาคอกนิชันและความสามารถทางการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงเมตาคอกนิชันและความสามารถทางการอ่านอย่างมี

วิจารณ์ญาณหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง

2. ผลการทดสอบทักษะการเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้การเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับกลวิธีเมตาคอมนิชันกับเกณฑ์ร้อยละ 70 เทียบเท่ากับ 21 คะแนน ผลการทดสอบ พบว่า คะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 22.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.57 และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์กับคะแนนการทดสอบของ นักเรียนหลังเรียน พบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่า เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร พิสิก, ไพลิน อินคำ (2565) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอติศปกรณาโดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอติศปกรณา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์โดยศึกษาจากประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา มีนักเรียนทั้งสิ้น 101 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการอ่านจับใจความสำคัญ จากโคลงสุภาษิตอติศปกรณา วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที แบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว ไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญจากโคลงสุภาษิตอติศปกรณา หลังการเรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์ แล้ว มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน $\bar{X}=17.93$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=1.693$ สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน $\bar{X}=10.36$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=2.564$ ซึ่งค่าเฉลี่ยดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับอิริรักษ์ บุญนะ(2565) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีกระบวนการการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ทั้งหมดการจัดการเรียนการสอนแบบประสบการณ์ มีขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ขั้นที่ 2 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ขั้นที่ 3 ขั้นอภิปรายเพื่อสรุปผล ขั้นที่ 4ขั้นปรับประยุกต์ใช้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสตอรี่ไลน์ เข้ามาร่วมในการจัดการเรียนรู้โดยมีขั้นตอน 5 ขั้นตอนดังนี้ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม ขั้นที่ 2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขั้นที่ 3 กระตุ้นความคิดและทบทวน ขั้นที่ 4 สรุปกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นที่ 5 การวัดและประเมินผลผู้เรียนการประเมินทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ จากเนื้อหาจำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์จากประสบการณ์วิหารหลวง พระมหาธาตุเจดีย์โบสถ์หลวงพ่อพระสังกัจ-

จารย์และโบสถ์มหาอุดมในวัดพระฝางสว่างคบุรีมุนีนาถ ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า ผลรวมการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบประสบการณ์ร่วมกับเทคนิคการสร้างงานเขียนแบบสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีผลรวมการพิจารณาความเหมาะสม ระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายแผน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์มีค่าความสอดคล้องเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.81)

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันในการเขียนย่อความ ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการการเรียนรู้ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันในการเขียนย่อความในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด เนื่องจากจัดการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความโดยใช้กลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการเขียนย่อความ ให้นักเรียนมีประสบการณ์จริงในการลงมือปฏิบัติ และได้รับบรรยากาศที่แปลกใหม่ในการเรียน รวมถึงประเภทที่นักเรียนได้เขียนย่อความเป็นเรื่องนักเรียนประสบกับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน โดยมีครูให้คำปรึกษาและกระตุ้นความคิดด้วยเทคนิคเมตาคอกนิชันในการทำกิจกรรม ส่งผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจและเจตคติที่ดีต่อการเขียนย่อความ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการเขียนในด้านอื่นได้อีกด้วย และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการเรียนรายวิชาอื่นได้ต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติคม คาวีรัตน์(2553) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบความรู้การสร้างเสริมสุขภาวะก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยใช้แบบทดสอบความรู้การสร้างเสริมสุขภาวะพบว่า นักศึกษามีความรู้การสร้างเสริมสุขภาวะหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าการทดสอบครั้งแรก 2) ผลจากการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของอาจารย์โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของอาจารย์ พบว่า โดยภาพรวมความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของอาจารย์อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ อภิรักษ์ บุญนะ(2565) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบประสบการณ์ร่วมกับเทคนิคการสร้างสร้งงานเขียนแบบสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการทดสอบพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบประสบการณ์ร่วมกับเทคนิคการสร้างสร้งงานเขียนแบบสตอรี่ไลน์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

สอนแบบประสบการณ์ร่วมกับเทคนิคการสร้างสร้งงานเขียนแบบสตอรี่ไลน์ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D = 0.28) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความพึงพอใจข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 2 ข้อ คือ กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.71$, S.D = 0.46) และกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีแนวทางในการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.71$, S.D = 0.56)

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้วิจัยควรจะให้ผู้เรียนให้ความสำคัญในเรื่องรูปแบบของบทเรียน การมีภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหา สีสันสวยงาม เป็นอันดับแรกนั้น ครูผู้สอนควรให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าวในการออกแบบสื่อการสอน ซึ่งจะสามารถช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี
2. ผู้วิจัยควรจัดการเรียนด้วยเทคนิคสตอรี่ไลน์และเทคนิคเมตาคอกนิชันเป็นการส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางด้านทักษะการเขียนเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยเทคนิคสตอรี่ไลน์ และเทคนิคเมตาคอกนิชัน ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้และอาจนำไปใช้ประกอบการสอนปกติหรือใช้ในการสอนซ่อมเสริม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการใช้เนื้อหาบทความประเภทความเรียงร้อยแก้ว และแบบฝึกหัดในรูปแบบใบงาน ดังนั้นควรมีการพัฒนาเนื้อหาบทอ่านและแบบฝึกหัดในรูปแบบของสื่อออนไลน์โดยใช้เทคโนโลยี เนื่องด้วยมีภาพประกอบสีสันสวยงามและมีเสียงประกอบการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจและเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น
2. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียว ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ดังนั้นควรมีการวิจัยควบคู่กัน 2 กลุ่ม คือกลุ่มตัวอย่างการเรียนรู้การเขียนด้วยการสอนแบบสตอรี่ไลน์ส่วนอีกกลุ่มเรียนรู้การเขียนด้วยการใช้เทคนิคธรรมชาติทั่วไป แล้วนำคะแนนความสามารถในการอ่านมาเปรียบเทียบว่ามีคะแนนแตกต่างกันหรือไม่
3. ควรนำวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ไปใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบอื่น ๆ ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น เทคนิคผังมโนทัศน์ เทคนิคบทบาทสมมติ เทคนิคร่วมมือ เป็นต้น

บรรณานุกรม

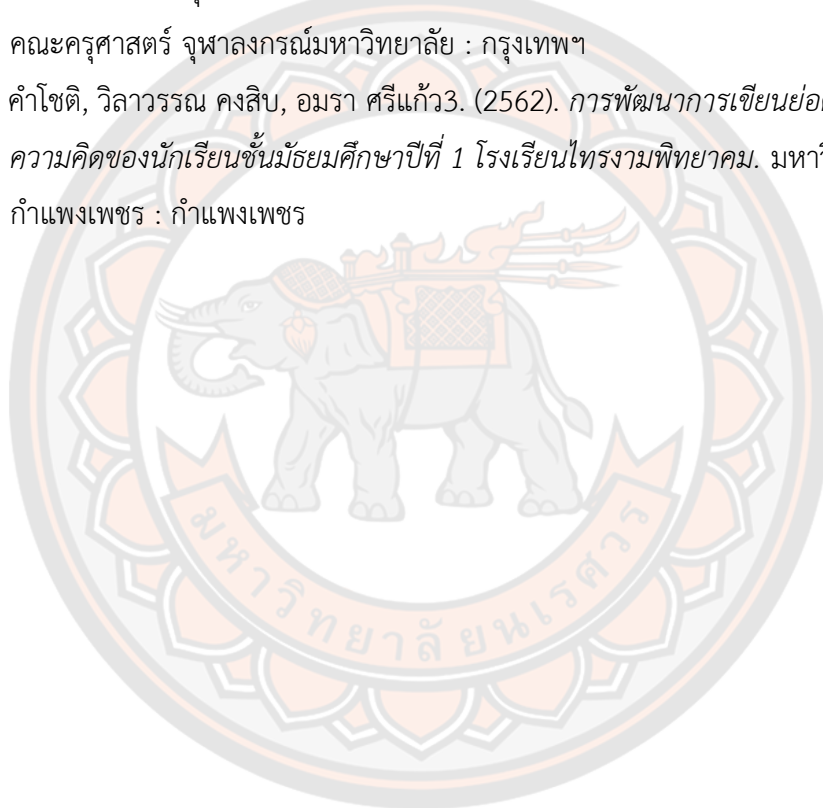
บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2540). *แนวทางการสอนที่เน้นกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: หลักสูตรสถานศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ
- กลุ่มบริหารงานวิชาการโรงเรียนหนองปลาไหล(2565). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา
กิตติพงษ์ เสนาธรรม, ศุภานัน ลิขิตเลิศ. (2564). *ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสาร
ภาษาจีน โดยใช้ รูปแบบ Storyline Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา : กรุงเทพฯ
- เกวลี ผังดีและพิมพ์รดา ครอบงุม (2556). *ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการประเมินแบบเจาะต่อรอง (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : กรุงเทพฯ
- เกียรติวรรณ อมาตตกุล(2541). *เลี้ยงอย่างแชมป์*. บริษัท ที.พี.พรินท์ จำกัด: กรุงเทพฯ
ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายโดยใช้แนวทางการต้นเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับสตอรี่ไลน์.
หลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพฯ
ของภาควิชาสถิติคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยขอนแก่น : ขอนแก่น
ความสามารถของตนเองและทักษะการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร : กรุงเทพฯ
- จันทร์ขจร มะลิจันทร์. (2554). *ผลของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดเชิงเมตาคognition ที่มี
ต่อความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ ความตระหนักในการรู้จัก และการกำกับ
ตนเองในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง วิธีเรียงสลับเปลี่ยนและวิธีจัดหมู่*.
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ : กรุงเทพฯ
- จิรภัทร์ ธิปัญญา. (2563). *ผลการใช้กิจกรรมแนะแนวตามกลวิธีเมตาคognition เพื่อเสริมสร้างการ
รับรู้*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว : กรุงเทพมหานคร
- จิรวรรณ เพชรรัตน์และอัมพร ทองใบ. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. โอเดียนสโตร์ : กรุงเทพฯ
- ชนกพร อังศิริยะ. (2559). *ภาษากับสังคม*. โอเดียนสโตร์ : กรุงเทพฯ
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. (พิมพ์ครั้งที่). พี
ชาติรึ สำราญ. (2543). *ครูรู้ได้อย่างไรว่าเด็กเกิดการเรียนรู้*. มูลนิธิสดศรี – สฤษดิ์วงศ์ : กรุงเทพฯ

- เด่นดาว ชลวิทย์. (2562). *ความสามารถในการเขียนความเรียงภาษาไทยของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง : กรุงเทพฯ*
- ทักษพร แจ่มศรี. (2564). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องชนิดของคำ ตามรูปแบบการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ร่วมกับสื่อทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร : พิษณุโลก*
- ธนิรรากานต์ ญัฐชนะกุล. (2560). *การพัฒนาสื่อแอนิเมชันโดยใช้เทคนิคการนำเสนอแบบสตอรี่ไลน์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เรื่อง ศิล5 สำหรับเด็กประถมศึกษาปีที่ 6. หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่ออนิเมติ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : มหาสารคาม*
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2558). *หลักการใช้ภาษาไทย. เจเนซิส มีเดียคอม : กรุงเทพฯ*
- น้ำลีน เทียมแก้ว (2561). *การศึกษาความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการสำนักงานวิทยบริการ บริบทเป็นฐาน เพื่อเสริมสร้างทักษะ และกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร : สกลนคร*
- ประภัทร์ กุดหอม. (2562). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิดเมตาคognition และการเรียนรู้โดยใช้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (การค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยนเรศวร : พิษณุโลก*
- ดีทัตทิมาและคณะ. อ่างถึงโน. เกวลี ผังติและพิมพ์รดา ครอบยุติ. *ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาสถิติคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2556). (ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ขอนแก่น*
- ปริญญา จเรรัชต์และคณะ. (2546). *ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใช้เสบียงสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรีกิจกรรมนาหญ้าและพัฒนาอาชีพผลิตเสบียงสัตว์เพื่อการจำหน่าย. สุพรรณบุรี: กองอาหารสัตว์กรมปศุสัตว์.*
- ปาริชาติ ประกอบมาศ. (2564). *การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะ EF และสมรรถนะการเคลื่อนไหวของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายโดยใช้แนวคิดการเดินเชิงสร้างสรรค์ร่วมกับสตอรี่ไลน์. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพฯ*
- พรรคดี หอมสุวรรณและคณะ. (2564). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สารละลาย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยใช้บทเรียนออนไลน์ใน google classroom กับการสอนแบบปกติ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง : กรุงเทพฯ*

- ไพบูลย์ ลิ้มมณี. (2547). เอกสารการสอนสื่อการสอน. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม : มหาสารคาม
- พระมหาณัฐพงศ์ คำมี. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความโดยใช้นิทานธรรมบท เสริมด้วยเทคนิคการสอนแบบ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร : พิษณุโลก
- พิชญา สาทา. (2565). ผลการพัฒนาเมตาคอกนิชันและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิคการอ่านแบบเน้นโม ทัดน์ร่วมกับทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง. มหาวิทยาลัยศิลปากร : กรุงเทพฯ
- พิชญา เจริญวนิช. (2560). ผลของการพัฒนาเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วย การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการประเมินแบบเจาะต่อตรง. (ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ: กรุงเทพฯ
- เพ็ญภา หมีโต (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ร่วมกับกลวิธีเมตาคอกนิชัน ภณิดา ชัยปัญญา. (2541). การวัดความพึงใจ. แสงอักษร : กรุงเทพฯ
- โรงเรียนบ้านหนองปลาไหล. รายงานประจำปีของสถานศึกษา (Self-Assessment Report : SAR) ประจำปีการศึกษา 2564. พิจิตร : โรงเรียนบ้านหนองปลาไหล
- วลัย พานิช. (2547). การสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์(Storyline). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : วัชรารัตนศรี. (2561). การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ Web Based Learning ที่เหมาะสมกับรายวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม : พิษณุโลก
- สนิท ตั้งทวี. (2536). อ่านไทย. โอเดียนสโตร์ : กรุงเทพฯ
- สมเจตน์ พันธุ์พรหม. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบเมตา สอนตามแนวปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง : กรุงเทพฯ
- สาวิตรี จิตบรรจง. (2564). เมตาคอกนิชันกับการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา : นครสวรรค์
- สีสหวาด ไชยสมบัติ. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ช่วงยนต์โดยใช้ ทฤษฎีคอนสตรัคชันนิซึมผสมผสานแนวคิดเมตาคอกนิชัน สำหรับนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นกลาง วิทยาลัยไชยสมบัติเทคโนโลยี แขวงสะพานนนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร : สกลนคร

- วีรเกียรติสุนทร, พิวัสสา นภารัตน์. (2554). *หลากหลายวิธีการสอน*. เทคนิคพรินต์ติ้ง : กรุงเทพฯ
- สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2554). *ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ซี.ซี. นอลลิτζ
- อภริดี สาลิกา. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกการเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*.
มหาวิทยาลัยศิลปากร : นครปฐม
- อภิรักษ์ บุญนะ. (2565). *การพัฒนาทักษะการเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบประสบการณ์ร่วมกับเทคนิคการสร้างสร้งงานเขียนแบบสตอรี่ไลน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. มหาวิทยาลัยนเรศวร : พิษณุโลก
- อรรถพล อนันตวรสกุล. (2545). *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธี Storyline*.
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : กรุงเทพฯ
- อังสุมา คำโชติ, วิลาวรรณ คงสิบ, อมรา ศรีแก้ว3. (2562). *การพัฒนาการเขียนย่อความโดยใช้ผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทรงามพิทยาคม*. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กำแพงเพชร : กำแพงเพชร

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือ

รศ.ดร.น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารวิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
รศ.ดร. ขวัญชนก นัยเจริญ	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผศ. ภัครพล แสงเงิน	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
นางสร้อยอนภา หอมเจริญ	ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเนินหัวโล้นหนองยางพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1
นางบุปผา สันตวา	ครูชำนาญการพิเศษ สาขาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๗

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๐๖

วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อองอาจวนิชย์

ด้วย นางสาวศิริเพชร มีไชโย รหัสประจำตัว ๖๕๐๙๐๙๙๐ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิต แบนศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขออนุญาตตรวจสอบเครื่องมือนที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชนก นัยเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือนที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวศิริเพชร มีไชโย รหัสประจำตัว ๖๕๐๙๐๙๙๐ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิต แปนศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือนที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวศิริเพชร มีไชโย

โทร. ๐๘-๘๑๔๗-๑๙๑๐

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัครพล แสงเงิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวศิริเพชร มีไชโย รหัสประจำตัว ๖๕๐๙๐๙๙๐ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคognition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัมมฤจิต แบนศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามย์ นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวศิริเพชร มีไชโย

โทร. ๐๘-๘๑๔๗-๑๙๑๐

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณสร้อยนภา หอมเจริญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวศิริเพชร มีไชโย รหัสประจำตัว ๖๕๐๙๐๙๙๐ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคognition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิต แบนศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวศิริเพชร มีไชโย

โทร. ๐๘-๘๑๔๗-๑๔๑๐

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๕๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณบุปผา สันตวา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวศิริเพชร มีไชโย รหัสประจำตัว ๖๕๐๙๐๙๙๐ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนรู้ ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิต แบนศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวศิริเพชร มีไชโย

โทร. ๐๘-๘๑๔๗-๑๙๑๐

ภาคผนวก ค

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มภาษาไทย
เรื่อง การจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการเขียนย่อความ
ด้วยกลวิธีการเขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคognition
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนย่อความโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

โดยพิจารณาให้คะแนน ดังนี้ เหมาะสมมากที่สุดให้ 5 คะแนน เหมาะสมมากให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลางให้ 3 คะแนน เหมาะสมน้อยให้ 2 คะแนน เหมาะสมน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน

- 5 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม มาก
- 3 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม น้อย
- 1 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 1.สาระสำคัญ 1.1 มีความถูกต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 1.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ 1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย						
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 2.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด 2.2 สอดคล้องกับเนื้อหา 2.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้						
3. เนื้อหาสาระ 3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
3.2 เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน						
3.3 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา						
4. ด้านการจัดการเรียนรู้						
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมเหมาะสม						
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ						
4.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้						
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.5 เหมาะสมกับเวลาที่สอน						
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม						
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ						
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
6. การวัดผลประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

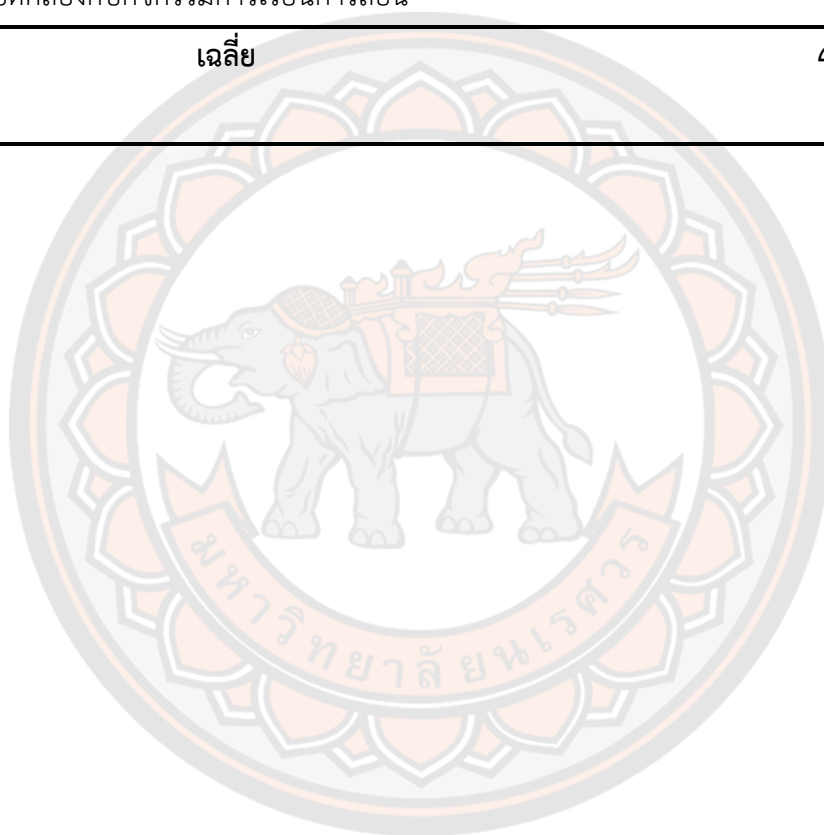
(.....)

ตำแหน่ง.....

ตาราง 9 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (บทเรียนของโมฮา)การจัดการเรียนรู้การสอนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดย ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ระดับ ความ เหมาะ สม
	1	2	3	4	5		
1. สำคัญ							
1.1 มีความถูกต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ							
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย							
2. จุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด	5	4	5	4	5	4.60	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับเนื้อหา							
2.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้							
3. เนื้อหาสาระ							
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน							
3.3 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา							
4. ด้านการจัดการเรียนรู้							
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมเหมาะสม							
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ							
4.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							
4.5 เหมาะสมกับเวลาที่สอน							
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม							
5. สื่อการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้							

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	1	2	3	4	5	$\bar{x}$	ความเหมาะสม
6. การวัดประเมินผล							
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน							
เฉลี่ย						4.67	มากที่สุด

ตาราง 10 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (พระบรมราโชวาท) การจัดการเรียนรู้การสอนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1. สารสำคัญ							
1.1 มีความถูกต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ							
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย							
2. จุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด	5	4	5	4	5	4.60	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับเนื้อหา							
2.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้							
3. เนื้อหาสาระ							
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน							
3.3 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา							
4. ด้านการจัดการเรียนรู้							
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมเหมาะสม							
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ							
4.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							
4.5 เหมาะสมกับเวลาที่สอน							
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม							
5. สื่อการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	3	5	5	5	4.60	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้							
6. การวัดประเมินผล	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด

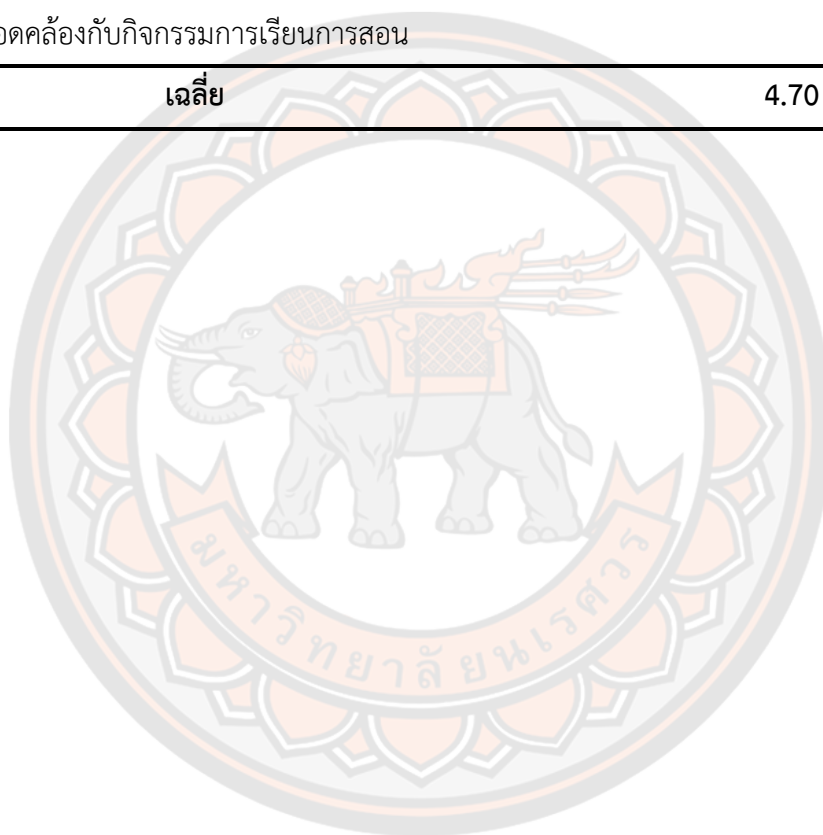
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5		
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน							
เฉลี่ย						4.63	มากที่สุด

ตาราง 11 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (ประกาศ แลกเปลี่ยน) การจัดการเรียนรู้การสอนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1. สารสำคัญ							
1.1 มีความถูกต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ							
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย							
2. จุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับเนื้อหา							
2.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้							
3. เนื้อหาสาระ							
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน							
3.3 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา							
4. ด้านการจัดการเรียนรู้							
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมเหมาะสม							
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ							
4.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							
4.5 เหมาะสมกับเวลาที่สอน							
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม							
5. สื่อการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด

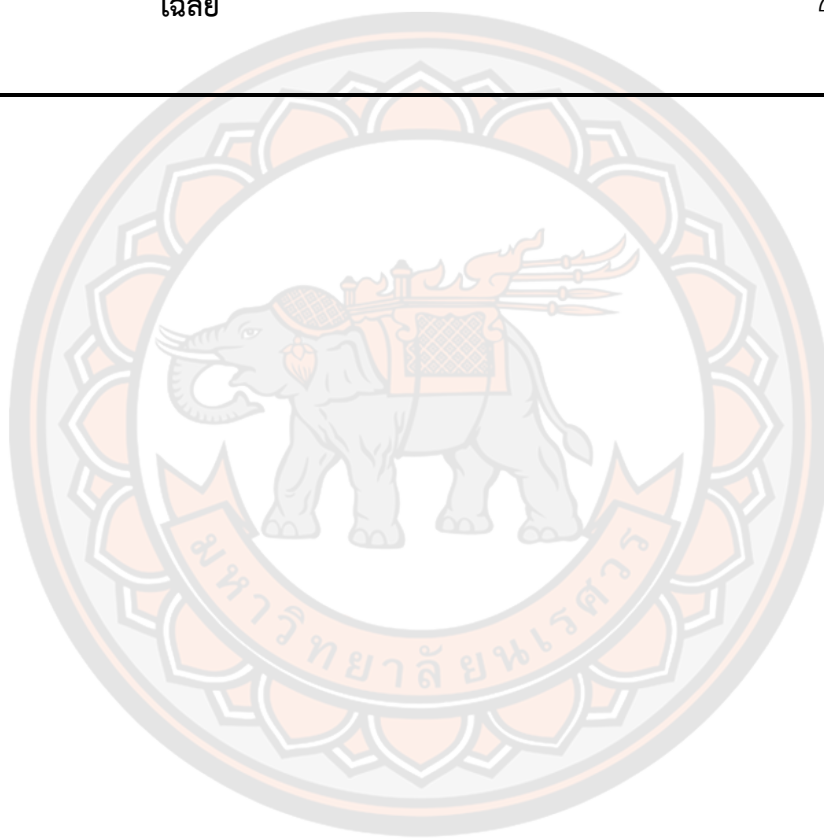
รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5		
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้							
6. การวัดประเมินผล							
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน							
เฉลี่ย						4.70	มากที่สุด

ตาราง 12 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (ข่าว) การจัดการเรียนรู้การสอนแบบ สตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4							
1. สาระสำคัญ							
1.1 มีความถูกต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มาก
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ							
1.13 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย							
2. จุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด	5	4	5	5	5	4.80	มาก
2.2 สอดคล้องกับเนื้อหา							
2.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้							
3. เนื้อหาสาระ							
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน							
3.3 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา							
4. ด้านการจัดการเรียนรู้							
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมเหมาะสม							
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ							
4.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้และ กิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มาก
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							
4.5 เหมาะสมกับเวลาที่สอน							
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม							
5. สื่อการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5		
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้							
6. การวัดประเมินผล							
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	มาก ที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน							
เฉลี่ย						4.70	มาก ที่สุด

ตาราง 13 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสมในองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (บทร้อยกรอง) การจัดการเรียนรู้การสอนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย x̄	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5							
1. สารสำคัญ							
1.1 มีความถูกต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ							
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย							
2. จุดประสงค์การเรียนรู้							
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
2.2 สอดคล้องกับเนื้อหา							
2.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้							
3. เนื้อหาสาระ							
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
3.2 เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน							
3.3 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา							
4. ด้านการจัดการเรียนรู้							
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมเหมาะสม							
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ							
4.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้และ	4	4	5	5	5	4.60	มากที่สุด
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้							
4.5 เหมาะสมกับเวลาที่สอน							
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม							
5. สื่อการเรียนรู้							
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้							

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5		
6. การวัดประเมินผล							
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	5	4.80	มากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน							
เฉลี่ย						4.70	มากที่สุด

ตาราง 14 แสดงผลรวมการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนย่อความของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วย การจัดการเรียนรู้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน เวลาใช้ 10 ชั่วโมง โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5	$\bar{x}$		สม
1. สารสำคัญ	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.67	4.05	มากที่สุด
1.1 มีความถูกต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้								
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ								
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย								
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	4.60	4.80	4.80	4.80	4.63	0.16	มากที่สุด
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด								
2.2 สอดคล้องกับเนื้อหา								
2.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้								
3. เนื้อหาสาระ	4.60	4.60	4.60	4.60	4.60	4.70	0.06	มากที่สุด
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้								
3.2 เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน								
3.3 เวลาเรียนเหมาะสมกับเนื้อหา								
4. ด้านการจัดการเรียนรู้	4.60	4.60	4.80	4.60	4.60	4.70	0.50	มากที่สุด

รายการประเมิน	แผนการจัดการเรียนรู้					ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5	$\bar{x}$		สม
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมเหมาะสม								
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ								
4.3 สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้								
4.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้								
4.5 เหมาะสมกับเวลาที่สอน								
4.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม								
5. สื่อการเรียนรู้	4.80	4.60	4.80	4.80	4.80	4.70	0.50	มากที่สุด
5.1 สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ								
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้								
6. การวัดประเมินผล	4.80	4.80	4.80	4.80	4.80	4.70	0.06	มากที่สุด
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้								
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน								
เฉลี่ยรวม						4.58	0.20	มากที่สุด
ผลรวมการพิจารณาความเหมาะสม						4.58	0.20	มากที่สุด

ภาคผนวก ง

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแบบทดสอบวัดทักษะการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนย่อความ

มหาวิทยาลัยนครพนม

**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแบบทดสอบวัดทักษะทางการเรียนเรื่อง การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้สร้างเป็นแบบประเมินทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ เรื่อง การเขียนย่อความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. ขอความกรุณาผู้เชี่ยวชาญช่วยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตามความคิดเห็นของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดระดับของค่าดัชนีความสอดคล้องไว้ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

หลังจากพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้ว ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

นิสิต กศ.ม. สาขาวิชาภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

☆ **แบบทดสอบก่อนเรียนที่ 1** เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความโดยใช้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ☆
 ☆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ☆

จุดประสงค์การเรียนรู้: นักเรียนสามารถเขียนย่อความได้

เกิดเป็นหมอ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอฯ กรมหลวงสงขลานครินทร์หรือที่นักเรียนแพทย์เรียกกันว่า “สมเด็จพระปิตา” เคยตัดไว้ว่า “ฉันไม่ได้ต้องการให้เธอเป็นเพียงหมอเท่านั้นแต่ขอให้เธอเป็นมนุษย์ด้วย” อีกหกปีนับจากนี้เล็กก็จะได้เป็นหมอแล้วเล็กต้องจำประโยคนี้ไว้ให้ดีที่ สมเด็จพระปิตาตัดนั้นหมายความว่าหมายความว่าหมายความว่าท่านไม่เพียงแต่ต้องการให้เราเรียนสำเร็จเป็นหมอเท่านั้นแต่ต้องเป็นหมอที่มีความเป็นมนุษย์ คือคุณธรรม มีจรรยาแพทย์ มีเมตตากรุณา รู้จักเห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกันความมีน้ำใจนั้นเป็นธรรมที่สำคัญที่สุดของความเป็นหมอและก็เป็นคุณธรรมที่สำคัญของความเป็นมนุษย์ ด้วยจดหมายฉบับที่แล้วพี่เขียนไว้ว่าหมอกที่เก่งนั้นจะต้องมีมือที่เบาเหมือนผู้หญิงมีหัวใจราชสีห์และมีนัยน์ตาของเหยี่ยว แต่หมอกที่เก่งกับหมอกที่ดืบนั้นผิดกันหมอกที่เก่งอาจไม่ดีก็ได้หมอกที่ดีจะต้องมีคุณธรรมพร้อมที่จะเสียสละมีน้ำใจคุณสมบัติที่กล่าวนี้สำคัญมากกว่าคุณสมบัติอย่างอื่น ๆ ทั้งหมดการเป็นหมอกที่เก่งนั้นทำได้ง่ายถ้าเพียงแต่มีความสนใจและขยันหมั่นเพียรฝึกฝนความรู้อยู่เสมอ แต่การจะเป็นหมอกที่ดีนั้นยากอาชีพแพทยนั้นเป็นอาชีพที่ผิดแปลกกว่าอาชีพอื่นทั้งหมดเป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสวัสดิการของมนุษย์คือเกิด แก่ เจ็บ ตาย ถึงแม้หมอกจะเป็นเพียงมนุษย์ปุถุชนแต่โดยอาชีพแล้วหมอกก็ถูกยกย่องชายเทวดาการจะเป็นเทวดาได้นั้นก็หมายความว่าหมอกต้องอุทิศตนแล้วเพื่อประโยชน์สุขของเพื่อนมนุษย์

จากหนังสือนิทานชาดก เล่มที่ ๑ โดย พระมหาสมุทร สุนทรธัมโม หน้า ๑๓

แบบทดสอบที่ 1

ชื่อ: _____

เลขที่

ចំណុច: _____

วันที่: _____

การเขียนย่อความ

คำชี้แจง: ให้นักเรียนย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้ ตาม

หลักการย่อความให้ถูกต้อง

[illegible]

แบบทดสอบก่อนเรียนที่ 2 เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ
โดยใช้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาดอกนิชัน ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จุดประสงค์การเรียนรู้: นักเรียนสามารถเขียนย่อความได้

ชื่อนั้นสำคัญไฉน

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว อาจารย์ทิศาปาโมกข์อยู่ในเมืองดักกลีลา มีลูกศิษย์คนหนึ่งชื่อ ว่า นายบาป เขาคิดว่าชื่อของเขาไม่เป็นมงคล จึงเข้าไปหาอาจารย์และขอให้อาจารย์ตั้งชื่อให้ใหม่ อาจารย์จึงบอกให้ไปเที่ยวแสวงหาชื่อที่ตนเองชอบใจมาแล้วจะทำพิธีเปลี่ยนชื่อให้

วันรุ่งขึ้นเขาจึงเดินทางไปแสวงหาชื่อใหม่จนถึงเมืองหนึ่ง เดินผ่านขบวนญาติหามศพไป ป้าข้า จึงถามถึงชื่อคนตาย พวกญาติจึงบอกชื่อว่า นายบุญรอด เขาถามว่า ชื่อบุญ "บุญรอดก็ตาย หรือ" พวกญาติจึงกล่าวว่า จะชื่ออะไร ๆ ก็ "ตาย"ทั้งนั้น ชื่อเป็นเพียงสำหรับเรียกกันเท่านั้น "

พอเดินเข้าไปในเมือง พบเห็นเศรษฐีกำลังให้ลูกน้องจับผู้หญิงคนหนึ่งมัดด้วยเชือกอยู่จึง ถามความนั้นทราบว่ามันชื่อนางชื่มน้อยแล้วไม่ยอมคืน จึงถามถึงชื่อผู้หญิงคนนั้น ทราบว่าชื่อนางรวย จึงถามว่า ชื่อรวย ยังไม่มีเงิน "หรือ " เศรษฐีจึงตอบว่า "จะชื่อรวยหรือจน เป็นคนยากจนได้ ทั้งนั้น ชื่อเป็นเพียงสำหรับเรียกกันเท่านั้น เขาเริ่มรู้สึกเฉยๆ ในเรื่องชื่อยิ่งขึ้น "

เขาได้เดินทางออกจากเมืองไป ในระหว่างทางพบคนหลงทางคนหนึ่ง จึงเข้าไปถามชื่อ ทราบว่าชื่อ นายชำนานูทาง จึงถามว่า ขนาดชื่อชำนานูทางยัง"หลงทางอยู่หรือ " คนหลงทาง จึงตอบว่า จะชื่อชำนานูทางหรือไม่ชำนานูทาง ก็มีโอกาสหลงทาง "งได้เท่ากัน เพราะชื่อเป็นเพียง สำหรับเรียกกันเท่านั้น "

เขาจึงวางเฉยในเรื่องชื่อ เดินทางกลับไปพบอาจารย์แล้วเล่าเรื่องที่ตนพบเห็นมาให้ฟัง และขอให้ชื่อนายบาปเช่นเดิม

จากหนังสือนิทานชาดก เล่มที่ ๑ โดย พระมหาสุทนต์ สุนทรธมโม หน้า ๑๓

แบบทดสอบที่ 2

ຮູ້:

เลขที่

ชั้น:

วันที่:

การเขียนย่อความ

คำชี้แจง: ให้นักเรียนย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้ ตาม

หลักการย่อความให้ถูกต้อง

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is a vertical margin line on the left side, creating a narrow left margin. The paper appears to be from a notebook or a standard sheet of stationery.

แมงมุมที่ปลอมตัวเป็นมด สุดยอดนักล่าที่แนบเนียน

ตัวเข้าไปปะปนกับฝูงสัตว์ชนิดอื่นได้แบบไม่มีใครรู้เลย

แมงมุมมดแดง สุดยอดนักปลอมตัว

สัตว์ดังกล่าวก็คือ แมงมุมมดแดง สุดยอดนักปลอมตัวที่หาตัวจับยากมาก ความสามารถในการปลอมตัวของแมงมุมมดแดงตัวนี้จะบอกว่าเทียบเท่าสายลับระดับโลกอย่าง เจมส์ บอนด์ หรือ อีแกน ฮันท์ ก็คงจะไม่มีคนนึก ลองนึกภาพว่าแมงมุมที่มีลักษณะทางกายภาพแตกต่างกับมดอยู่แล้ว เป็นหุ่นเดิม แต่สามารถดัดแปลงตัวเองไม่ให้คนจับได้ว่าตัวเองนั้นไม่ใช่พวกเดียวกัน อันนี้มันทักษะระดับสายลับอย่างชัดเจน

ปลอมตัวเพื่อเอาตัวรอด

ก่อนที่จะมาจับเรื่องปลอมตัว เรามาเล่าวัตถุประสงค์ในการปลอมตัวของแมงมุมแดงก่อน ต้องบอกว่านั่นมันแม้ว่าจะตัวเล็กกว่าแต่ก็มีประชากรในสายพันธุ์เดียวกันมากที่สุด นั่นทำให้หากแมงมุมแสดงตัวว่าเป็นศัตรูกับมันอาจจะโดนรุมกัดด้วยจำนวนที่มากกว่าจนตายได้ในที่สุด เพื่อป้องกันตัวเองจากเรื่องนี้ มันจึงต้องปลอมตัวเพื่อให้รู้ว่ามันคือพวกเดียวกัน ให้มันผ่านไปก่อน จากนั้นก็ค่อยเคลื่อนตัวหนีออกไป

แมงมุมเป็นมดได้อย่างไร

การอยู่ร่วมกันของสัตว์นั้น สัตว์แต่ละตัวต้องหาทางรอดด้วยวิธีทางของตัวเอง บางตัวอาจจะใช้อาวุธ สารพิษ หรืออะไรก็ตามเป็นโล่ป้องกันตัวเอง แต่หลายตัวก็เลือกที่จะปลอมตัวให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมเพื่อไม่ให้สัตว์ตัวอื่นสังเกตมันได้ถนัดนัก แต่สัตว์บางตัวทำได้มากกว่านั้นมันสามารถปลอม

มาดูเรื่องสำคัญ แมงมุมเป็นมดได้อย่างไร อย่างแรกเลยสัตว์สองชนิดนี้มีลักษณะทางกายภาพแตกต่างกันบางส่วน มดมี 6 ขา กับหนวด แต่แมงมุมมี 8 ขา แต่ไม่มีหนวด มันทำอะไรละ คำตอบก็คือ มันปรับตัวเองให้เดินได้เพียงแค่ 6 ขาเท่านั้น จากนั้นก็ยกขาหน้าให้กลายเป็นหนวด ไม่เท่านั้นมันยังขยับหนวดจนเพื่อสื่อสารกับมดได้ด้วย มันเจ๋งตรงนี้ละ จนทำให้มดเชื่อว่านี่คือพวกเดียวกัน ส่วนรูปร่างภายนอกอื่นแมงมุมแดงนั้นไม่ค่อยแตกต่างเท่าไรก็เลยทำให้การปลอมตัวคราวนี้แนบเนียนจนเราเองมองไม่ออกเท่าไร ไม่เพียงเท่านั้น แมงมุมมดแดงไม่ได้เลียนแบบได้แค่รูปร่างภายนอกเท่านั้น มันยังเลียนแบบได้ถึงระดับพฤติกรรมของมดได้เลย บางครั้งแมงมุมมดแดงมันสามารถปลอมตัวให้เป็นมดงานของรังมดแดงเพื่อขนย้ายอาหารไปรังได้เลยแบบไม่มีใครรู้

ความสามารถปลอมตัวระดับสุดยอดแบบนี้ ถือว่าเป็นอีกหนึ่งความน่าสนใจของธรรมชาติที่สรรสร้างขึ้นมา คราวต่อไปที่เราเห็นมดแดงกำลังเดินต่อแถวไปไหน ลองสังเกตดูอาจจะเจอแมงมุมมดแดงปะปนอยู่ก็เป็นได้

ที่มา: สารคดีสัตว์โลกตัวน้อย แมงมุม จาก Spidre World หน้า 6-8

แบบทดสอบที่ 3

ชื่:

เลขที่

ชั้น:

วันที่:

การเขียนย่อความ

คำชี้แจง: ให้นักเรียนย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้ ตาม

หลักการย่อความให้ถูกต้อง

[illegible]

แบบทดสอบก่อนเรียนที่ 4 เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความ
โดยใช้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จุดประสงค์การเรียนรู้: นักเรียนสามารถเขียนย่อความได้

ข่าว ชายสูงวัยเยอรมนี ดับอนาถหลังหมาเลีย เหตุติดเชื้อแบคทีเรียจากน้ำลาย

ที่มา: โดยKomkrit Duangmanee จาก<https://www.sanook.com/news/7965314/>

ชายคนดังกล่าวรู้สึกปวดแสบปวดร้อนที่ขาซ้าย
อย่างมาก มีอาการคล้ายคนเป็นหวัดที่ รุนแรง
และหายใจลำบาก ทั้งยังมีจุดเลือดออกที่ผิวหนัง
คล้ายกับเป็นผื่น โดยเฉพาะที่ขา ทำให้สับสน ผิวน้ำ
ขาดปกติ ส่วนการหายใจก็ลำบาก ทำให้ห้าย
ที่สุดก็ทำให้เนื้อเยื่อทั่วร่างกายขาดออกซิเจน ไป

เสีย ไม่ใช่แค่นั้นยังมีอาการไตวาย จนร่างกายขับปัสสาวะออกไม่ได้

แม้จะมีอาการรุนแรงถึงเพียงนี้ แต่ ชายคนดังกล่าวก็เลือกที่จะพักรักษาอยู่ใน บ้านนานถึง 3
วัน ก่อนตัดสินใจมา โรงพยาบาลในวันที่ 4 ที่ป่วย

เมื่อเจ้าหน้าที่เห็นอาการไม่ค่อยดี จึงรับนำชายคนดังกล่าวไปตรวจเลือด และพบว่า มีแบคทีเรีย
"แคปโนไซโตฟากา เคนิมอร์ซัส" ที่พบในน้ำลายของสุนัขและแมว ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่ปกติแล้วจะ
ติดต่อกันอย่างมนุษย์ หากถูกสุนัขและแมวกัดเท่านั้น

แพทย์ลงความเห็นแล้วว่าอาการวิกฤติมาก จึงส่งเข้าแผนกไอซียู และได้รับการรักษาด้วย ยา
ปฏิชีวนะหลายชนิด แต่อาการก็แย่ลงเรื่อยๆ

ก่อนวาระสุดท้ายของชีวิต เนื้อบริเวณส่วนปลายของร่างกายชายรายนี้เริ่มเน่า ส่วนผลจาก
การทำซีทีสแกนพบว่า สมอบบวมไปหมดแล้วจากการขาดอากาศหายใจ ทำให้ญาติๆ ลงความเห็น
ร่วมกันว่าควรลดอุปกรณ์ช่วยชีวิตชายคนนี้ ก่อนจากไปในวันที่ 16 ที่เขามารักษาที่โรงพยาบาล

การเสียชีวิตจากแบคทีเรียชนิดนี้ หลังจากถูกสุนัขและแมวเลียหรือกัด ไม่ได้เกิดกับกรณีนี้
เป็นครั้งแรก แต่ที่ผ่านมามีแล้วหลายกรณี และหลายกรณี ผู้ป่วยต้องถูกตัดอวัยวะบางส่วนออกไป
เพราะอาการติดเชื้อ

แบบทดสอบที่ 4

ชื่:

เลขที่

ชั้น:

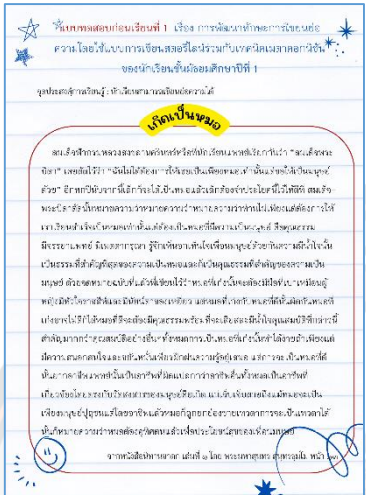
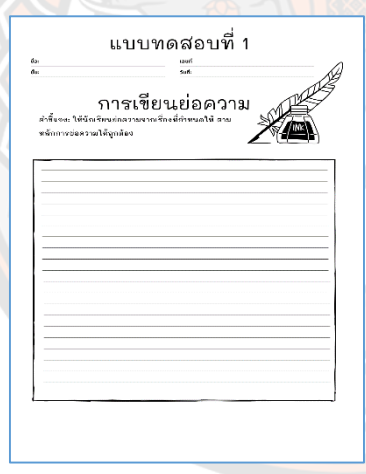
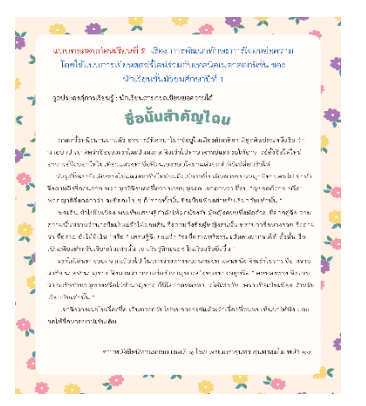
วันที่:

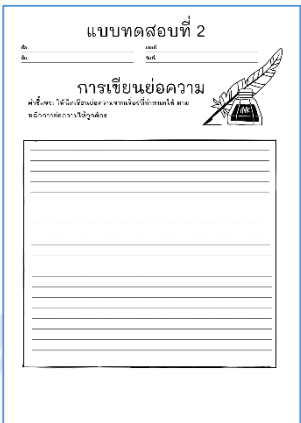
การเขียนย่อความ

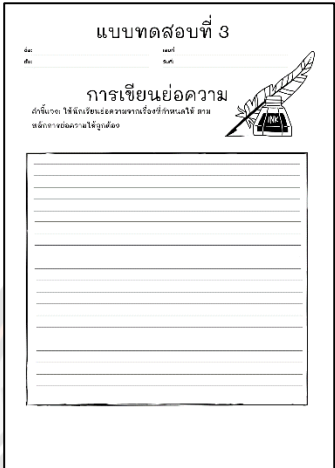
คำชี้แจง: ให้นักเรียนย่อความจากเรื่องที่กำหนดให้ ตาม

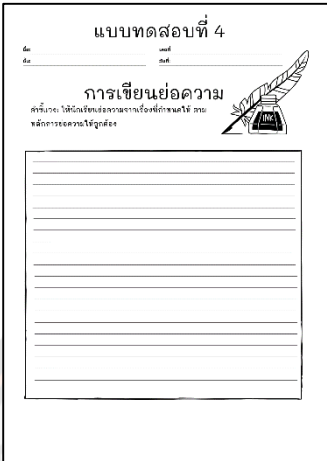
หลักการย่อความให้ถูกต้อง

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue or grey ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is a vertical margin line on the left side, creating a narrow left margin. The paper appears to be from a notebook or a standard sheet of stationery.

จุดประสงค์	แบบทดสอบวัดทักษะทางการเรียน เรื่อง การเขียนย่อความของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	พฤติกรรม	ระดับการ ประเมิน (IOC)			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
	 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนย่อความ เรื่อง การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จุดประสงค์การเรียนรู้: นักเรียนสามารถเขียนย่อความได้ นักเรียนช่วย สมมติว่าท่านเป็นนักข่าวที่ได้รับมอบหมายให้ไปสัมภาษณ์เกี่ยวกับ "สวนสัตว์ขอนแก่น" และได้นำข้อมูลที่ได้มาเขียนย่อความขึ้น 1 เรื่อง โดยใช้ชื่อว่า "สวนสัตว์ขอนแก่น" เนื้อหาของย่อความที่ท่านเขียนขึ้นจะต้องมีใจความสำคัญครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ และต้องมีความน่าสนใจพอที่จะดึงดูดใจผู้อ่านได้ ในการเขียนย่อความนี้ ท่านจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้: 1. ศึกษารายละเอียดของย่อความต้นฉบับอย่างละเอียด 2. เลือกใจความสำคัญที่จำเป็นที่สุด 3. เขียนย่อความขึ้นใหม่โดยใช้ภาษาของตนเอง 4. ตรวจสอบความถูกต้องและความน่าสนใจของย่อความ จากข้อมูลข้างต้น ท่านสามารถเขียนย่อความได้หรือไม่? กรุณาเขียนย่อความลงในช่องว่างด้านล่างนี้	วิเคราะห์				
	 แบบทดสอบที่ 1 การเขียนย่อความ คำชี้แจง: ให้เขียนย่อความจากข้อความที่กำหนดให้ โดยย่อความจะต้องมีความยาวไม่เกิน 100 คำ ข้อความที่กำหนดให้: สวนสัตว์ขอนแก่นเป็นสวนสัตว์ที่มีขนาดใหญ่และสวยงามมาก มีสัตว์นานาชนิดมากมาย ทั้งสัตว์บกและสัตว์น้ำ นอกจากนี้ยังมีสวนน้ำที่สวยงามอีกด้วย	ความรู้/ความจำ				
	 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนย่อความ เรื่อง การเขียนย่อความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จุดประสงค์การเรียนรู้: นักเรียนสามารถเขียนย่อความได้ ข้อนี้สำคัญ สมมติว่าท่านเป็นนักข่าวที่ได้รับมอบหมายให้ไปสัมภาษณ์เกี่ยวกับ "สวนสัตว์ขอนแก่น" และได้นำข้อมูลที่ได้มาเขียนย่อความขึ้น 1 เรื่อง โดยใช้ชื่อว่า "สวนสัตว์ขอนแก่น" เนื้อหาของย่อความที่ท่านเขียนขึ้นจะต้องมีใจความสำคัญครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ และต้องมีความน่าสนใจพอที่จะดึงดูดใจผู้อ่านได้ ในการเขียนย่อความนี้ ท่านจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้: 1. ศึกษารายละเอียดของย่อความต้นฉบับอย่างละเอียด 2. เลือกใจความสำคัญที่จำเป็นที่สุด 3. เขียนย่อความขึ้นใหม่โดยใช้ภาษาของตนเอง 4. ตรวจสอบความถูกต้องและความน่าสนใจของย่อความ จากข้อมูลข้างต้น ท่านสามารถเขียนย่อความได้หรือไม่? กรุณาเขียนย่อความลงในช่องว่างด้านล่างนี้	วิเคราะห์				

จุดประสงค์	แบบทดสอบวัดทักษะทางการเรียน เรื่อง การเขียนย่อความของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	พฤติกรรม	ระดับการ ประเมิน (IOC)			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
		ความรู้/ความจำ				
		วิเคราะห์				

จุดประสงค์	แบบทดสอบวัดทักษะทางการเรียน เรื่อง การเขียนย่อความของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	พฤติกรรม	ระดับการ ประเมิน (IOC)			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
		ความรู้/ความจำ				
		วิเคราะห์				

จุดประสงค์	แบบทดสอบวัดทักษะทางการเรียน เรื่อง การเขียนย่อความของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	พฤติกรรม	ระดับการ ประเมิน (IOC)			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
		ความรู้/ความจำ				

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....

.....

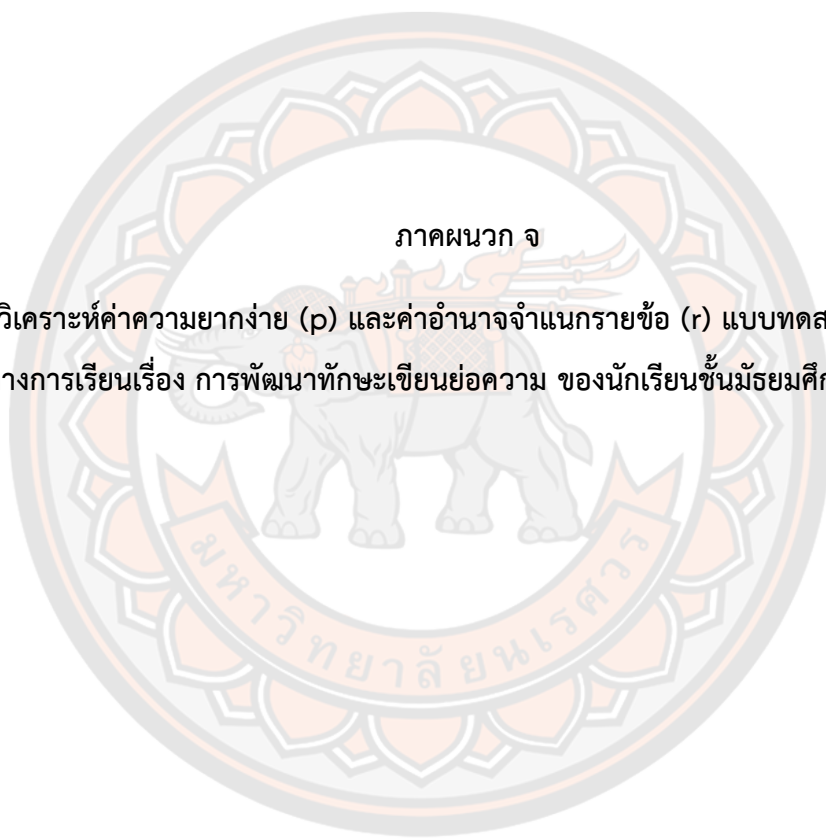
.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเรื่อง การพัฒนาทักษะเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 15 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้
แบบทดสอบวัดทักษะการเรียนรู้เรื่อง การเขียนย่อความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดย
ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ข้อคำถาม (ข้อที่)	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	1	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	0	1	1	1	1	0.80	สอดคล้อง

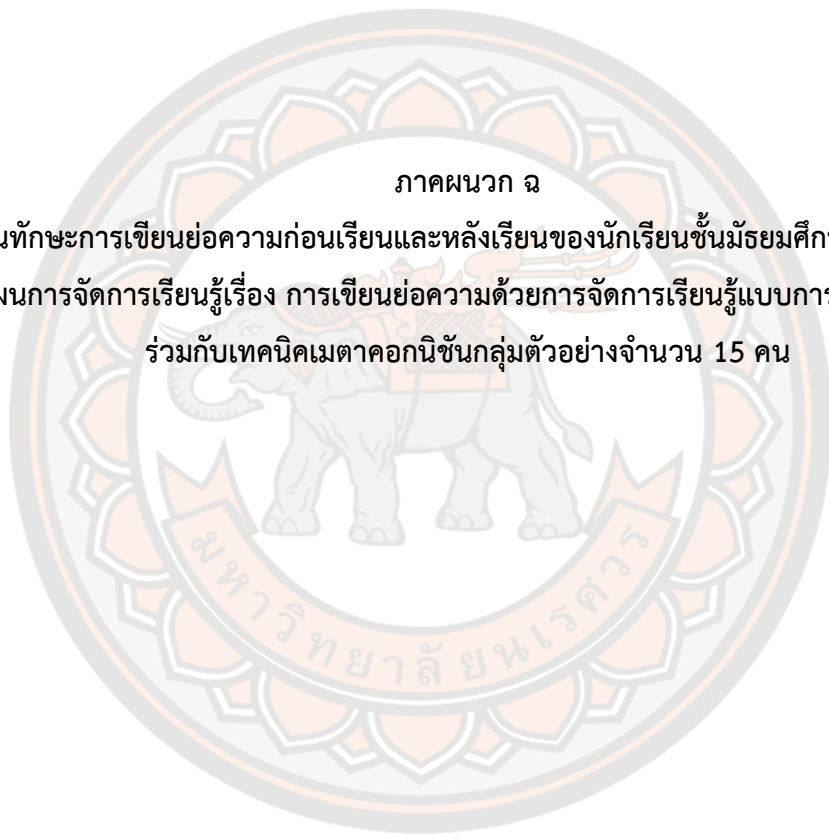
ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r)
แบบทดสอบวัดทักษะทางการเรียนรู้เรื่อง การเขียนย่อความ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 ข้อ

ข้อ	ค่า ความยาก	ค่า อำนาจจำแนก	ระดับคุณภาพข้อสอบ		แปลผล
			ความยาก	อำนาจจำแนก	
1	0.71	0.17	ค่อนข้างง่าย	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง/ตัดทิ้ง
2	0.71	0.31	ค่อนข้างง่าย	ปานกลาง	ใช้ได้
3	0.66	0	ค่อนข้างง่าย	ไม่มีอำนาจจำแนก	ปรับปรุง/ตัดทิ้ง
4	0.75	0.31	ค่อนข้างง่าย	ปานกลาง	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.76

ภาคผนวก ฉ

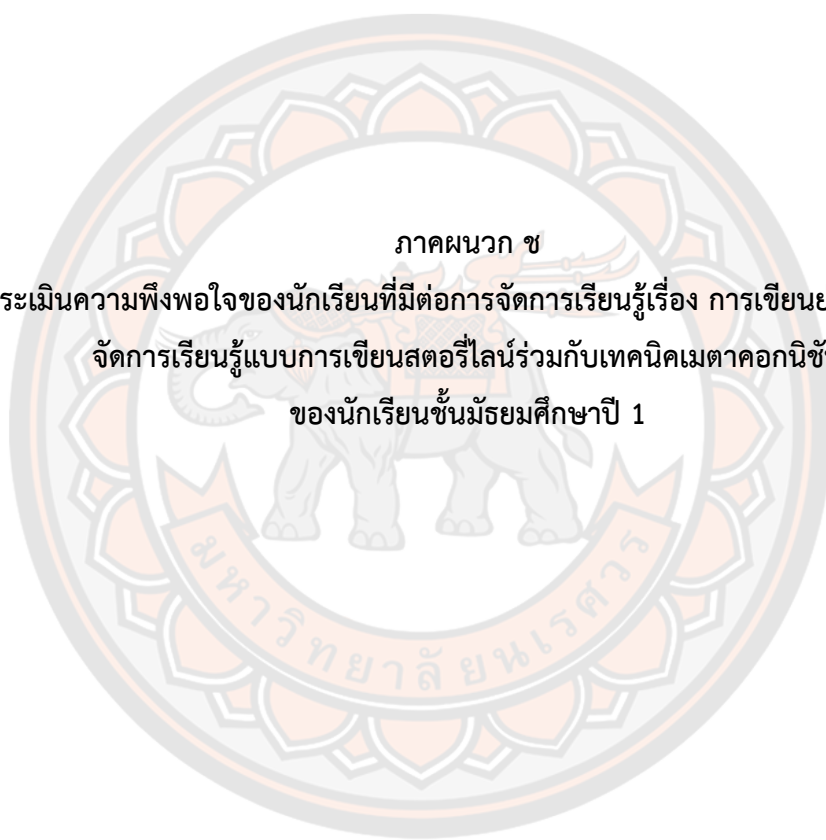
คะแนนทักษะการเขียนย่อความก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน
ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนรู้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์
ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชันกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน

ตาราง 17 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนย่อความโดยใช้กลวิธีแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิค เมตาคอกนิชันกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน

คนที่	คะแนน		D
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)	
1	15	21	10
2	10	23	10
3	13	27	14
4	13	23	13
5	12	25	10
6	10	23	19
7	10	21	10
8	9	19	12
9	13	22	17
10	11	24	15
11	12	22	18
12	14	20	16
13	10	23	13
14	11	20	15
15	15	27	18
รวม	178	340	162
เฉลี่ย	11.87	22.67	10.80

ภาคผนวก ข
แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนย่อความด้วยการ
จัดการเรียนรู้แบบการเขียนสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคognition
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 1

**แบบประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบประเมินความพึงพอใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อ เรื่อง การเขียนย่อความ
แบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)**

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของประเด็นการประเมินความพึงพอใจ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อ เรื่อง การเขียนย่อความแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิค เมตาคอกนิชัน

โปรดพิจารณาแบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความสอดคล้องของ ประเด็นคำถาม เสนอความคิดเห็น และประเมินว่าความพึงพอใจมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ใน ด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

+1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
-1	หมายถึง	แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ		
	-1	0	+1
1. ด้านการจัดการเรียนรู้			
1.1 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
1.2 การจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบชัดเจน			
1.3 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกตั้งคำถามและอยากคำตอบคำถาม			
1.4 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนย่อความได้เป็นอย่างดี			
1.5 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนรวมพลังฝึกประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ที่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน			
2. ด้านสื่อการเรียนรู้			

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ		
	-1	0	+1
2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.2 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีเนื้อหาและกิจกรรมฝึกที่หลากหลายเหมาะสมสำหรับฝึกฝนการเขียนย่อความ			
2.3 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ สามารถเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน น่าสนใจ			
2.4 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีรูปแบบและขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมอ่านง่าย			
2.5 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถเขียนย่อความได้ดียิ่งขึ้น			
3. ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน			
3.1 ครูจัดการเรียนรู้ได้แปลกใหม่ น่าสนใจ ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้			
3.2 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม			
3.3 นักเรียนมีบทบาทในการกรล้าคิด กล้าทำ และมีอิสระในการสร้างสรรค์งานเขียน			
3.4 ครูคอยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง			
3.5 ครูกระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียนเพื่อให้ทำงานได้สำเร็จ			
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
4.1 การจัดการเรียนรู้โดยทำให้นักเรียนรู้ เข้าใจ และเขียนย่อความได้ดียิ่งขึ้น			
4.2 การจัดการเรียนรู้โดยทำให้นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้และมวลงประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน			
4.3 นักเรียนมีทักษะการวิเคราะห์ อภิปราย สังเคราะห์ข้อมูล และมีทักษะการสื่อสาร			
4.4 นักเรียนได้รับความรู้จากมวลงประสบการณ์ที่ได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้			
4.5 นักเรียนได้เห็นความสำคัญของการเขียนย่อความ			

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

.....
.

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตาราง 18 แสดงผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคตากอกนิชันโดย
ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
ด้านการจัดการเรียนรู้							
1.1 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2 การจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบชัดเจน	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
1.3 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกตั้งคำถาม และอยากคำตอบคำถาม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.4 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนย่อความได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.5 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนรวมพลังฝึกประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ที่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
ด้านสื่อการเรียนรู้							
2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีเนื้อหาและกิจกรรมฝึกที่หลากหลาย เหมาะสมสำหรับฝึกฝนการเขียนย่อความ	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
2.3 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ สามารถเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน น่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.4 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีรูปแบบและขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมอ่านง่าย	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้

ตาราง 19 แสดงค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับของแบบประเมินความพึงพอใจ
 ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนย่อความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่
 ไหล่นร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน

ข้อที่	Mean	S.D.	หาค่าความเชื่อมั่น
1	4.73	0.46	0.59
2	4.40	0.63	
3	4.47	0.64	
4	4.87	0.35	
5	4.80	0.41	
6	4.73	0.46	
7	4.47	0.64	
8	4.67	0.49	
9	4.67	0.72	
10	4.67	0.62	
11	4.73	0.46	
12	4.60	0.63	
13	4.67	0.62	
14	4.53	0.83	
15	4.60	0.74	
16	4.67	0.62	
17	4.87	0.35	
18	4.53	0.83	
19	4.53	0.74	
20	4.67	0.62	
เฉลี่ย	4.64	0.88	

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการเขียนย่อความ
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน

คำชี้แจง แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของประเด็นการประเมินความพึงพอใจ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการเขียนย่อความที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน

โปรดพิจารณาแบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความสอดคล้องของประเด็นคำถาม เสนอความคิดเห็น และประเมินว่าความพึงพอใจมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในด้านต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ		
	-1	0	+1
1. ด้านการจัดการเรียนรู้			
1.1 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
1.2 การจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบชัดเจน			
1.3 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกตั้งคำถามและอยากคำตอบคำถาม			
1.4 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนย่อความได้เป็นอย่างดี			
1.5 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนรวมพลังฝึกประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ใหม่ที่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน			

รายการประเมิน	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ		
	-1	0	+1
2. ด้านสื่อการเรียนรู้			
2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้			
2.2 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีเนื้อหาและกิจกรรมฝึกที่หลากหลายเหมาะสมสำหรับฝึกฝนการเขียนย่อความ			
2.3 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ สามารถเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน น่าสนใจ			
2.4 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีรูปแบบและขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมอ่านง่าย			
2.5 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถเขียนย่อความได้ดียิ่งขึ้น			
3. ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน			
3.1 ครูจัดการเรียนรู้ได้แปลกใหม่ น่าสนใจ ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้			
3.2 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม			
3.3 นักเรียนมีบทบาทในการกล่าคิด กล้าทำ และมีอิสระในการสร้างสรรค์งานเขียน			
3.4 ครูคอยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง			
3.5 ครูกระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียนเพื่อให้ทำงานได้สำเร็จ			
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
4.1 การจัดการเรียนรู้โดยทำให้นักเรียนรู้ เข้าใจ และเขียนย่อความได้ดียิ่งขึ้น			
4.2 การจัดการเรียนรู้โดยทำให้นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้และมวลงประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน			
4.3 นักเรียนมีทักษะการวิเคราะห์ อภิปราย สังเคราะห์ข้อมูล และมีทักษะการสื่อสาร			
4.4 นักเรียนได้รับความรู้จากมวลงประสบการณ์ที่ได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้			
4.5 นักเรียนได้เห็นความสำคัญของการเขียนย่อความ			

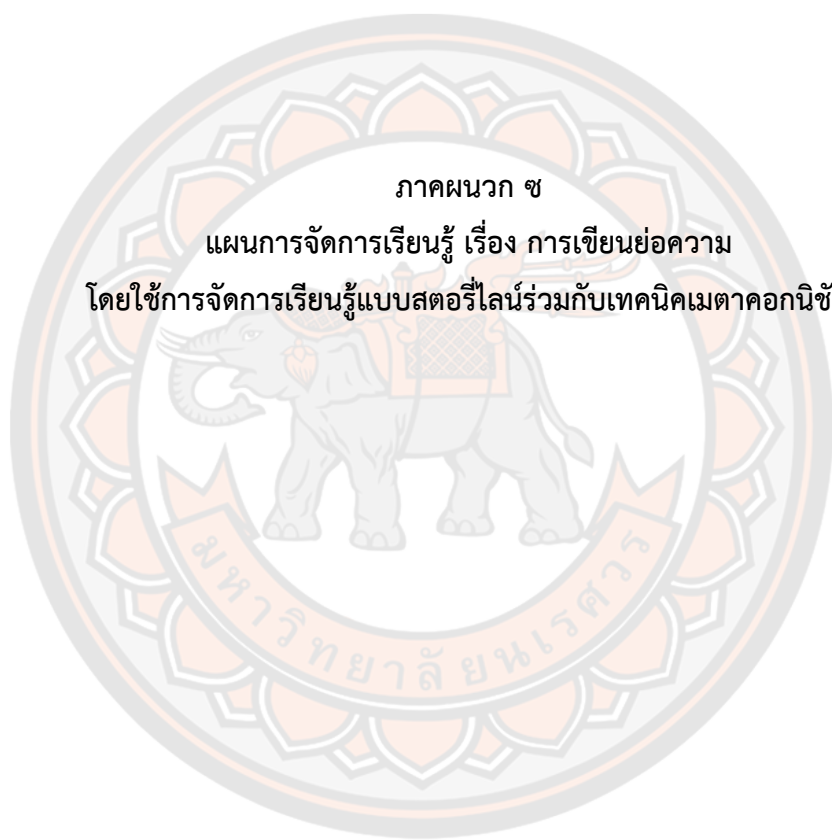
ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

ตาราง 20 แสดงค่าผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการเขียนย่อความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ด้านการจัดการเรียนรู้			
1.1 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.73	0.46	มากที่สุด
1.2 การจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบชัดเจน	4.40	0.63	มากที่สุด
1.3 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกตั้งคำถามและอยาก คำตอบคำถาม	4.47	0.64	มากที่สุด
1.4 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนย่อ ความได้เป็นอย่างดี	4.87	0.35	มากที่สุด
1.5 การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนรวมพลังฝึกประยุกต์ใช้ความรู้ ในสถานการณ์ใหม่ที่สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน	4.80	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านจัดการเรียนรู้	4.65	0.30	มากที่สุด
2. ด้านสื่อการเรียนรู้			
2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระและ จุดประสงค์การเรียนรู้	4.73	0.46	มากที่สุด
2.2 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีเนื้อหาและกิจกรรมฝึกที่ หลากหลาย เหมาะสมสำหรับฝึกฝนการเขียนย่อความ	4.47	0.64	มากที่สุด
2.3 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ สามารถเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน น่าสนใจ	4.67	0.49	มากที่สุด
2.4 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ มีรูปแบบและขนาดตัวอักษรที่ เหมาะสมอ่านง่าย	5.67	0.72	มากที่สุด
2.5 แบบฝึกทักษะการเขียนย่อความ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถ เขียนย่อความได้ดียิ่งขึ้น	4.67	0.62	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านสื่อการเรียนรู้	4.64	0.39	มาก
3. ด้านบรรยากาศในการเรียน			
3.1 ครูจัดการเรียนรู้ได้แปลกใหม่ น่าสนใจ ทำให้นักเรียนมี ความสุขในการเรียนรู้	4.73	0.46	มากที่สุด

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
3.2 ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.60	0.63	มากที่สุด
3.3 นักเรียนมีบทบาทในการกล้าคิด กล้าทำ และมีอิสระในการสร้างสรรค์งานเขียน	4.67	0.62	มากที่สุด
3.4 ครูคอยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	4.53	0.83	มากที่สุด
3.5 ครูกระตุ้นและให้กำลังใจนักเรียนเพื่อให้ทำงานได้สำเร็จ	4.60	0.74	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านบรรยากาศในการเรียน	4.63	0.26	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
4.1 การจัดการเรียนรู้โดยทำให้นักเรียนรู้ เข้าใจ และเขียนย่อความได้ดียิ่งขึ้น	4.67	0.62	มากที่สุด
4.2 การจัดการเรียนรู้โดยทำให้นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	4.87	0.35	มาก
4.3 นักเรียนมีทักษะการวิเคราะห์ อภิปราย สังเคราะห์ ข้อมูล และมีทักษะการสื่อสาร	4.53	0.83	มากที่สุด
4.4 นักเรียนได้รับความรู้จากมวลประสบการณ์ที่ได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้	4.53	0.74	มากที่สุด
4.5 นักเรียนได้เห็นความสำคัญของการเขียนย่อความ	4.67	0.62	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.69	0.35	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.64	0.21	มากที่สุด

ภาคผนวก ข

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนย่อความ

โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน

แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการ
เขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

สาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

รหัสวิชา ท21101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง คิดต่างกัน แต่อยู่ร่วมกันได้

เวลา 10 ชั่วโมง

ชื่อแผน การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (บทเรียนของโมฮา)

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

ย่อความจากเรื่องที่อ่านจากบทความ ซึ่งเป็นงานเขียนร้อยแก้วเรื่อง บทเรียนของโมฮา ที่มุ่งให้
สาระความรู้ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแก่ผู้อ่าน นักเรียนจะต้องระบุนัยสำคัญของ
ของเรื่อง รายละเอียด ลำดับเหตุการณ์เพื่อนำมาเขียนย่อความได้อย่างถูกต้อง

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/8 วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้
แก้ปัญหาในชีวิต

ท 1.1 ม.1/9 มีมารยาทในการอ่าน

ท 2.1 ม.1/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน

3. สาระการเรียนรู้

1. การอ่านบทความร้อยแก้ว
2. หลักการเขียนย่อความจากบทความร้อยแก้ว

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ความรู้/ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านได้

2. ทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนย่อความจากการอ่านได้ถูกต้อง

3. คุณลักษณะ/เจตคติ/ค่านิยม (A)

- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม

1. ครูขอตัวแทนนักเรียนออกมาหน้าชั้น 4 คน เพื่อมาจับสลากเล่นเกม
2. ครูเล่นเกม “อับดุล ถามได้ตอบได้” คือให้นักเรียนจับสลากคำถามที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับเรื่อง บทเรียนของโมฮา เพื่อสร้างความเข้าใจบทอ่านจากเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ในบทอ่านแล้วสร้างความเข้าใจร่วมกัน โดยนักเรียนแต่ละคนจะได้คำถามที่ไม่เหมือนกัน ตัวอย่างคำถาม เช่น

- นักเรียนเคยมีเพื่อนในชั้นเรียนที่ทำงานส่งครูไม่ทันไหม แล้วนักเรียนได้ช่วยเพื่อนหรือไม่
- นักเรียนเคยโดนเพื่อนล้อ แล้ววันหนึ่งเพื่อนคนนั้นเดือดร้อนนักเรียนจะช่วยเพื่อนหรือไม่ เพราะอะไร
- นักเรียนเคยล้อหรือแกล้งเพื่อนหรือไม่ แล้วนักเรียนทำเพราะอะไร
- นักเรียนโดนเพื่อนล้อ/แกล้งหรือไม่ แล้วนักเรียนรู้สึกอย่างไร

ขั้นที่ 2 การจัดการสอนโดยใช้เส้นทางเดินเรื่อง (Topic line)

3. ครูแจกใบความรู้นิทานเรื่อง บทเรียนของโมฮา แล้วให้นักเรียนอ่าน โดยใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที จากนั้นครูให้นักเรียนวิเคราะห์เรื่อง โดยใช้ประเด็นคำถาม เช่น
- นักเรียนคิดว่าผู้แต่งเรื่องนี้ต้องการให้ข้อคิดในเรื่องใด
 - นักเรียนคิดว่าเพื่อนของโมฮาเป็นคนมีทัศนคติแบบใด

ชั่วโมงที่ 2

4. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่อง บทเรียนของโมฮา และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง โดยใช้เส้นทางเดินเรื่องแบบสตอรี่ไลน์ แบ่งเป็น 4 ลำดับขั้นตอน ดังนี้ ซึ่งจะเป็นการใช้คำถามนำขั้นตอน

เส้นทางเดินเรื่อง	คำถามนำ
ตอนที่ 1 การสร้างฉาก	- นักเรียนคิดว่าหมู่บ้านของโมฮาตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีลักษณะแบบใด - นักเรียนคิดว่าพื้นที่การแข่งขันงมहाลูกปิดในทะเล ต้องมีลักษณะอย่างไร
ตอนที่ 2 การสร้างตัวละคร	- ตัวละครหลักของเรื่องมีทั้งหมดกี่ตัว ใครบ้าง
ตอนที่ 3 การกำหนดวิถีการดำรงชีวิต	- ตัวละครเหล่านี้ทำอะไร - นักเรียนคิดว่าตัวละครหลักแต่ละตัวมีลักษณะนิสัยอย่างไร
ตอนที่ 4 เหตุการณ์และการแก้ปัญหา	- นักเรียนคิดว่ามีเหตุการณ์ใดบ้างที่สำคัญที่เปิดขึ้นกับตัวละคร

5. ครูอธิบายหลักการเขียนย่อความประเภทร้อยแก้วบนกระดาน ดูตามตัวอย่างบนกระดานที่

ครูกำหนดให้ตามรูปแบบ ดังนี้

ย่อ(ชื่อประเภท).....เรื่อง(ชื่อเรื่อง).....

ผู้แต่ง(ชื่อผู้แต่ง).....จาก(ชื่อหนังสือ).....

ความว่า

.....

.....

.

.....

6. นักเรียนฟังครูอธิบายให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความหมาย และองค์ประกอบของการเขียนย่อความประเภทร้อยแก้ว ว่ามีอะไรบ้าง โดยนำเอาใบความรู้และตัวอย่างการเขียนย่อความประเภทร้อยแก้วมาประกอบการอธิบาย พร้อมกับอธิบายหลักการเขียนย่อความและมารยาทในการเขียนย่อความ

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมิน

7. นักเรียนเขียนสรุปความตามรูปแบบการเขียนย่อความของเรื่องผ่านทางการเขียนแบบสตอรี่ไลน์
8. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอการย่อความเรื่อง บทเรียนของโมฮา
9. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากบทความเรื่อง บทเรียนของโม
10. นักเรียนจะนำนิทานเรื่อง บทเรียนของโมฮา ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง

8.ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงานการเขียนย่อความ

9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. นิทานเรื่อง บทเรียนของโมฮา
2. เกม อับดุล ถามได้ตอบได้

10. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สาระสำคัญ ย่อความจากเรื่องที่อ่านจากบทความ ซึ่งเป็นงานเขียนร้อยแก้วเรื่อง บทเรียนของโมฮา ที่มุ่งให้สาระความรู้ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งแก่ผู้อ่าน นักเรียนจะต้องระบุนใจความสำคัญของเรื่อง รายละเอียด ลำดับเหตุการณ์เพื่อนำมาเขียนย่อความได้อย่างถูกต้อง	การตอบคำถาม ในกิจกรรมชั้น สรุปหลังเรียน	การตรวจคำตอบ ของนักเรียนใน กิจกรรมชั้นสรุป หลังเรียน	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.1/8 วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ท 1.1 ม.1/9 มีมารยาทในการอ่าน ท 2.1 ม.1/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน	ใบงานการเขียนย่อความ	แบบประเมินใบงานการเขียนย่อความ	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์
1. ความรู้/ความเข้าใจ (K) - นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านได้	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. ทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนย่อความจากการอ่านได้ถูกต้อง	แบบประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้	แบบประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. คุณลักษณะ/เจตคติ/ค่านิยม (A) - นักเรียนมีมารยาทในการเขียน	แบบประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้	แบบประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์

11. บันทึกหลังสอน

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

ครูประจำวิชาภาษาไทย

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูพี่เลี้ยง

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย

แบบประเมินสมรรถนะของผู้เรียน

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วใส่ ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคุณภาพ

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		3 ดีมาก	2 ดี	1 พอใช้	0 ปรับปรุง
1. ความสามารถในการสื่อสาร	1.มีความสามารถในการรับสาร – ส่งสาร				
	2. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
2. ความสามารถในการคิด	3. มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ				
	4. มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์				
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	5. สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน				

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ระดับ	3	คะแนน
ดี	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ระดับ	2	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นปฏิบัติบางครั้ง	ให้ระดับ	1	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	ไม่พบพฤติกรรมที่ปฏิบัติเลย	ให้ระดับ	0	คะแนน

เกณฑ์การสรุปผล

ดีมาก	หมายถึง	รวมคะแนน	13-15	คะแนน
ดี	หมายถึง	รวมคะแนน	9-12	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	รวมคะแนน	1-8	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	รวมคะแนน	0	คะแนน

แบบประเมินการให้คะแนนใบงานการเขียนย่อความ

ประเด็น การ ประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1.ความถูกต้อง	ย่อความได้ถูกต้องตรงประเด็นคำถามทั้งหมด	ย่อความได้ถูกต้อง ตรงประเด็นได้ แต่มีบางข้อที่ยังไม่ถูกต้อง	ย่อความได้ไม่ถูกต้องตรงประเด็น
2.ความครบถ้วน	ย่อความได้ครบถ้วนทุกประเด็นคำถาม	ย่อความได้ครบถ้วนมากกว่า 2 ข้อขึ้นไป	ย่อความได้น้อยกว่า 2 ข้อ
3.การใช้ภาษา	มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำถูกต้องทุกคำ มีการเว้นวรรคโดยไม่ฉีกคำและใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่กำกวม	มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำผิดน้อยกว่า 5 คำ มีการเว้นวรรค แต่ฉีกคำ 2 ตำแหน่ง และใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่กำกวม	มีการใช้ภาษาที่ไม่ค่อยถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่ไม่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำผิดน้อยกว่า 6 คำ ขึ้นไป มีการเว้นวรรค แต่ฉีกคำ 5 ตำแหน่งขึ้นไป และใช้ภาษากำกวม
4.การตรงต่อเวลา	ส่งงานภายในช่วงเวลาที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด 1 วัน	ส่งงานช้ากว่ากำหนด 2 วัน ขึ้นไป
5.การแยกใจความสำคัญจากผลความ	มีการแยกแยะใจความสำคัญออกจากผลความได้อย่างชัดเจน	แยกแยะใจความสำคัญออกจากผลความได้บ้าง ประเด็น	ไม่สามารถแยกแยะใจความสำคัญออกจากผลความ
รวม	15 คะแนน เกือบ 5 คะแนน		

เกณฑ์การประเมินการผ่าน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลประเมิน
12 – 15	ดีมาก	ผ่าน
8 – 11	ดี	ผ่าน
4 -7	พอใช้	ผ่าน
1 - 3	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

แบบสังเกตพฤติกรรมในระหว่างเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

คำชี้แจง : ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของผู้เรียน โดยทำเครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรงกับความจริง

ชื่อ-สกุล	พฤติกรรม							
	ความสนใจในการเรียน		การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น		ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย		ผลการสังเกต	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								

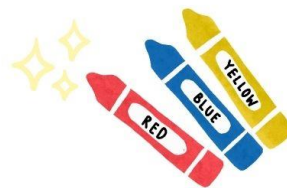
เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ 2 พฤติกรรมขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”

ผ่านเกณฑ์การประเมินน้อยกว่า 2 พฤติกรรมขึ้นไป ถือว่า “ไม่ผ่าน”

WEEKEND

เรื่อง บทเรียนของโมฮา

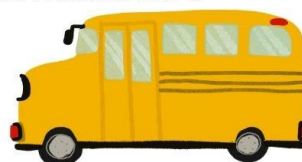

ณ หมู่บ้านบนเกาะกลางทะเลมีชายหนุ่มผู้หนึ่งเป็นคนที่ว่ายน้ำได้คล่องแคล่ว เขาสามารถหายใจใต้น้ำได้ ชาวทะเลทั่วทุกสารทิศจึงพากันเรียกเขาอย่างชื่นชมว่า “โมฮา...ราชาแห่งห้วงสมุทร”

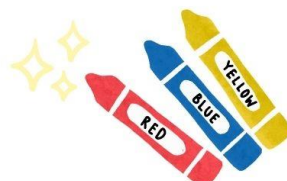
อยู่มาวันหนึ่ง พระราชาผู้ปกครองอาณาจักรทรงประกาศให้หัวหน้าหมู่บ้านบนเกาะต่าง ๆ คัดเลือกตัวแทนหมู่บ้านของตนเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันมลูกบัตได้ทะเล ซึ่งหากตัวแทนของหมู่บ้านใดมลูกบัตรวมกันได้มากที่สุด พระองค์ก็จะมอบรางวัลใหญ่ให้ ในความเป็นจริง หากพระราชากำหนดกติกาให้แข่งขันกันเป็นรายบุคคล รางวัลชนะเลิศจะต้องตกเป็นของโมฮาเป็นแน่ แต่เมื่อพระราชจะตัดสินผลแพ้ชนะด้วยจำนวนรวมของลูกบัตที่ตัวแทนหมู่บ้านทั้งห้าคนเก็บมาได้ โอกาสที่โมฮาจะชนะจึงมีน้อยลง ด้วยเหตุนี้โมฮาจึงอารมณ์เสียแล้วพาลกล่าวหาว่าเพื่อน ๆ เป็นตัวจุดรั้งชัยชนะของเขา!

เมื่อเพื่อน ๆ ที่ได้รับการคัดเลือกถูกโมฮาดูหมิ่น พวกเขาซึ่งไม่อยากจะมีส่วนร่วมจึงพยายามฝึกซ้อมว่ายน้ำและดำน้ำอย่างสุดกำลัง แต่ไม่ว่าพวกเขาจะใช้ความพยายามสักเพียงไร พวกเขาก็ตึงคว่ายน้ำและดำน้ำสู้ราชาแห่งห้วงสมุทรอย่างโมฮาไม่ได้เลยสักนิด

เมื่อถึงวันแข่งขันทหารยิงปืนไฟให้สัญญาณ ตัวแทนของทุกหมู่บ้านก็วิ่งแข่งกันลงไปในทะเลแล้วว่ายน้ำออกไปหาลูกบัตอย่างไม่รอช้า เพียงไม่กี่นาทีต่อมา โมฮาก็ว่ายน้ำออกไปได้ไกลจนสุดลูกหูลูกตา ซึ่งในขณะที่ตัวแทนหมู่บ้านทั้งหลายงมหาลูกบัตโบราณได้เพียงคนละเล็กละน้อย โมฮากลับเก็บลูกบัตจากใต้ทะเลได้มากถึงเกือบหนึ่งร้อยลูก! ระหว่างที่โมฮาดำผุดดำว่ายค้นหาลูกบัตอย่างคล่องแคล่วอยู่นั้น จู่ ๆ โมฮาก็ตกปวดเกร็งที่ขา ชายหนุ่มพยายามตะเกียกตะกายว่ายน้ำอย่างสุดชีวิต แต่ความเจ็บปวดจากการเป็นตะคริวทำให้เขามีที่ท่าว่าจะจมน้ำ โชคดีที่เพื่อน ๆ ของโมฮาสังเกตเห็น เพื่อนทั้ง 4 จึงรีบว่ายน้ำตรงเข้าหาโมฮา แล้วช่วยกันพาโมฮาขึ้นไปที่ชายหาด

WEEKEND

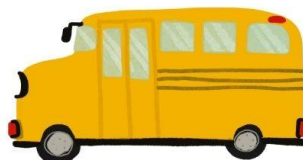
ในขณะที่เพื่อนร่วมเกาะช่วยกันปฐมพยาบาลให้โมฮาอยู่นั้น คู่แข่งจากหมู่บ้านอื่น ๆ ก็ยังคงดำนํ้าเก็บลูกบัตตอไปอย่างไม่หยุดยั้ง เพื่อน ๆ ดูแลโมฮาจนเขาค่อยยังชั่วขึ้น จากนั้นตัวแทนเกาะทั้งสี่คนก็รีบวิ่งลงนํ้าเพื่อหาลูกบัตตอไปอย่างไม่ท้อถอย ผลจากการฝึกซ้อมอย่างหนักทำให้เพื่อน ๆ ของโมฮามีแรงดำนํ้าเก็บลูกบัตตอได้ทะเล่ได้จนจบการแข่งขัน

แม้การชิงชัยครั้งนี้จะสิ้นสุดลงด้วยความพ่ายแพ้ แต่อย่างน้อย...โมฮาก็ได้บทเรียนครั้งสำคัญที่เขาจะไม่มีวันลืมไปตลอดชั่วชีวิต โมฮาสำนึกว่า ถ้าเขาไม่มาดูถูกดูแคลนเพื่อน ๆ แต่ใช้เวลาดังกล่าวฝึกฝนร่างกายร่วมกับเพื่อนทั้งสี่อย่างสม่ำเสมอ และไม่ลืมนัดเส้นยืดสายให้มีความพร้อมก่อนการแข่งขัน เขาก็คงไม่ต้องเป็นตะคริวและกลายเป็นตัวถ่วงที่ทำให้เพื่อน ๆ ต้องพ่ายแพ้ดังเช่นที่เป็นอยู่

โมฮาเสียใจต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เขาขอโทษเพื่อน ๆ ที่ตัวเขาเป็นสาเหตุทำให้ทุกคนต้องผิดหวัง แม้เพื่อนทั้งสี่จะไม่ถือสา แต่โมฮาก็คงรู้สึกผิด เขาจึงสัญญาว่า เขาจะปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นโดยเร็วที่สุด

หนึ่งปีต่อมา พระราชาทรงจัดการแข่งขันมลูกบัตตอขึ้นอีกครั้ง ซึ่งเมื่อโมฮาปรับปรุงนิสัยของตัวเองได้สำเร็จ เขาและเพื่อน ๆ จึงรวมพลกันนำชัยชนะกลับสู่หมู่บ้านของพวกเขาได้สมตั้งใจหวัง

เพจนิทานนำบุญ

การเขียนข้อความ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประเภท

เรื่อง

ผู้แต่ง

จาก

ความว่า.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการ
เขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

สาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

รหัสวิชา ท21101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง คิดต่างกัน แต่อยู่ร่วมกันได้

เวลา 10 ชั่วโมง

ชื่อแผน การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (พระบรมราโชวาท)

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

พระบรมราโชวาท พระราชดำรัส มีเนื้อความมุ่งให้คำสอนเกี่ยวกับการวางตน การรู้จักใช้สอย พระราชทรัพย์ การรู้จักอดสาหัสเล่าเรียน การรักษาชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล และความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอื่น โดยไม่ละทิ้งภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับข้อคิดคติเตือนใจ นำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวันและมีลักษณะเป็นการเขียนจดหมายจากการศึกษา

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/8 วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาชีวิต

ท 1.1 ม.1/9 มีมารยาทในการอ่าน

ท 2.1 ม.1/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการอ่าน

3. สาระการเรียนรู้

1. การอ่านพระบรมราโชวาท
2. หลักการเขียนย่อความจากพระบรมราโชวาท

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ความรู้/ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านได้

2. ทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนย่อความจากการอ่านได้ถูกต้อง

3. คุณลักษณะ/เจตคติ/ค่านิยม (A)

- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิด
2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
3. ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม

1.1 ครูนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการถามนักเรียนว่า นักเรียนมีคติประจำใจที่มักใช้บอกกับตัวเองหรือไม่

1.2 ครูยกตัวอย่างคติประจำใจของครูก่อน เช่น "สิ่งใดตนไม่ปรารถนา สิ่งนั้นอย่าทำกับผู้อื่น" หรือ "มีสติทุกครั้งก่อนพูด" เพื่อให้ นักเรียนได้นึกคิดคติประจำใจของตนเอง

1.3 ครูตั้งคำถามกับนักเรียนในเรื่อง คติประจำใจ เพื่อให้ นักเรียนได้สังเคราะห์ความคิดและเพื่อสร้างความเข้าใจบทอ่านจากเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ในบทอ่าน ตัวอย่างคำถาม เช่น

- นักเรียนคิดว่า ทำไมคนเราต้องมีคติประจำใจ
- นักเรียนคิดว่าถ้าเราไม่ตั้งคติประจำใจ หรือไม่มีเป้าหมายในการใช้ชีวิต จะเป็นอย่างไร

ขั้นที่ 2 การจัดการสอนโดยใช้เส้นทางเดินเรื่อง (Topic line)

1.4 ครูแจกคำพระบรมราโชวาท“การเอาชนะใจตนเอง แล้วให้นักเรียนอ่าน โดยใช้เวลาประมาณ 10-

15 นาที จากนั้นครูให้นักเรียนวิเคราะห์เรื่อง โดยใช้ประเด็นคำถาม เช่น

- นักเรียนคิดว่าพระบรมราโชวาท “การเอาชนะใจตนเอง” ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ให้ข้อคิดในเรื่องใด

ชั่วโมงที่ 2

2.1 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง โดยใช้เส้นทางเดินเรื่องแบบสตอรี่ไลน์ แบ่งเป็น 4 ลำดับขั้นตอน ดังนี้ ซึ่งจะเป็นการใช้คำถามนำขั้นตอน

เส้นทางเดินเรื่อง	คำถามนำ
ตอนที่ 1 การสร้างฉาก	- นักเรียนคิดว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน
ตอนที่ 2 การสร้างตัวละคร	- นักเรียนคิดว่า พระบรมราโชวาทนี้เหมาะสมกับบุคคลประเภทใด
ตอนที่ 3 การกำหนดวิถีการดำรงชีวิต	- นักเรียนคิดว่าพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับเรื่องใด
ตอนที่ 4 เหตุการณ์และการแก้ปัญหา	- นักเรียนคิดว่าเพราะเหตุใดพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 จึงยกเรื่องนี้ขึ้นมาพระราโชวาท - พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ต้องการให้บัณฑิตปฏิบัติตนอย่างไร

2.2 ครูอธิบายหลักการเขียนย่อความประเภทพระบรมราโชวาทบน PowerPoint ดูที่ครูกำหนดให้ตามรูปแบบ ดังนี้ย่อ(พระบรมราโชวาท).....

พระราชทานแก่.....เนื่องในโอกาส.....

ณ.....วันที่.....

ความว่า.....

2.3 นักเรียนฟังครูอธิบายให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความหมาย และองค์ประกอบของการเขียนย่อความประเภทพระบรมราโชวาท ว่ามีอะไรบ้าง โดยนำเอาใบความรู้และตัวอย่างการเขียนย่อความประเภทพระบรมราโชวาท มาประกอบการอธิบาย พร้อมกับอธิบายหลักการเขียนย่อความและมารยาทในการเขียนย่อความ

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมิน

3.1 นักเรียนเขียนสรุปความตามรูปแบบการเขียนย่อความของเรื่องผ่านทางการเขียนแบบสตอรี่ไลน์
ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอการย่อความพระบรมราโชวาท “การเอาชนะใจตนเอง

3.2 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากพระบรมราโชวาท “การเอาชนะใจตนเอง

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงานการเขียนย่อความ ประเภทพระบรมราโชวาท

9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. “การเอาชนะใจตนเอง” พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
2. PowerPoint

10. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สาระสำคัญ พระบรมราโชวาท พระราชดำรัส มีเนื้อความมุ่งให้คำสอนเกี่ยวกับการวางแผน การรู้จักใช้สอยพระราชทรัพย์ การรู้จักอดทนอดกลั้น การรักษาชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล และความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอื่นโดยไม่ละทิ้งภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับข้อคิดคติเตือนใจ นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและมีลักษณะเป็นการเขียนจดหมายจากการศึกษา	การตอบคำถาม ในกิจกรรมชั้น สรุปหลังเรียน	การตรวจคำตอบ ของนักเรียนใน กิจกรรมชั้นสรุป หลังเรียน	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.1/8 วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ท 1.1 ม.1/9 มีมารยาทในการอ่าน ท 2.1 ม.1/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน	ใบงานการเขียนย่อความ	แบบประเมินใบงานการเขียนย่อความ	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์
1. ความรู้/ความเข้าใจ (K) - นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านได้	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. ทักษะ/กระบวนการ (P) - นักเรียนย่อความจากการอ่านได้ถูกต้อง	แบบประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้	แบบประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์
3. คุณลักษณะ/เจตคติ/ค่านิยม (A) - นักเรียนมีมารยาทในการเขียน	แบบประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้	แบบประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์

11. บันทึกหลังสอน

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

ครู ประจำวิชาภาษาไทย

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูพี่เลี้ยง

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วใส่ ✓

ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1.มีวินัย	1.มีความตั้งใจ และสนใจในสิ่งที่ครูสอน				
2.ใฝ่เรียนรู้	2. มีความสนใจ ใฝ่ใจการเรียนรู้				
3.มุ่งมั่นในการทำงาน	3. มีความพยายาม อดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

พฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติ ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
6-9	ดี
3-5	พอใช้
ต่ำกว่า 3	ปรับปรุง

แบบประเมินสมรรถนะของผู้เรียน

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วใส่ ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคุณภาพ

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		3 ดีมาก	2 ดี	1 พอใช้	0 ปรับปรุง
1. ความสามารถในการสื่อสาร - ส่งสาร ความสามารถในการสื่อสาร ในการสื่อสาร	1.มีความสามารถในการรับสาร – ส่งสาร				
	2. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ ภาษาอย่างเหมาะสม				
2. ความสามารถในการคิด ในการคิด	3. มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ				
	4. มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์				
3. ความสามารถในการใช้ ทักษะชีวิต	5. สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ในชีวิตประจำวัน				

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ระดับ	3	คะแนน
ดี	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ระดับ	2	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นปฏิบัติบางครั้ง	ให้ระดับ	1	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	ไม่พบพฤติกรรมที่ปฏิบัติเลย	ให้ระดับ	0	คะแนน

เกณฑ์การสรุปผล

ดีมาก	หมายถึง	รวมคะแนน	13-15	คะแนน
ดี	หมายถึง	รวมคะแนน	9-12	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	รวมคะแนน	1-8	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	รวมคะแนน	0	คะแนน

แบบประเมินการให้คะแนนใบงานการเขียนย่อความ

ประเด็น การ ประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1.ความถูกต้อง	ย่อความได้ถูกต้องตรงประเด็นคำถามทั้งหมด	ย่อความได้ถูกต้อง ตรงประเด็นได้ แต่มีบางข้อที่ยังไม่ถูกต้อง	ย่อความได้ไม่ถูกต้องตรงประเด็น
2.ความครบถ้วน	ย่อความได้ครบถ้วนทุกประเด็นคำถาม	ย่อความได้ครบถ้วนมากกว่า 2 ข้อขึ้นไป	ย่อความได้น้อยกว่า 2 ข้อ
3.การใช้ภาษา	มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำถูกต้องทุกคำ มีการเว้นวรรคโดยไม่ฉีกคำและใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่กำกวม	มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำผิดน้อยกว่า 5 คำ มีการเว้นวรรค แต่ฉีกคำ 2 ตำแหน่ง และใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่กำกวม	มีการใช้ภาษาที่ไม่ค่อยถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่ไม่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำผิดน้อยกว่า 6 คำ ขึ้นไป มีการเว้นวรรค แต่ฉีกคำ 5 ตำแหน่งขึ้นไป และใช้ภาษากำกวม
4.การตรงต่อเวลา	ส่งงานภายในช่วงเวลาที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด 1 วัน	ส่งงานช้ากว่ากำหนด 2 วันขึ้นไป
5.การแยกแยะใจความสำคัญจากผลความ	มีการแยกแยะใจความสำคัญออกจากผลความได้อย่างชัดเจน	แยกแยะใจความสำคัญออกจากผลความได้บางประเด็น	ไม่สามารถแยกแยะใจความสำคัญออกจากผลความ
รวม	15 คะแนน เกือบ 5 คะแนน		

เกณฑ์การประเมินการผ่าน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลประเมิน
12 – 15	ดีมาก	ผ่าน
8 – 11	ดี	ผ่าน
4 -7	พอใช้	ผ่าน
1 - 3	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

แบบสังเกตพฤติกรรมในระหว่างเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

คำชี้แจง : ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของผู้เรียน โดยทำเครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรงกับความจริง

ชื่อ-สกุล	พฤติกรรม							
	ความสนใจในการเรียน		การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น		ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย		ผลการสังเกต	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ 2 พฤติกรรมขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”

ผ่านเกณฑ์การประเมินน้อยกว่า 2 พฤติกรรมขึ้นไป ถือว่า “ไม่ผ่าน”

การเขียนย่อความ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประเภท

เรื่อง

พระราชทานแก่

เนื่องในโอกาส

ณ วันที่.....

ความว่า.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการ
เขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

สาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

รหัสวิชา ท2110

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง คิดต่างกัน แต่อยู่ร่วมกันได้

เวลา 10 ชั่วโมง

ชื่อแผน การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (ประกาศ แลกเปลี่ยน)

เวลา 2 ชั่วโมง

1.สาระสำคัญ

ประกาศ แจ้งความ แลกเปลี่ยน ระเบียบคำสั่งฯ เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ข้าราชการหรือผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องรู้ ศึกษาและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป็นหนังสือที่จะต้องมีการติดต่อสื่อสาร หรือประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ หรือระหว่างบุคคลด้วยหนังสือราชการ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนควรเรียนรู้เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบงานสารบรรณ เพื่อให้มีทักษะความรู้ในการเขียนหนังสือราชการ การโต้ตอบหนังสือราชการ และการเขียนหนังสือราชการประเภทต่าง

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/8 วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้

แก้ปัญหาในชีวิต

ท 1.1 ม.1/9 มีมารยาทในการอ่าน

ท 2.1 ม.1/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน

3. สารการเรียนรู้

1. การอ่านประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯ
2. หลักการเขียนย่อความจากประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯ

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ความรู้/ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านได้

2. ทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนย่อความจากการอ่านได้ถูกต้อง

3. คุณลักษณะ/เจตคติ/ค่านิยม (A)

- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม

- 1.1 ครูให้นักเรียนพิจารณาคำว่า “ภาษาพูด” และ “ภาษาเขียน” ควรมีลักษณะอย่างไร
- 1.2 ครูให้นักเรียนพิจารณาคำว่า “ทันตแพทย์” และคำว่า “หมอฟัน” ว่าคำใดเป็นภาษาพูดและภาษาเขียน เพราะเหตุใด
- 1.3 ครูเชื่อมโยงคำตอบของนักเรียน และให้เหตุผลของการเรียนเรื่อง การใช้ภาษาเขียนในหนังสือ

ราชการ

1.4 ครูตั้งประเด็นคำถามเพื่อสร้างความเข้าใจบทอ่านจากเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ในบทอ่านแล้วสร้างความเข้าใจร่วมกัน เช่น

- มินักเรียนคนใดเคยเห็นหรือเคยอ่านประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯ หรือไม่ แล้วหนังสือราชการแตกต่างจากการเขียนจดหมายหรือการเขียนหนังสือแจ้งให้ทราบอย่างไร
- การใช้ระดับการใช้ภาษาในประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯแตกต่างจากการใช้ระดับภาษาในภาษาพูดอย่างไร

ขั้นที่ 2 การจัดการสอนโดยใช้เส้นทางเดินเรื่อง (Topic line)

2.1 ครูแจกตัวอย่างประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ แล้วให้นักเรียนศึกษา โดยใช้เวลาประมาณ 30-40 นาที จากนั้นครูให้นักเรียนวิเคราะห์เรื่องโดยใช้ประเด็นคำถาม เช่น

- ให้นักเรียนดูว่าหนังสือฉบับนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร
- นักเรียนดูว่าหนังสือฉบับนี้ต้องการให้ปฏิบัติอย่างไร

ชั่วโมงที่ 2

2.2 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายจากประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯและลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง โดยใช้เส้นทางเดินเรื่องแบบสตอรี่ไลน์ แบ่งเป็น 4 ลำดับขั้นตอน ดังนี้ ซึ่งจะเป็นการใช้คำถามนำขั้นตอน

เส้นทางเดินเรื่อง	คำถามนำ
ตอนที่ 1 การสร้างฉาก	- จากประกาศเป็นการแจ้งให้กับหน่วยงานใดที่ต้องปฏิบัติ
ตอนที่ 2 การสร้างตัวละคร	- นักเรียนคิดว่าหน่วยงานที่แจ้งหนังสือมาคือหน่วยงานใด - นักเรียนคิดว่าผู้ที่ต้องปฏิบัติตามหนังสือคือใครบ้าง
ตอนที่ 3 การกำหนดวิถีการดำรงชีวิต	- นักเรียนคิดว่าหน่วยงานที่แจ้งหนังสือมาต้องการให้ทำอะไร
ตอนที่ 4 เหตุการณ์และการแก้ปัญหา	- จากประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯแจ้งให้ทราบเนื่องในเหตุการณ์อะไร

2.3 ครูอธิบายหลักการเขียนย่อความหนังสือราชการบนPowerPoint ดูตามตัวอย่างบน

PowerPointที่ครูกำหนดให้ตามรูปแบบ ดังนี้

ย่อ(จากประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯ).....

เรื่อง.....ของ.....ลงวันที่.....

ความว่า.....

.....

.....

.....

2.4 นักเรียนฟังครูอธิบายให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความหมาย และองค์ประกอบของการเขียนย่อความประเภทจากประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯว่ามีอะไรบ้าง โดยนำเอาใบความรู้ และตัวอย่างการเขียนย่อความประเภทจากประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯ มาประกอบการอธิบาย พร้อมกับอธิบายหลักการเขียนย่อความและมารยาทในการเขียนย่อความ

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมิน

3.1 นักเรียนเขียนสรุปความตามรูปแบบการเขียนย่อความของเรื่องผ่านทางการเขียนแบบสตอรี่ไลน์

3.2 ครูสุ่มนักเรียนออกมาแนะนำเสนอการย่อความจากประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯ

3.3 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากบทความจากประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯ

3.4 นักเรียนจะนำจากประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯ ไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างไร

8.ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงานการเขียนย่อความจากประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯ

9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ตัวอย่างประกาศ แจ้งความ แลงการณ์ ระเบียบคำสั่งฯ
2. PowerPoint

10. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สาระสำคัญ ประกาศ แจ้งความ แฉกการณ ระเบียบคำสั่งฯเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ข้าราชการหรือผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องรู้ ศึกษาและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป็นหนังสือที่จะต้องมีการติดต่อสื่อสาร หรือประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ หรือระหว่างบุคคลด้วยหนังสือราชการ ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนควรเรียนรู้เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบงานสารบรรณ เพื่อให้มีทักษะความรู้ในการเขียนหนังสือราชการ การโต้ตอบหนังสือราชการ และการเขียนหนังสือราชการประเภทต่างๆ	การตอบคำถาม ในกิจกรรมชั้น สรุปลังเรียน	การตรวจคำตอบ ของนักเรียนใน กิจกรรมชั้นสรุป หลังเรียน	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์
ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.1/8 วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ท 1.1 ม.1/9 มีมารยาทในการอ่าน	ใบงานการเขียน ย่อความ	แบบประเมินใบ งานการเขียนย่อ ความ	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ท 2.1 ม.1/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน			
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์
สมรรถนะสำคัญ 1. ความสามารถในการคิด 2. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	แบบประเมินสมรรถนะ	แบบประเมินสมรรถนะ	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์

11. บันทึกหลังสอน

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

ครู ประจำวิชาภาษาไทย

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูพี่เลี้ยง

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วใส่ ✓

ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1.มีวินัย	1.มีความตั้งใจ และสนใจในสิ่งที่ครูสอน				
2.ใฝ่เรียนรู้	2. มีความสนใจ ใฝ่ใจการเรียนรู้				
3.มุ่งมั่นในการทำงาน	3. มีความพยายาม อดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

พฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติ ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
6-9	ดี
3-5	พอใช้
ต่ำกว่า 3	ปรับปรุง

แบบประเมินสมรรถนะของผู้เรียน

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วใส่ ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคุณภาพ

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		3 ดีมาก	2 ดี	1 พอใช้	0 ปรับปรุง
1. ความสามารถ ในการสื่อสาร	1.มีความสามารถในการรับสาร – ส่งสาร				
	2. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ ภาษาอย่างเหมาะสม				
2. ความสามารถ ในการคิด	3. มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ				
	4. มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์				
3. ความสามารถ ในการใช้ ทักษะชีวิต	5. สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ในชีวิตประจำวัน				

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ระดับ	3	คะแนน
ดี	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ระดับ	2	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นปฏิบัติบางครั้ง	ให้ระดับ	1	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	ไม่พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นเลย	ให้ระดับ	0	คะแนน

เกณฑ์การสรุปผล

ดีมาก	หมายถึง	รวมคะแนน	13-15	คะแนน
ดี	หมายถึง	รวมคะแนน	9-12	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	รวมคะแนน	1-8	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	รวมคะแนน	0	คะแนน

แบบประเมินการให้คะแนนใบงานการเขียนย่อความพรรณนา พาเข้าใจเรื่อง

ประเด็น การ ประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1.ความถูกต้อง	ย่อความได้ถูกต้องตรงประเด็นคำถามทั้งหมด	ย่อความได้ถูกต้อง ตรงประเด็นได้ แต่มีบางข้อที่ยังไม่ถูกต้อง	ย่อความได้ไม่ถูกต้องตรงประเด็น
2.ความครบถ้วน	ย่อความได้ครบถ้วนทุกประเด็นคำถาม	ย่อความได้ครบถ้วนมากกว่า 2 ข้อขึ้นไป	ย่อความได้น้อยกว่า 2 ข้อ
3.การใช้ภาษา	มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำถูกต้องทุกคำ มีการเว้นวรรคโดยไม่ฉีกคำและใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่กำกวม	มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำผิดน้อยกว่า 5 คำ มีการเว้นวรรค แต่ฉีกคำ 2 ตำแหน่ง และใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่กำกวม	มีการใช้ภาษาที่ไม่ค่อยถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่ไม่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำผิดน้อยกว่า 6 คำ ขึ้นไปมีการเว้นวรรค แต่ฉีกคำ 5 ตำแหน่งขึ้นไป และใช้ภาษากำกวม
4.การตรงต่อเวลา	ส่งงานภายในช่วงเวลาที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด 1 วัน	ส่งงานช้ากว่ากำหนด 2 วันขึ้นไป
5.การแยกใจความสำคัญจากผลความ	มีการแยกแยะใจความสำคัญออกจากผลความได้อย่างชัดเจน	แยกแยะใจความสำคัญออกจากผลความได้บางประเด็น	ไม่สามารถแยกแยะใจความสำคัญออกจากผลความ
รวม	15 คะแนน เกือบ 5 คะแนน		

เกณฑ์การประเมินการผ่าน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลประเมิน
12 – 15	ดีมาก	ผ่าน
8 – 11	ดี	ผ่าน
4 -7	พอใช้	ผ่าน
1 - 3	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

แบบสังเกตพฤติกรรมในระหว่างเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

คำชี้แจง : ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของผู้เรียน โดยทำเครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรงกับความจริง

ชื่อ-สกุล	พฤติกรรม							
	ความสนใจในการเรียน		การมีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นและตอบคำถาม การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น		ความรับผิดชอบ ต่องานที่ได้รับมอบหมาย		ผลการสังเกต	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ 2 พฤติกรรมขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”

ผ่านเกณฑ์การประเมินน้อยกว่า 2 พฤติกรรมขึ้นไป ถือว่า “ไม่ผ่าน”

การเขียนข้อความ ให้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประเภท

เรื่อง

ผู้แต่ง

จาก

ความว่า.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการ
เขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

สาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

รหัสวิชา ท21101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง คิดต่างกัน แต่อยู่ร่วมกันได้

เวลา 10 ชั่วโมง

ชื่อแผน การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (ข่าว)

เวลา 2 ชั่วโมง

1.สาระสำคัญ

การย่อความจากการฟังข่าว เป็นทักษะการฟังเพื่อแสวงหาความรู้และขยายความรู้ของเราให้
กว้างขวางออกไป ในชีวิตของคนเราจำเป็นต้องรับรู้ข่าวสารที่เกิดขึ้นรอบๆตัวอยู่ตลอดเวลา เพื่อ
ประโยชน์ในการทำงานและการเรียน การย่อความจากข่าวที่ฟังคือการตั้งใจรับสารที่ได้ฟังแล้วนำมา
ถ่ายทอดเป็นตัวอักษรผ่านทางการเขียนย่อความ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเข้าใจเนื้อหาของข่าว และ
ถ่ายทอดออกมาได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ท 3.1 ม.1/2 เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 3.1 ม.1/6 มีมารยาทในการฟังและดู

ท 2.1 ม.1/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน

3. สาระการเรียนรู้

1. การรับสารจากการฟังและดู

2. หลักการเขียนย่อความจากข่าว

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ความรู้/ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดูได้

2. ทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนย่อความจากเรื่องที่ฟังและดูได้ถูกต้อง

3. คุณลักษณะ/เจตคติ/ค่านิยม (A)

- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน
- นักเรียนมีมารยาทในการฟังและดู

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (การจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคอกนิชัน)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม

1. ครูตั้งคำถามกระตุ้นความคิดนักเรียนเกี่ยวกับข่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

2. ครูและนักเรียนสนทนากันเกี่ยวกับการฟังข่าวที่นักเรียนรู้จักตามสื่อโทรทัศน์หรือสื่อออนไลน์ทางใดบ้าง โดยตั้งคำถามให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็น ดังนี้

- ข่าวสารที่รับรู้ในปัจจุบันมีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด
- ถ้าคนไม่ฟัง นักเรียนคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น
- นักเรียนคิดว่าการฟังข่าวมีประโยชน์อย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 2 การจัดการสอนโดยใช้เส้นทางเตือนเรื่อง (Topic line)

3. ครูให้นักเรียนดูข่าว “นร.ชายโรงเรียนดังกร่าง ส่งเพื่อนกราบเท้า ช้ำถ่ายคลิปประจาน |

ข่าวเที่ยงอมรินทร์” โดยใช้เวลาประมาณ 10 นาที จากนั้นครูให้นักเรียนวิเคราะห์ข่าว โดยใช้ประเด็นคำถาม เช่น

- มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น
- จากข่าวที่ดูนักเรียนควรเลียนแบบพฤติกรรมหรือไม่ เพราะอะไร

ชั่วโมงที่ 2

4.ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่อง บทเรียนของโมฮา และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง โดยใช้เส้นทางเดินเรื่องแบบสตอรี่ไลน์ แบ่งเป็น 4 ลำดับขั้นตอน ดังนี้ ซึ่งจะเป็นการใช้คำถามนำขั้นตอน

เส้นทางเดินเรื่อง	คำถามนำ
ตอนที่ 1 การสร้างฉาก	- เหตุการณ์ในข่าวเกิดขึ้นที่ใด
ตอนที่ 2 การสร้างตัวละคร	- จากข่าวมีคู่กรณีทั้งหมดกี่กลุ่ม
ตอนที่ 3 การกำหนดวิถีการดำรงชีวิต	- จากข่าวนักเรียนค่านักเรียนเหล่านั้นมีลักษณะนิสัยอย่างไร - นักเรียนที่ก้มกราบมีลักษณะนิสัยอย่างไร และนักเรียนที่ให้คู่กรณีก้มกราบเขามีลักษณะนิสัยอย่างไร
ตอนที่ 4 เหตุการณ์และการแก้ปัญหา	- มีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น - นักเรียนคิดว่าสาเหตุใดที่ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน

5.ครูอธิบายหลักการเขียนย่อความประเภทร้อยแก้วบนPowerPoint ดูตามตัวอย่างบนกระดานที่ครูกำหนดให้ตามรูปแบบ ดังนี้

ย่อข่าวเรื่อง.....จาก.....

(แหล่งข่าว).....

ความว่า.....

.....

.....

.....

6. นักเรียนฟังครูอธิบายให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความหมาย และองค์ประกอบของการเขียนย่อความประเภทการฟังและดู ว่ามีอะไรบ้าง โดยนำเอาใบความรู้และตัวอย่างการเขียนย่อความการฟังและดูแล้วมาประกอบการอธิบาย พร้อมกับอธิบายหลักการเขียนย่อความ มารยาทการฟังและดู และมารยาทในการเขียน

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมิน

7. นักเรียนเขียนสรุปความตามรูปแบบการเขียนย่อความของเรื่องผ่านทางการเขียนแบบสตอรี่ไลน์
8. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอการย่อความการฟังและดู
9. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการฟังและดู
10. นักเรียนข่าว “นร.ชายโรงเรียนดังกร่าง สั่งเพื่อนกราบเท้า ขำถ่ายคลิปประจาน” ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงานการเขียนย่อเรื่องที่ฟังและดู

9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บทร้อยกรอง
2. ข่าวเที่ยงอมรินทร์ https://www.youtube.com/watch?v=KBoVs_UmnAs
3. PowerPoint

10. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สาระสำคัญ การย่อความจากการฟังข่าว เป็นทักษะการฟังเพื่อแสวงหาความรู้และขยายความรู้ของเราให้กว้างขวางออกไป ในชีวิตของคนเราจำเป็นต้องรับรู้ข่าวสารที่เกิดขึ้นรอบๆตัวอยู่ตลอดเวลา เพื่อประโยชน์ในการทำงานและการเรียน การย่อความจากข่าวที่ฟังคือการตั้งใจรับสารที่ได้ฟังแล้วนำมาถ่ายทอดเป็นตัวอักษรผ่านทางการเขียนย่อความ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเข้าใจเนื้อความของข่าว และ	การตอบคำถามในกิจกรรมชั้นสรุปหลังเรียน	การตรวจคำตอบของนักเรียนในกิจกรรมชั้นสรุปหลังเรียน	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ถ่ายทอดออกมาได้อย่างถูกต้องชัดเจน			
ตัวชี้วัด ท 3.1 ม.1/2 เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู ท 3.1 ม.1/6 มีมารยาทในการฟังและดู ท 2.1 ม.1/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน	ใบงานการเขียนย่อความ	แบบประเมินใบงานการเขียนย่อความ	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์
สมรรถนะสำคัญ 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	แบบประเมินสมรรถนะ	แบบประเมินสมรรถนะ	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์

11. บันทึกหลังสอน

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

ครู ประจำวิชาภาษาไทย

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูพี่เลี้ยง

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วใส่ ✓

ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1.มีวินัย	1.มีความตั้งใจ และสนใจในสิ่งที่ครูสอน				
2.ใฝ่เรียนรู้	2. มีความสนใจ ใฝ่ใจการเรียนรู้				
3.มุ่งมั่นในการทำงาน	3. มีความพยายาม อดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

พฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติ ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
6-9	ดี
3-5	พอใช้
ต่ำกว่า 3	ปรับปรุง

แบบประเมินสมรรถนะของผู้เรียน

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วใส่ ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคุณภาพ

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		3 ดีมาก	2 ดี	1 พอใช้	0 ปรับปรุง
1. ความสามารถในการสื่อสาร ในการสื่อสาร	1.มีความสามารถในการรับสาร – ส่งสาร				
	2. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ ภาษาอย่างเหมาะสม				
2. ความสามารถในการคิด ในการคิด	3. มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ 4. มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์				
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	5. สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน				

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ระดับ	3	คะแนน
ดี	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ระดับ	2	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นปฏิบัติบางครั้ง	ให้ระดับ	1	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	ไม่พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นเลย	ให้ระดับ	0	คะแนน

เกณฑ์การสรุปผล

ดีมาก	หมายถึง	รวมคะแนน	13-15	คะแนน
ดี	หมายถึง	รวมคะแนน	9-12	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	รวมคะแนน	1-8	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	รวมคะแนน	0	คะแนน

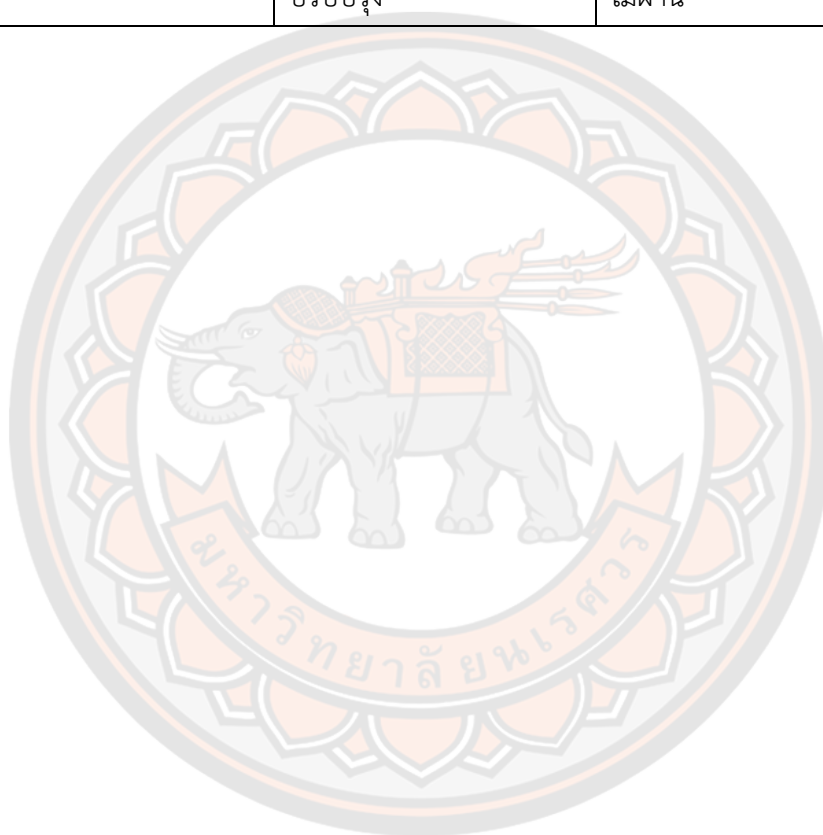

แบบประเมินการให้คะแนนใบงานการเขียนย่อความ

ประเด็น การ ประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1.ความถูกต้อง	ย่อความได้ถูกต้องตรงประเด็นคำถามทั้งหมด	ย่อความได้ถูกต้อง ตรงประเด็นได้ แต่มีบางข้อที่ยังไม่ถูกต้อง	ย่อความได้ไม่ถูกต้องตรงประเด็น
2.ความครบถ้วน	ย่อความได้ครบถ้วนทุกประเด็นคำถาม	ย่อความได้ครบถ้วนมากกว่า 2 ข้อขึ้นไป	ย่อความได้น้อยกว่า 2 ข้อ
3.การใช้ภาษา	มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำถูกต้องทุกคำ มีการเว้นวรรคโดยไม่ฉีกคำและใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่กำกวม	มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำผิดน้อยกว่า 5 คำ มีการเว้นวรรค แต่ฉีกคำ 2 ตำแหน่ง และใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่กำกวม	มีการใช้ภาษาที่ไม่ค่อยถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่ไม่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สะกดคำผิดน้อยกว่า 6 คำ ขึ้นไป มีการเว้นวรรค แต่ฉีกคำ 5 ตำแหน่งขึ้นไป และใช้ภาษากำกวม
4.การตรงต่อเวลา	ส่งงานภายในช่วงเวลาที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด 1 วัน	ส่งงานช้ากว่ากำหนด 2 วันขึ้นไป
5.การแยกใจความสำคัญจากพลความ	มีการแยกแยะใจความสำคัญออกจากพลความได้อย่างชัดเจน	แยกแยะใจความสำคัญออกจากพลความได้บ้าง ประเด็น	ไม่สามารถแยกแยะใจความสำคัญออกจากพลความ
รวม	15 คะแนน เกือบ 5 คะแนน		

เกณฑ์การประเมินการผ่าน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลประเมิน
12 – 15	ดีมาก	ผ่าน
8 – 11	ดี	ผ่าน
4 -7	พอใช้	ผ่าน
1 - 3	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

แบบสังเกตพฤติกรรมในระหว่างเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

คำชี้แจง : ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของผู้เรียน โดยทำเครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรงกับความจริง

ชื่อ-สกุล	พฤติกรรม							
	ความสนใจในการเรียน		การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น		ความรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย		ผลการสังเกต	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ 2 พฤติกรรมขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”

ผ่านเกณฑ์การประเมินน้อยกว่า 2 พฤติกรรมขึ้นไป ถือว่า “ไม่ผ่าน”

แบบประเมินการฟังและการดูของผู้เรียน

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

ระดับ คะแนน เกณฑ์การประเมิน	4 (10 คะแนน)	3 (8-9 คะแนน)	2 (7- 6คะแนน)	1 (5-1คะแนน)
การฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ	อธิบายการฟัง และ ดูอย่างมี วิจารณญาณได้ หลายลักษณะ ยกตัวอย่างแสดง ความเข้าใจ ละเอียด ชัดเจน ตรงประเด็น มีการยกตัวอย่าง ประกอบอย่าง ละเอียด ทำให้ เข้าใจมากยิ่งขึ้น	อธิบายการ ฟังและดู อย่างมี วิจารณญาณ ได้ หลาย ลักษณะ ยกตัวอย่าง แสดง ความเข้าใจ ละเอียด ชัดเจน ตรงประเด็น มีการ ยกตัวอย่าง ประกอบบาง ประเด็น	อธิบายการ ฟังและดู อย่างมี วิจารณญาณ ได้ หลาย ลักษณะ อธิบายสั้น ๆ ไม่ได้ ยกตัวอย่าง ประกอบ	อธิบายการฟัง และ ดูอย่างมี วิจารณญาณได้ บาง ลักษณะอธิบาย สั้น ๆ ไม่ได้ ยกตัวอย่าง ประกอบ

เกณฑ์การประเมินการผ่าน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลประเมิน
8-10	ดีมาก	ผ่าน
6-7	ดี	ผ่าน
4-5	พอใช้	ผ่าน
0-3	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

การเขียนข้อความ ฝึกเขียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

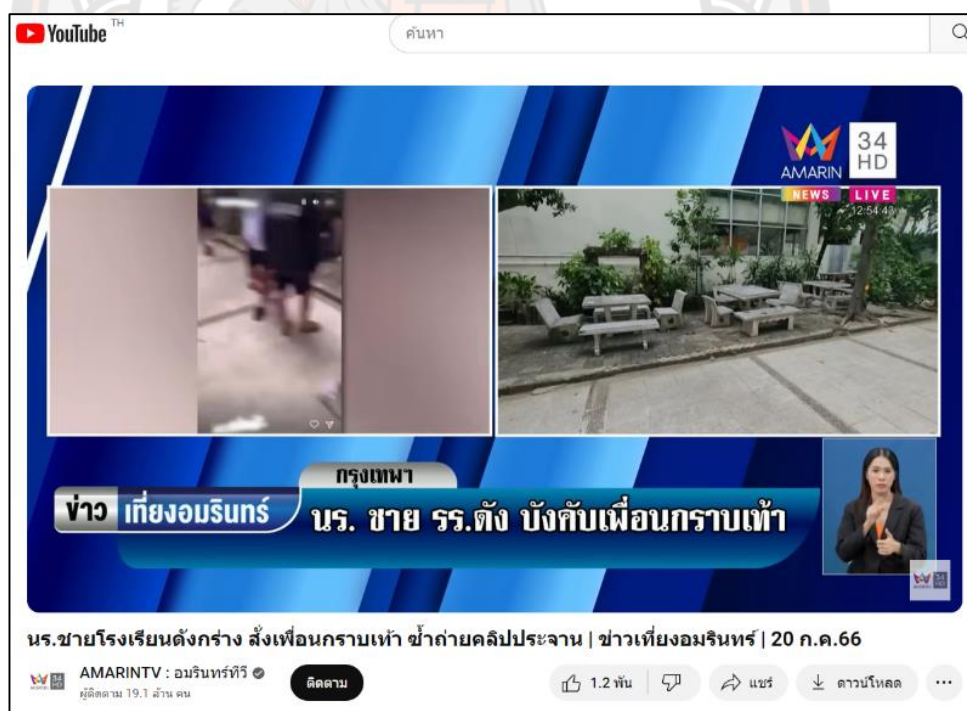
ประเภท

จาก

เรื่อง

ความว่า.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

อ้างอิง : ข่าวเที่ยงอมรินทร์ https://www.youtube.com/watch?v=KBoVs_UmnAs

แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนย่อความด้วยการจัดการเรียนการสอน ด้วยกลวิธีการ
เขียนแบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาคognition ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

สาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

รหัสวิชา ท2110

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง คิดต่างกัน แต่อยู่ร่วมกันได้

เวลา 10 ชั่วโมง

ชื่อแผน การเขียนย่อความสร้างสรรค์ (บทร้อยกรอง)

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การย่อความจากกลอนบทละคร จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าในบทนี้เนื้อเรื่องกำลังกล่าวถึงตัวละครใดจุดสำคัญ ๆ ให้สังเกตอยู่ซึ่งนั่นก็คือการใช้คำขึ้นต้น และเพื่อให้เข้าใจมากขึ้นเราจะยกตัวอย่างกลอนบทละครจากวรรณคดีเรื่อง ต่าง ๆ ที่มีคำขึ้นต้นเหล่านี้มาประกอบด้วยการถอดคำประพันธ์เป็นการแปลความหมายหรือขยายความให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการอ่านวรรณคดีประเภทบทร้อยกรอง ทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหาของวรรณคดีประเภทร้อยกรองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.1/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม.1/4 ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบกับคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่างๆ
จากการอ่าน

ท 2.1 ม.1/5 เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน

ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการเขียน

3. สาระการเรียนรู้

1. การอ่านกลอนบทละครเรื่องสังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้นางรจนา

2. หลักการเขียนย่อความจากกลอนบทละครเรื่องสังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้นางรจนา

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ความรู้/ความเข้าใจ (K)

- นักเรียนตอบคำถามจากกลอนบทละครเรื่องสังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้นางรจนา ได้

2. ทักษะ/กระบวนการ (P)

- นักเรียนย่อความจากกลอนบทละครเรื่องสังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้นางรจนา ได้

3. คุณลักษณะ/เจตคติ/ค่านิยม (A)

- นักเรียนมีมารยาทในการเขียน

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. กิจกรรมการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ร่วมกับเทคนิคเมตาออกนิชัน)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งคำถาม

1. ครูเปิดประเด็นคำถาม นักเรียนเคยฟังกลอนบทละครบ้างหรือไม่ โดยตั้งคำถามให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจบทอ่านจากเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ในบทอ่านแล้วสร้างความเข้าใจร่วมกัน ดังนี้

- นักเรียนคิดว่ากลอนบทละครแตกต่างจากบทละครทั่วไปอย่างไร
- เส้นเรื่องของกลอนบทละครอยู่ที่ตรงไหน
- ครั้นนักเรียนที่เคยชมกลอนบทละครนักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร

ขั้นที่ 2 การจัดการสอนโดยใช้เส้นทางเดือนเรื่อง (Topic line)

2. ครูแจกกลอนบทละครเรื่องสังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้นางรจนา ให้นักเรียน และร่วมกันอภิปรายเหตุการณ์ โดยใช้เวลาประมาณ 10 นาที จากนั้นครูให้นักเรียนวิเคราะห์กลอนบทละครเรื่องสังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้นางรจนา โดยใช้ประเด็นคำถาม เช่น

- นักเรียนคิดว่าตัวละครที่ปรากฏอยู่ในกลอนบทละครมีใครบ้าง
- มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น
- เกิดอะไรขึ้นกับรจนาและครอบครัว

ชั่วโมงที่ 2

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเรื่อง บทเรียนของโมฮา และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง โดยใช้เส้นทางเดินเรื่องแบบสตอรี่ไลน์ แบ่งเป็น 4 ลำดับขั้นตอน ดังนี้ ซึ่งจะเป็นการใช้คำถามนำขั้นตอน

เส้นทางเดินเรื่อง	คำถามนำ
ตอนที่ 1 การสร้างฉาก	- จากกลอนบทละครเรื่อง สังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้รจนา นักเรียนว่าสถานที่เกิดขึ้นที่ใด
ตอนที่ 2 การสร้างตัวละคร	- จากกลอนบทละครเรื่อง สังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้รจนา มีตัวละครอะไรบ้าง - ตัวละครในบทกลอนมีลักษณะอย่างไร
ตอนที่ 3 การกำหนดวิถีการดำรงชีวิต	- มีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นบ้าง ตามลำดับ - ตัวละครรู้สึกอย่างไรกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ตอนที่ 4 เหตุการณ์และการแก้ปัญหา	- เพราะเหตุใดท้าวสามนต์จึงมีอาการไม่พอใจนางรจนา - นางรจนาแก้ปัญหาในการที่ตนเลื้อกอภิเษกสมรสจะป้ออย่างไร

5. ครูอธิบายหลักการเขียนย่อความประเภทร้อยแก้วบน PowerPoint ดูตามตัวอย่างบนกระดานที่ครูกำหนดให้ตามรูปแบบ ดังนี้

ย่อความ(กลอนบทละคร กลอนสุภาพ กาพย์ โคลง ร่ายฉันท์).....
เรื่อง.....ผู้แต่ง.....
ตอน.....จาก.....หน้า.....
ความว่า.....
.....
.....

6. นักเรียนฟังครูอธิบายให้ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับความหมาย และองค์ประกอบของการเขียนย่อความประเภทกลอนบทละคร ว่ามีอะไรบ้าง โดยนำเอาใบความรู้และตัวอย่างการเขียนย่อความกลอนบทละครแล้วมาประกอบการอธิบาย พร้อมกับอธิบายหลักการเขียนย่อความ และมารยาทในการเขียน

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมิน

7. นักเรียนเขียนสรุปความตามรูปแบบการเขียนย่อความของเรื่องผ่านทางการเขียนแบบสตอรี่ไลน์
8. ครูสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอการย่อความเรื่องสังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้นางรจนา
9. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและร่วมกันสรุปข้อคิดที่ได้จากอ่านเรื่องสังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้นางรจนา
10. นักเรียนจะนำเรื่องสังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้นางรจนา ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงานการเขียนย่อกลอนบทละคร

9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. กลอนบทละคร เรื่องสังข์ทอง ตอน พระสังข์ได้นางรจนา
2. PowerPoint

10. การวัดและประเมินผล

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สาระสำคัญ การย่อความจากกลอนบทละคร จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจว่าในบทนี้ตัวเนื้อเรื่องกำลังกล่าวถึงตัวละครใดจุดสำคัญ ๆ ให้สังเกตอยู่ซึ่งนั่นก็คือการใช้คำขึ้นต้น และเพื่อให้เข้าใจมากขึ้นเราจะยกตัวอย่างกลอนบทละครจากวรรณคดีเรื่องต่าง ๆ ที่มีคำขึ้นต้นเหล่านี้มาประกอบด้วย การถอดคำประพันธ์เป็นการแปลความหมายหรือขยายความให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เป็นเรื่องที่	การตอบคำถามในกิจกรรมชั้นสรุปหลังเรียน	การตรวจคำตอบของนักเรียนในกิจกรรมชั้นสรุปหลังเรียน	ได้คะแนนร้อยละ 60 ถือว่าผ่านเกณฑ์

เป้าหมาย	หลักฐาน	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
สำคัญสำหรับการอ่านวรรณคดี ประเภทบทร้อยกรอง ทำให้มีความ เข้าใจในเนื้อหาของวรรณคดี ประเภทบทร้อยกรองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น			
ตัวชี้วัด ท 1.1 ม.1/1 อ่านออกเสียงบทร้อย แก้วและร้อยกรองได้ถูกต้อง เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.1/4 ระบุและอธิบายคำ เปรียบเทียบและคำที่มีหลาย ความหมายในบริบทต่างๆ จากการ อ่าน ท 2.1 ม.1/5 เขียนย่อความจาก เรื่องที่อ่าน ท 2.1 ม.1/9 มีมารยาทในการ เขียน	ใบงานการเขียน ย่อความ	แบบประเมินใบ งานการเขียนย่อ ความ	ได้คะแนนร้อย ละ 60 ถือว่า ผ่านเกณฑ์
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน	แบบสังเกต พฤติกรรม นักเรียน	แบบสังเกต พฤติกรรม นักเรียน	ได้คะแนนร้อย ละ 60 ถือว่า ผ่านเกณฑ์
สมรรถนะสำคัญ 1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิต	แบบประเมิน สมรรถนะ	แบบประเมิน สมรรถนะ	ได้คะแนนร้อย ละ 60 ถือว่า ผ่านเกณฑ์

11. บันทึกหลังสอน

ความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

ครู ประจำวิชาภาษาไทย

ความคิดเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูพี่เลี้ยง

(.....)

หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วใส่ ✓

ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		3	2	1	0
1.มีวินัย	1.มีความตั้งใจ และสนใจในสิ่งที่ครูสอน				
2.ใฝ่เรียนรู้	2. มีความสนใจ ใฝ่ใจการเรียนรู้				
3.มุ่งมั่นในการทำงาน	3. มีความพยายาม อดทนและไม่ท้อแท้ต่ออุปสรรคเพื่อให้งานสำเร็จ				

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน

พฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

พฤติกรรมบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

พฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติ ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
6-9	ดี
3-5	พอใช้
ต่ำกว่า 3	ปรับปรุง

แบบประเมินสมรรถนะของผู้เรียน

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ครูผู้สอน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วใส่ ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคุณภาพ

สมรรถนะ	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
		3 ดีมาก	2 ดี	1 พอใช้	0 ปรับปรุง
1. ความสามารถในการสื่อสาร	1.มีความสามารถในการรับสาร – ส่งสาร				
	2. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างเหมาะสม				
2. ความสามารถในการคิด	3. มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ				
	4. มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์				
3.ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต	5. สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน				

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวศิริเพชร มีไชโย)

วัน/เดือน/ปี ที่ประเมิน...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ดีมาก	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นชัดเจนและสม่ำเสมอ	ให้ระดับ	3	คะแนน
ดี	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นชัดเจนและบ่อยครั้ง	ให้ระดับ	2	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	พฤติกรรมที่ปฏิบัตินั้นปฏิบัติบางครั้ง	ให้ระดับ	1	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	ไม่พบพฤติกรรมที่ปฏิบัติเลย	ให้ระดับ	0	คะแนน

เกณฑ์การสรุปผล

ดีมาก	หมายถึง	รวมคะแนน	13-15	คะแนน
ดี	หมายถึง	รวมคะแนน	9-12	คะแนน
พอใช้	หมายถึง	รวมคะแนน	1-8	คะแนน
ต้องปรับปรุง	หมายถึง	รวมคะแนน	0	คะแนน

แบบประเมินการให้คะแนนใบงานการเขียนย่อความ

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน		
	ดี (3 คะแนน)	พอใช้ (2 คะแนน)	ปรับปรุง (1 คะแนน)
1.ความถูกต้อง	ย่อความได้ถูกต้องตรงประเด็นคำถามทั้งหมด	ย่อความได้ถูกต้องตรงประเด็นได้ แต่มีบางข้อที่ยังไม่ถูกต้อง	ย่อความได้ไม่ถูกต้องตรงประเด็น
2.ความครบถ้วน	ย่อความได้ครบถ้วนทุกประเด็นคำถาม	ย่อความได้ครบถ้วนมากกว่า 2 ข้อขึ้นไป	ย่อความได้น้อยกว่า 2 ข้อ
3.การใช้ภาษา	มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สละคำถูกต้องทุกคำ มีการเว้นวรรคโดยไม่ฉีกคำและใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่กำกวม	มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สละคำผิดน้อยกว่า 5 คำ มีการเว้นวรรคแต่ฉีกคำ 2 ตำแหน่ง และใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายไม่กำกวม	มีการใช้ภาษาที่ไม่ค่อยถูกต้องเหมาะสม ใช้คำที่ไม่สื่อความหมายได้ตามวัตถุประสงค์ สละคำผิดน้อยกว่า 6 คำขึ้นไป มีการเว้นวรรค แต่ฉีกคำ 5 ตำแหน่งขึ้นไป และใช้ภาษากำกวม
4.การตรงต่อเวลา	ส่งงานภายในช่วงเวลาที่กำหนด	ส่งงานช้ากว่ากำหนด 1 วัน	ส่งงานช้ากว่ากำหนด 2 วันขึ้นไป
5.การแยกใจความสำคัญจากพลความ	มีการแยกแยะใจความสำคัญออกจากพลความได้อย่างชัดเจน	แยกแยะใจความสำคัญออกจากพลความได้บางประเด็น	ไม่สามารถแยกแยะใจความสำคัญออกจากพลความ
รวม	15 คะแนน เกือบ 5 คะแนน		

เกณฑ์การประเมินการผ่าน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ		
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ	ผลประเมิน
12 – 15	ดีมาก	ผ่าน
8 – 11	ดี	ผ่าน
4 - 7	พอใช้	ผ่าน
1 - 3	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

แบบสังเกตพฤติกรรมในระหว่างเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

คำชี้แจง : ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของผู้เรียน โดยทำเครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรงกับความจริง

ชื่อ-สกุล	พฤติกรรม							
	ความสนใจในการเรียน		การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น		ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย		ผลการสังเกต	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ

ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ 2 พฤติกรรมขึ้นไป ถือว่า “ผ่าน”

ผ่านเกณฑ์การประเมินน้อยกว่า 2 พฤติกรรมขึ้นไป ถือว่า “ไม่ผ่าน”

พระสังข์ได้นางรจนา

๑ เมื่อนั้น

ท้าวสามนต์เสียใจจนลมจับ
นางมณฑาเข้าประคองรองรับ
ขยำขยี้ไปสักหน่อยก็ค่อยคลาย
ลุกขึ้นกระพือบาทตวาดอิง
อิรจนาดูตุ้มข้างมั่งง่าย
ทรลักษณ์อัปรีโยไม่มีอาย
หน่อกษัตริย์ทั้งหลายไม่เอื้อเฟื้อ
มารักเงาะทรพลคนอุบาทว์
ทุตช่วงชั่วชาติประหลาดเหลือ
แค้นนักจกใครให้แค้น
แล้วเอาเกลือกหาข้าให้หน้าใจ
ว่าพลางฉวยได้ไม้เรียว
โกรธเกรี้ยวตัวสั่นหม่นไส้
อีลุคช้วน่าชังจ้งไร
เอาไวโยตีเสียให้แทบตาย

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชนิพนธ์

ถอดความ

ฟังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประเภท

เรื่อง

ผู้แต่ง

จาก

ถอดความ.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

การเขียนข้อความ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ประเภท

เรื่อง

ผู้แต่ง

จาก

ความว่า.....
.....
.....
.....
.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ภาคผนวก ณ

ภาพเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง

ภาพ 5 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง

ภาพ 6 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง

ภาพ 7 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง

ภาพ 8 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง

ภาพ 9 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง

ภาพ 10 แสดงการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกลุ่มตัวอย่าง